

BURMESE
CLASSIC

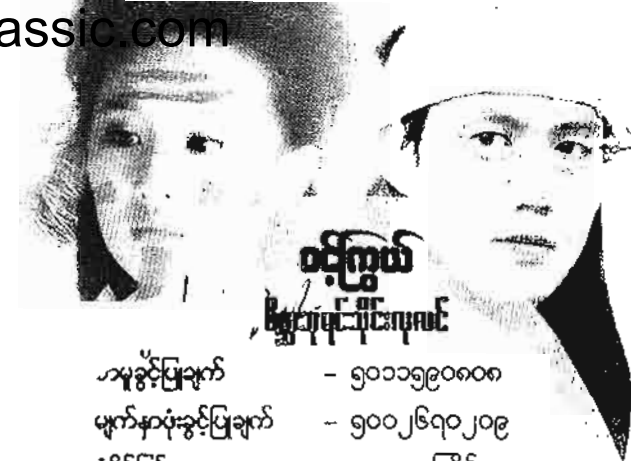

ဝိသုဒ္ဓိ

ဝင်္ကျယ်

မိစ္ဆာဘုရင် သိုင်းလှလင်

၅:၄
ဆုတ်သိမ်း

ဝင့်ကြွယ်
မိစ္ဆာဘုရင်သိုင်းလှလင်း

- အမှုခွင့်ပြုချက် - ၅၀၁၁၅၉၀၈၀၈
- မုက်နာပုံခွင့်ပြုချက် - ၅၀၀၂၆၇၀၂၀၉
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ပထမအကြိမ်
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၅၀
- ထုတ်ဝေကာလ - ၂၀၀၉ခု၊ ဇွန်လ
- မုက်နာပုံပန်းချီ - မင်းမြင့်ခိုင်
- မုက်နာပုံနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် - ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း (၀၂၆၇၄
၁၅၂၊ ကျွန်းရွှေမြိုင်လမ်း၊
သုဝဏ္ဏ၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်တင်တင်အုန်း(၀၃၇၄
စိန်သရဖူစာပေ၊
အမှတ် (၆၆)၊ ၆-လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

BURMESE CLASSIC

ဝင့်ကြွယ် ၈၉၅ • ၈၃
မိစ္ဆာဘုရင်သိုင်းလှလင်း / ဝင့်ကြွယ် - ရန်ကုန်၊
စိန်သရဖူစာပေ ၊ ၂၀၀၉ ။
၂၀၀ - စာ ၊ ၁၁၉ - x ၁၇၂ ရ စင်တီ။

ဝင့်ကြွယ်

BURMESE
CLASSIC

မိစ္ဆာဘုရင် သိုင်းလှလင်

အခန်း (၁)

မိုးက အငြိုးကြီးစွာ ရွာသွန်းလျှော်ဖို့လည်း

မိုးစက်ပွင့်တို့နှင့်အတူ လေကြမ်းတမာယွဉ်တို့နေသည်ဖြစ်၍
စွမ်းလုံမြို့ကွင်းသို့ခင်သော လမ်းကြီးပေါ်၌ လူအသွား
အလာ ကင်းရှင်းနေသည်။

သို့သော်...

ဣဒသွားအလားကင်းရှင်းနေသော လမ်းပေါ်၌ ခေါင်း
ဇာတ်မှ ခမောက်ပြန်စစ်လုံးကို ဆောင်းထားသော လူတစ်
ယောက် လျှောက်လှမ်းလာသည်။

ခမေအိမ်ပြန်သည် ထိုလူအား မိုးမစိုအောင် ကာကွယ်နိုင်ခြင်း မရှိပါဇနော့။

ထို့ကြောင့်--

မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံကို ယုံကြည်စွာ ကျောထက်၍ ဆောင်ခေးတစ်လက်ကို ချိတ်လွယ်ထားသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းလုံးလုံးတွင် မိုးရေများ ရွဲရွဲစိုလျက်ရှိသည်။

မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံရှင်က ချမ်းအေးမှုကို အမှုမထမ်းဘဲ ကည်ငြိမ်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် မြို့အတွင်းသို့ဝင်သော လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လှမ်းလာသည်။

ထိုလူကား သိုင်းသောအခါ မရထားရှင်ဟူသော နာမည် ရရှိထားသူ ဟူရင်လုံပင်ဖြစ်သည်။

မိုးရေထဲ၌ လျှောက်လှမ်းလာသော ဖျံနှင့်ပုံစံမှာ ယမ်းမကြို၊ ဘေးမှ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရွေ့သို့ အရောက်၌ လှမ်းနေသော ခြေလှမ်းများ ရပ်တန့်သွားသည်။

ဝါးစိမ်းစားတော်ဆက်။

ထပြုခံပေါ်၌ အစိမ်းရောင်အေးများဖြင့် ရေးခြယ်ထားသော ဆိုင်နာမည်ကိုကြည့်ကာ ဟူရင်လုံ ဆိုင်ထဲသို့လှမ်းဝင် လိုက်သည်။

အဆင်မပြတ်ရွာသွန်းနေသော မိုးကြောင့် ဆိုင်ထဲ၌ စားသောက်သူ အထောက်အပံ့များ ပါနေသည်ကို ဟူရင်လုံ တွေ့ရလေသည်။

သူက ဆိုင်ထဲ၌စားသောက်နေသူအချို့၏ မျက်လုံးဝေဝေကြည့်လိုက်ပြီး ထေခင်ကျသေးစားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူကာ ဆိုင်တံခါးတောက်သို့ မျက်နှာလှည့်၍ ထိုင်လိုက်သည်။

ဝါးရွက်စိမ်း အရက်တစ်ဘိုးနဲ့ နံရိုးကင်တစ်ပွဲ ယူလာပေးပါ။

စားပွဲထိုးထွက်ခွာသွားမြို့မကြမေ မှာထားသော ဝါးရွက်အရက်တစ်ဘိုးနှင့် အငွေထောင်ထောင်ထပ်နေသော နံရိုးကင်တစ်ပွဲ ရောက်လာသည်။

ဟူရင်လုံအ အရက်အိုးကိုဖွင့်ကာ အရက်တစ်ခွက်ငွေယူသောက်ပြီး ပူခနူးကြပ်ရွှေနေသော နံရိုးကင်တစ်ခုကို ကောင်းကယူဝါးလိုက်သည်။

ယင်းအခိုက်မှာပင် အဝါးရောင်ဝတ်စုံကို ထုတ်အောင်ဆင်တူဝတ်ဆင်ကာ ကျောထက်၍ ဆောင်ခေးတစ်လက်လှိုချိတ်လွယ်စားဆေးလူတစ်ယောက် ဆိုင်ထဲသို့ဝင်ရောက်လာလေသည်။

ဆိုင်တံခါးဝရှိရာသို့ မျက်နှာလှည့်ထိုင်နေသော ဟူရင်ဆိုင်က ဆိုင်ထဲသို့ဝင်ရောက်လာသူကို မြင်သည်နှင့် မျက်သုံးမျှားမှ အရောင်တောက်ပသွားသည်။

သူ၏မျက်လုံးများက ဆိုင်ထဲသို့ဝင်ရောက်လာသော အဝါရောင် ဝတ်စုံရှင်ထံသို့ ရောက်ရှိနေသည်။

အဝါရောင်ဝတ်စုံရှင်က ဆိုင်ထဲရှိ စားသောက်နေသူများကို မျက်လုံးစေ့ကြည့်ကာ ဟူရင်လိုထိုင်နေသော စားပွဲရွေ့၍ ရပ်စန့်ကာ ဟူရင်လိုအား အပြုံးဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားနဲ့အတူတူ စားသောက်ခွင့်ပြုနိုင်မလား’

ဟူရင်လို အဝါရောင်ဝတ်စုံရှင်၏လှုပ်ရှားမှုကို မျက်တောင်မခတ် စူးစိုက်ကြည့်ရင်း ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်လိုက်သည်။

အဝါရောင်ဝတ်စုံရှင်က ထိုင်ခုံလွတ်စာင်လုံး၌ ဝင်ထိုင်ပြီး ထနားသို့ရောက်လာသော စားပွဲထိုး တစ်ယောက်တစ်ယောက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်။

‘ဝါးရွက်စိမ်းအရက်တစ်အိုးနဲ့ အဖောင်းဆုံးစားစရာတွေ အမြန်ယူလာခဲ’

အဝါရောင်ဝတ်စုံရှင်က ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် စားပွဲထိုးက လျင်မြန်စွာပြောထွက်သွားသည်။

အဝါရောင်ဝတ်စုံရှင်က ဟူရင်လိုရှိရာဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်နှင့် ဟူရင်ဆိုင်ထဲမှ စတားသံထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘ကျုပ်ကို ဝါးစိမ်းစားသောက်ဆိုင်မှာဆိုတော့ အယ်လီရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ခင်ဗျား ချိန်းလိုက်တာလဲ’

ဟူရင်လို၏ အေးစက်သော လေသံကြောင့် အဝါရောင်ဝတ်စုံရှင်၏ မျက်နှာထက်မှ အရယ်ရိပ်တို့ ဈေးကွယ်သွားလေသည်။

‘ခင်ဗျားက ကြားစားလူသတ်သမားတစ်ယောက် မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားကိုချိန်းတာ အလုပ်အပ်ဖို့ဆိုရင် ဘာအလုပ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိပြီးသားပြင်လိမ့်မယ်လို့မင်မင်ဇာမယ်’

ဟူရင်လိုက မခုံးတုန်ပြီး အရယ်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက် ထည့်ကာ ဆောက်လိုက်သည်။

‘ယင်းအခိုက်မှပင် စားပွဲအိုးသုံးဖောက်က အရက်တစ်အိုးနှင့် စားသောက်စရာများ ယူဆောင်လာကာ စားပွဲပေါ်၌ ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ပေးသည်။’

‘ကျုပ်တို့ စားသောက်ရင်း စကားပြောကြမယ်၊ ဒီဝိုင်းအတွက် ကုန်ကျစရိတ်တို့ ကျုပ်ရှင်းငှာပါ’

ဟူရင်လုံက သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး
ဖတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်စိမှေ့ဝေ့၍ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဝါးစိမ်းစားသေ့ခက်ဆိုင်မှာဆွဲ ချိန်၊
လိုက်တာ ကျုပ်ကို လူသတ်ခိုင်းဖို့မဟုတ်လား...’

‘ကျုပ် လူတစ်ယောက်ကို သတ်တဲ့ခနရာမှ လူအနေအထား
ပေါ်မှာ မှုတ်သိမ်းပြီး အခန်းကြီးငွေ့ပြောင်လေ့ရှိထယ်ဆိုတာကို
ကော ခင်ဗျားလေ့လာထားပြီးပြီ မဟုတ်လား’

အခါရောင်ဝတ်စုံရှင်က အရက်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက်
ထည့်သောက်ပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်အတ်ခိုင်းတဲ့လူနဲ့ ခင်ဗျား သတ်မေးနိုင်မယ်ဆိုရင်
ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ရွှေဘစ်ဆယ်သားတိတိပေးဖို့ ရည်ရွယ်
သမားပါတယ်’

အခါရောင် ဝတ်စုံရှင်ထံမှ ရွှေဘစ်ဆယ်သားပေးမည့်
ဟူသော စကားကြောင့် ဟူရင်လုံ စိတ်ဝစ်စားသွားသည်။

‘ရွှေဘစ်ဆယ်သားတန်တဲ့လူကို ကျုပ် အစ်မေ့ခက်မှမသတိ
ရသေးဘူး ကျုပ် ဆတ်ပေးရမယ့်လူ ဘယ်သူဆိုတာပြောပါ’

ဟူရင်လုံ ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် အခါရောင်ဝတ်စုံရှင်၏
မျက်နှာမှာ အပြုံးအစ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်ထွားသည်။

‘ခင်ဗျားသတ်ရမယ့်လူက ကြောင်နက်ပါ’

‘ဗျား... ကျုပ်သတ်ရမယ့်လူက ကြောင်နက် ဟုတ်လား’

ဟူရင်လုံက စိတ်လှုပ်ရှားသွားသော အမူအရာဖြင့် မေး
လိုက်လေသည်။

အခါရောင်ဝတ်စုံရှင်က အိတ်ထဲသို့လက်နှိပ်ပြီး အနီးရာဖီ
ထုတ်မိစေဖြင့် ပတ်သားသော ဓလေးထောင့်သဏ္ဍာန်ပစ္စည်းကို
ခားပဲ့ပေါ်၌ တင်လိုက်သည်။

‘ရွှေဘစ်ဆယ်သားအတိရှိတယ်၊ ကျုပ်ပြောတဲ့အလုပ်နဲ့
ဆက်ခံနိုင်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားယူထားလိုက်ပါ’

ဟူရင်လုံက ရွှေထုပ်ကိုစောင့်ရှောက်ယူခြင်းမရှိဘဲ အရက်အိုး
ထဲမှ အရက်တစ်ခွက် ထည့်ယူသောက်လိုက်သည်။

‘ကြောင်နက်က တစ်ကိုယ်တော် ခေးပြုလူသတ်သမား
တစ်ယောက်ပဲ၊ တောင်းတင်မှာ ပျံအင်းအားလေးနေတဲ့ ငှက်
ဖစ်ကောင်ကို ရှာလို့တွေ့ရင်တွေ့မယ်၊ ကြောင်နက်လိုလူ တစ်
ယောက်ကို ရှာတွေ့ဖို့မလွယ်လှဘူး...’

‘ကျုပ်က အလုပ်တစ်ခုကိုလက်ခံရင် တစ်ဝန်ကျေအောင်
ဆောင်ရွက်တတ်တဲ့ အလေ့အထရှိတယ်၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့လူကို
ဆတ်ဖို့အတွက် ကျုပ်ကို သုံးလတော့ အချိန်ပေးရလိမ့်မယ်’

ဟူရင်လုံက ကံသိကြည့်အလားနတ်သောအမှု အရာဖြင့် ပြော
လိုက်သည်။

အခါရောင်စက်စုံရှင်က သနားအပေါက်တန်ပြု၍ ခေါင်း
ညိတ်လိုက်သည်။

သိုင်းလောကမှ ဟူရင်လုံ ကျင်သည်ခဲတဲ့ ဇာတ်ရမ်း
တစ်လျှောက်လုံးမှာ အမှားအယွင်းမရှိဘူးဆိုတာ ကျုပ်အိ
ထားဘယ်...

'ကြောင်နတ်ကို ခင်ဗျားရှာအတွဲနိုင်မယ်ဆိုတာကိုလဲ ကျုပ်
ယုံကြည်ပါတယ်'

မြောက်ပင်ပြောဆိုမှုကို မနှစ်သက်သော ဟူရင်လုံက ရွှေ
ထုတ်ကို သိမ်းယူကာ ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

အရက်ဖိုးကိုမယူတာ မေ့အသောက်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားအနေနဲ့ သုံးလအတွင်းမှာ ကြောဒီနက်ဆိုတဲ့ လူ
တစ်ယောက် သိုင်းလောကထဲက ရာဘက်ပန်အနားယူသွား
ပြီလို့ သိခင်ရှင် ခေတ္တနပ်မယ်ဟုတ်သား...

ကျုပ်အောင်းထားတဲ့ အချိန်အဘို့အသား အတွင်းမှာ
ကြောင်နတ်ဆိုတဲ့အောင်ရှားပြီ၊ သတ်ပေးမယ်'

ဟူရင်လုံ စကားဆုံးသည်နှင့် ခြေလှမ်းများကို စတင်
ရွေ့လျားလိုက်သည်။

မိုးတိတ်သွားပြီဖြစ်၍ ဆိုင်ရွှေလမ်းမခေါ်၌ လူတိုင်းလား
လှုပ်ရှားနေသည်။

ဟူရင်လုံက ဆိုင်ပြင်သို့ရောက်သည်နှင့် မြို့ပြင်သို့ထွက်သော
လမ်းအတိုင်း ရွှေ့ကပ်လှမ်းလာသည်။

မကြာမီ အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရွှေ့သို့ ရောက်လာသည်။

ဆိုင်နာမရွှေ့မရှိသော အရက်ဆိုင်ငယ်လေးတစ်ဆိုင် ဖြစ်စေ
သည်။

ဟူရင်လုံက အရက်ဆိုင်ရွှေ့သို့အရောက်၌ လှမ်းနေသော
ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ယင်းအခိုက်မှာပင် ဟူရင်လုံ၏ ကျော့နောက်ထစ်မှ
အေးစစ်သောရယ်သံသဲသဲ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရယ်သံ၏နောက်ကွယ်တွင် အန္တရာယ်အတွေ့အသက်များ
ခဏခဏပါလာကြောင်း သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံရင့်ကျက်
နေပြီဖြစ်သော ဟူရင်လုံက သိလိုက်သည်။

သူက နောက်သို့လှည့်မကြည့်ဘဲ ကျောတံရုပ် ဖာရပ်လို့ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာရပ်နေလိုက်သည်။

‘သိုင်းလေစကမှ မရကမ်းဘူးစကားထဲ လူတစ်ယောက် တစ်ဆင့်ရဲသေးတော့ စားသောက်တဲ့ဆိုင်မှာ စားသောက်ဖို့ စိတ်ကူးရှိတာ အံ့ဩစရာပဲ’

ဟူရင်လိုက ကျောနောက်မထွက်ပေါ်စေအောင် စကားသံ ကြောင့် မျက်နှာထက်၌ ထူးခြားသောအပြုံးတစ်မျိုးဖြစ်ပေါ် ထွားသည်။

ထို့နောက်....

သူ့စာ ဆိုင်ထဲသို့လှမ်းဝင်ရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။

ဟူရင်လို ဆိုင်တံခါးဝသို့ ရောက်လာသည်။

ဆိုင်ထဲ၌ စားသောက်နေသူ ငါးစေ့စက်ခန့်ရှိနေသည်။

ဟူရင်လို စားပွဲလွှတ်တစ်ဖုံး၌ နေရာယူလိုက်သည်။

‘အရက်တစ်အိုးနဲ့ ငါးအစ်တစ်ကောင် လူလစပေးပါ’

စားပွဲထိုးတစ်ယောက်အား ငါးတင်နှင့် အရက်တစ်အိုး မှာလိုက်စဉ်မှာ အပြာရောင်ဝတ်စုံကို ထုတ်အေးစာဆင်တူ

ဝတ်ဆင်ဆေးသော အသတ်သုံးဆန်ကျော်ခန့်အရွယ်ရှိ လူတစ် ခေ့က ဆိုင်ထဲသို့ဝင်ရောက်လာသည်။

အဖိုးတန် အပြာရောင်ဖိုးသားဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသူ၏ ကျောထုတ်၌ ဆောင်စားတစ်လက်ကို ချိတ်လှယ်ထားသဖြင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း အိမ်ရသည်။

အပြာရောင်ဝတ်စုံရှင်၏အနားကိုယ်မှာ သေးသွယ်စသော ခွံသော်လည်း စူးရှခတ်ခတ်ပြောင်သော မျက်လုံးများက အတွင်းအားစောင်းသော အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေသကဲ့သို့ရှိသည်။

အပြာရောင်ဝတ်စုံရှင်က တစ်ညငြိမ်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် ဟူရင်လိုထိုင်နေရာစားပွဲရွေ့သို့ လျှောက်လာသည်။

ထို့နောက်....

အပြာရောင်ဝတ်စုံရှင်က ဟူရင်လိုနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်က ခင်ဗျားကို အတောင်းဆုံးစားသောက်ဆိုင် တစ် ဆိုင်မှ ဧည့်ခံဖို့ စိတ်ကူး နေတာ။ ခင်ဗျားက ဒီဆိုင်ထဲဝင်လာ တော့ ပီဆိုင်က အရက်နဲ့ပဲ ဧည့်ခံရမှာပဲ...’

'ခင်ဗျားစားသောက်လိုတဲ့ စားစရာကိုမှစားပါ။ ဒီဝိုင်းက ကျသင့်စွေကို ကျပ်ရှင်းမပါယ်'

အပြာရောင်ဝတ်စုံရှင်ကထိုသို့ပြောပြီး ဟူရင်ဆုံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံဘစ်လုံးပေါ်၌ ထိုင်လိုက်သည်။

စာပွဲထိုးတစ်ယောက်က ဟူရင်ဆုံမှထွေးသော အရက်တင်အိုးနှင့် ငါးကင်တစ်ကောင် ယူဆောင်လာသည်။

'အရက်တစ်အိုးနဲ့ ကြက်ကင်တစ်ကောင် ယူလာပေးပါ'

အပြာရောင်ဝတ်စုံရှင်က အရက်နှင့် ကြက်ကျော့မှာပြီ။ ဟူရင်ဆုံအက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်။

'ကျုပ် ဘယ်သူဆိုတာနဲ့ ခင်ဗျားကို အကြောင်းညှော်ဆယ်ဆိုအစ မခေးခေးဘူးလား'

ဟူရင်ဆုံက အရက်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက်ငွေ့ဆွာဖော်ပြီး ခြောက်ကပ်ထပ်စလသံဖြင့် ရယ်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျား စေတနာရှိလို့ဆိုက်ကျွေးတာကို ကျုပ် မငြင်းပါဘူး။ ဘာအကြောင်းကြောင့်ပဲဖြစ်စေ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် မေးဖို့အကြောင်းမရှိဘူး။'

'ခင်ဗျား ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကျုပ်ကိုချဉ်းကပ်တယ်ဆိုအစ ခင်ဗျားကလဲ့ပြီ။ အယ်သူမှသိနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး'

ဟူရင်ဆုံ၏စားစားမှစ ရယ်စရာမပါအော်လည်း အပြာရောင်ဝတ်စုံရှင်ထံမှ ရယ်သံထွက်ပေါ်စေသည်။

'ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို အယ်သူဆိုတာမေးတော့ ကျုပ်တပဲ အယ်သူဆိုတာ ပွင့်ပြောရအော့မှာပေါ့။'

'ကျုပ်က သိုင်းလုံလင်ကမှ နေရာမရှိသေးတဲ့ တော်စေတစ်ယောက်ပါ။ ကျုပ်နာမည်က ကျင်ပိစ်ရှောင်ပါ'

အပြာရောင်ဝတ်စုံရှင်သည် မြှောက်ပိုင်းဒေသ၌ကျော်ကြားသော သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဟူရင်ဆုံ သိရှိလိုက်သည်။

အခန်း (၅)

ကျင်ပိုင်ရှောင်သည် အဖြူရောင်သိုင်းသမားတစ်ယောက်
ဖြစ်သော်လည်း အသိရအော်မြီး လျှို့ဝှက်သောလူတစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။

တောင်ပိုင်းနယ်၌ ကျင်ပိုင်ရှောင် ရောက်ရှိလာသည်မှစ
ခြောက်လခန့်မျှသာရှိသေးသော်လည်း သိုင်းလောကထဲမှ အဆင့်
မြင့် သိုင်းပညာရှင်အဖော်များများကို တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူခဲ့
ဖူးသည်။

ထူးခြားသည့်အချက်မှာ ကျင်ပိုင်ရှောင်နှင့် တိုက်ခိုက်သူ
သိုင်းသမားအားလုံး အနက်ရောင်သိုင်းလောကမှ သိုင်းသမား
များ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်....

သိုင်းလောစာမေးပျားထဲ ထွက်ပိုင်ရှေ့ခင်ကို အမြူရောင် ဆိုင်းသမားတစ်ယောက်မှာ နားလည်လက်ခံထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုအခါ၊ ထွက်ပိုင်ရှေ့ခင် မည်သို့သေစေရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် နောက်ရှိလားသည်ကို ဟူရင်လုံမှာ မထွေးတတ်အောင်ရှိနေလေသည်။

ကျင်ပိုင်ရှေ့ခင်အညွှန် အကြောင်းမဲ့ ဈာန်ထွေဆုံးခြင်း ဖြစ်မည် မထုတ်ပေး။

ဟူရင်လုံက ထိုသို့တော့တော့စဉ်းစားနေစဉ်မှပင် ကျင်ပိုင်ရှေ့ခင် မှာထားသောအရက်နှင့် ကြက်ကြော် ရောက်ရှိလာစေသည်။

ထို့နောက်...

နှစ်ယောက်သား အတွေးကိုယ်စီနှင့် ငြိမ်သက်စွာ စားဆောက်နေကြသည်။

သိုင်းလောစာမေးပျားထဲ ထွက်ပိုင်ရှေ့ခင်သည် သိုင်းလောစာထဲရှိ ကြေးစားစားသိုင်းသမားများထံရှိနေသော လူတစ်ယောက်ထံ ထင်ကြေးပေးကြသည်။

ဟူရင်လုံသည် ကြေးစားလူသတ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

ကျင်ပိုင်ရှေ့ခင်ကို ဟူရင်လုံ သံတိထား၍ စောင့်ကြည့်နေရသော အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေသည်။

ယခုကဲ့သို့ ဟူရင်လုံနှင့် ကျင်ပိုင်ရှေ့ခင် နှစ်ယောက်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင် အရတ်အောက်နေသည့်ကို သိုင်းလောစာသမားများ တွေ့မြင်ပါက လွန်စွာအံ့အားအင်ကြမည်မင်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဟူရင်လုံသည် ကြေးစားလူသတ်သမားနေမည်ဖြင့် ထိပ်ဆုံးရောက်နေသူဖြစ်သည်။

သူလိုလူတစ်ယောက်ကို ကျင်ပိုင်ရှေ့ခင်လိုလူတစ်ယောက်မှ အရက်တိုက်ခြင်းသည် လူ့အတွက် ဆောင်းဆေးအလေးအလတ်မဟုတ်ချေ။

'ခင်ဗျား ဆာတေ့စဉ်းစားနေတယ်လဲ၊ ကျင်တ ခင်ဗျားကို ဆာကြောင့်အရက်တိုက်တယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားနေတာဇာနည်'

ဟူရင်လုံက အရက်ခွက်တိုက်မေ့သောထံပြီး ခေါင်းတစ်ချွန် ဆစ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

အေးစက်စူးရှသော အကြည့်ဖြင့် ကျင်ပိုင်ရှောင်ကိုကြည့်ကာ တက်ခနဲရယ်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားပြောစာမှန်တယ်၊ ခင်ဗျား သာကြောင့် ကျုပ်ကို အရက်တိုက်တယ်ဆိုတာကို ကျုပ်စဉ်းစားနေတာ၊ ခင်ဗျားလို လူတစ်ယောက်က ကျုပ်ကို အကြောင်းမဲ့ အရက်မတိုက်ဘူး၊ ဆိုတာလဲ ကျုပ်သိတယ်...

'ခင်ဗျား သယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကျုပ်ဆီကိုရောက်လာ နယ်ဆိုတာ အဖွန်အတိုင်းပြောဖို့ လိုလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

ဟူရင်လုံက ခက်ထန်မှုမရှိသော်လည်း စာညှိငြိမ်အေး လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ကျင်ပိုင်ရှောင်က နှုတ်ခမ်းတုန့်ကာ ပြုံးသည်။

'ဟူရင်လုံဆိုတဲ့လူက အလွန်ပါးနပ်တဲ့ လူတစ်ယောက် ဆိုတာ ကျုပ် ဆင်တောပေါက်ပါအယ်...

'ခင်ဗျားက ကြားစားလူသစ်သခင်လို နာမည်ခံယူတာပေးမယ် ကြားစားတစ်ခုမှာ ထိပ်ဆုံးရောက်နေတဲ့လူတစ်ယောက် မဟုတ်တာ'

ဟူရင်လုံက ခြေခတ်ကပ်အပ်လေသံဖြင့် ရယ်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားပြောမှပဲ ကျုပ်က လူတစ်ယောက်အဖြစ်မှန်နဲ့ ခင်ဗျား ဖြစ်သွားတယ်၊ ကျုပ်မိတ်ဆွေအတော်များများကတော့ ကျုပ်ကို လူညံ့ကပ်အောက်လို့ပဲ ခတ်မှတ်စားတယ်...

'ကျုပ် ဘယ်လောက်ညံ့သလဲ ဆိုတော့ ကျုပ်ကိုသစ်မဆီ နဲ့ အရက်အတူသောက်တယ်ဆိုတာတည်းက ကျုပ်ရဲ့ ဖျမ်းမှုကို ခင်ဗျားသိနိုင်မယ်ထင်တယ်'

ဟူရင်လုံကစကားကြောင့် ကျင်ပိုင်ရှောင်မျက်နှာ၌ အပြောင်းအလဲများ ဖြစ်ပေါ်သွားသည်။

ကျင်ပိုင်ရှောင်က အရက်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက်ကိုထည့်၍ သောက်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားဆီကို ကျုပ်ရောက်လာတဲ့အကြောင်းကို ပြောရမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားဆီက ပညာရပ်ကပ်ရလို့အလို့ငှါ'

ကျင်ပိုင်ရှောင်ထံမှ ဈေးလင်မထားသော စကားကြေးငွေ ဟူရင်လုံမှာ မျက်ခုံးနှစ်ဘက် အပေါ်သို့မြင့်တက်သွားသည်။

ကျုပ်ဆီကပညာရပ်ကပ်ရလို့အလို့ငှါ ဖာတ်တာ၊ တစ်လိုပညာရပ်ကို ခင်ဗျားလိုအောင်တာလဲ'

'လူသတ်တဲ့ပညာရပ်ပါ'

ကျင့်ပိုင်ရှောင်၏ အဖြေစကားဆုံးသည့်နှင့် ဟူရင်လုံ၏ မျတ်နှာမှ တူးခြားသောအပြုံးတစ်မျိုး ဖြစ်သွားသည်။

ငင်းအပြုံးနှင့် တစ်ချိန်တည်းမှစ၍ ဆူ၏မျက်လုံးနှစ်လုံး စာကျင့်ပိုင်ရှောင်၏ကျောခံ့နက်ဘက်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

အဆင့်မြင့်သိမ်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သော ကျင့်ပိုင်ရှောင် လျှင်မြန်ဆေးလှိုင်ရှားမှုဖြင့် ကျော့နေခတ်သို့ လှည့်လိုက်လေ သည်။

သု၏နေခတ်တစ်စားပွဲ၌ အညိုရောင်ဝတ်စုံဝတ်ထားသည့် လူတစ်ယောက် အရက်ထိုင်သောက်လျှစ်ရှိနေသည်။

သူ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်တောင့်တင်းသွား၏။

အညိုရောင်ဝတ်စုံရှင်၏မျက်နှာမှစ၍ ပြုံးနေသော်လည်း ထို အပြုံးက ကြောက်စရာကောင်းသောအပြုံးဖြစ်ကြောင်း ကျင့် ပိုင်ရှောင် သိထားသည်။

ထိုလူသည် သိုင်းလော့က၌ ဆင်ပေါ်ကျော်ကြားသော နတ်ဓားကျောင်းအိမ်ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် သူ ဆုန့်လှုပ်ချော့တစ် ချားသွားခြင်းဖြစ်သည်။

နတ်ဓားကျောင်းအိမ်သည် ဟူရင်လုံ ၏ သွေးသေ့ခတ်မိတ် ဆွေတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ထူ သိထားသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ကျင့်ပိုင်ရှောင်သည် ကျော့နပ်သဘောကျဟန်မျိုးဖြင့် ကျယ် သောင်စွာ ရယ်မောလိုက်၏။

ထူးခြားသော ကျင့်ပိုင်ရှောင်၏အပြုအမူကို နားမလည်နိုင် ဝန်အမဲ့အရာမျိုးဖြင့် ဟူရင်လုံ ကြည့်လိုက်၏။

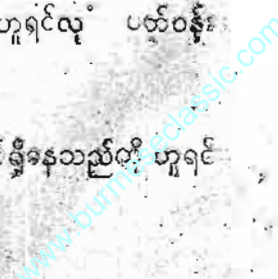
‘ဟူရင်လုံ ဆီစာ လူသတ်တဲ့ဝညာရစ်တစ်ခု ယူမယ်လို့ စိတ် တူးတာ၊ ကံကောင်းချင်တော့ နတ်ဓားကျောင်းအိမ်ဆီကပါ လူသတ်တဲ့ပညာရပ်ကို ရလိမ့်မယ်ထင်တယ်။’

‘သိုင်းလော့ကမှာ ဆင်ပေါ်ကျော်ကြားတဲ့ အဆင့်မြင့် သိုင်းဝညာရှင်နစ်ယောက်ရှိပညာရပ်တွေကို ကျုပ် မြင်တွေ့ခွင့် ရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်တာပဲ’

ကျင့်ပိုင်ရှောင်က ထိုသို့ပြောပြီး ဝေ့စအချို့ ကို စားပွဲပေါ် တင်ကာ ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်၏။

ဆူ၏ စူးခြားသောအပြုအမူကြောင့် ဟူရင်လုံ ပတ်ဝန်း ကျင်ကို မျက်လုံးဝေ့ကြည့်လိုက်၏။

ဆိုင်ပြင်ဘက်၌ သိုင်သမားများရောက်ရှိနေသည်ကို ဟူရင် လုံ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ကျင့်ပိုင်ရှောင်က လျှင်မြန်အေးရွှေ လျှားစူဖြင့် ဆိုင်အပြင်
ဘက်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

တူရင်လုံ၏စားပွဲသို့ ကျောင်းအိမ် ရွှေ ပြောင်းရောက်ရှိလာ
သည်။

တူရင်လုံက အရက်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက် ထည့်ပေးလိုက်
သည်။

'ကျင့်ပိုင်ရှောင်က ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ မညာရပ်ထွက်ကို
ကြည့်ခွင့်ရမယ်လို့ ပြောသွားတယ်။ သူ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့
ရောက်လာတယ်ဆိုတာ နားပြန် ပေးလို့မရဘူး။'

တူရင်လုံက စိတ်ရှုပ်ထွေးစာနီဖြင့် ပြော၏။

ကျောင်းအိမ်ထဲမှ ရယ်သံသဲ့သဲ့ ထွက်ပေါ်လာ၏။

'ဒီ အရက်အိုင်ရဲ့ အရပ်လေးမျက်နှာမှာ အနက်ရောင် သိုင်း
သမား အတော်များများ ရှိနေတယ်...'

'အနက်ရောင်သိုင်းသမားတွေ ရှိနေတာက တောင်းပေး
ရှိခြင်းမျိုးမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျင့်ပိုင်ရှောင်က ကျုပ်တို့
နှစ်ယောက်ရဲ့သိုင်းပညာကို ကြည့်ခွင့်ရမယ်လို့ ပြောသွားတယ်
ထင်ရတာပဲ'

အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ အထက်ကိုရန်ရှာမည့်ရန်သူများ ဝိုင်းရံ
အေးသော်လည်း နတ်ဘေးကျေးဇူးအိမ် အနည်းငယ်မျှ စိုးရိမ်
အနံ့ရှိသောလေသံမျိုးဖြင့် ပြောသည်။

'ဒီလူတွေက ဒီနေရာကို အယ်ပိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ရောက်လာ
ကြတာလဲ'

တူရင်လုံက သဘောပေါက်ခြင်းမရှိသော အမူအရာမျိုးဖြင့်
မေးလိုက်၏။

'ကျုပ်သိသလောက် ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီလူတွေအားလုံး
သေမင်းတောင်ကြားကလူတွေ ဖြစ်လိမ့်မယ်...'

'ထူထိုက် မင်းကို အနိုင်ယူနိုင်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားပုံ
ရတယ်။ အနားယူနေတဲ့အခါတွေ အလုပ်ပေးရတော့မယ့်အချိန်
ရောက်ပြီထင်တယ်'

နှစ်ယောက်စလုံး တိုင်ပင်မထားဘဲ ပြိုင်တူ ရယ်မောလိုက်
ကြသည်။

ရယ်သံက ကျစ်လေးစင်၍ ဆိုင်ထဲ၌ ရယ်သံများ ပဲ့တင်
နိတ်တော်သွားသည်။

ထင်းအခိုက်မှပင် ဆိုင်ထဲသို့ လူတစ်စု ဝင်ရောက်လာကြ
သည်။

၃၈ x ဝင့်ကြွယ်

ထိုလူစုကို ဦးဆောင်လေသူမှစ၍ အသက်ခြောက်ဆယ်ခန့် အရွယ် အဘိုးအိုနှစ်ယောက်ဖြစ်၏။

အဘိုးအိုနှစ်ယောက်က အနက်ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ကျန်အဘိုးအိုနှစ်ယောက်မှာ ခရမ်းရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

အဘိုးအိုနှစ်ယောက် ဟူရင်လူနှင့် ချော့ခင်းအိမ်တို့အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

မျက်လုံးများစွာ လူသတ်လိုသော အရိပ်သဏ္ဍာန်များ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ထိုလူစု စားပွဲအနီးရောက်သည်နှင့် နတ်စားကျောင်းအိမ်ထံမှ ကျယ်လောင်သောစကားသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

'အခုမှ အခက်တွေ့ပြီ ဟူရင်လူ၊ ကျုပ် အခေါင်းတော့ မှာထားဖို့ ဖေ့နေတယ်။ သေမယ့်လူတွေအတွက် အခေါင်းတော့ ကြိုတင်မှတ်ထားသင့်တာတော့ အမှန်ပဲ'

နတ်စား ကျောင်းအိမ်၏ ကျယ်လောင်သောစကားသံကြောင့် အဘိုးအိုနှစ်ယောက် လှုပ်လှုပ်ရွာရွာ ဖြစ်သွားလေသည်။

ထို့နောက် အနက်ရောင်ဝတ်စုံဝတ်ထားသော အဘိုးအိုထံမှ စကားသံထွက်ပေါ်လာသည်။

မိစ္ဆာဘုရင် သိုင်းသဇင် x ၃၁

'ကျုပ်တို့က အခေါင်းအများကြီးမလိုဘူး၊ အခေါင်းက လူနှစ်ယောက်အတွက်ပဲ လိုတယ်၊ လူနှစ်ယောက်အတွက် အခေါင်းကို ကြိုတင်မှတ်ထားပြီးပါပြီ'

အနက်ရောင်ဝတ်စုံရှင်ထံမှ အေးစက်အေးစက်သော သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အခန်း (၃)

နတ်ခားကျောင်းအိမ်က ခြေစင်တပ်ကပ်လေသံဖြင့် ရယ်
လိုက်သည်။

“သေမင်းစောစင်ကြားမှစနေတဲ့ လူတွေအားလုံး အတ္တကြီး
တဲ့ တစ်ကိုယ်အောင်သမားတွေပဲ။ ပင်လယ်ခေးပြ ခုနစ်
ယောက်မှစ တုချန်နဲ့ စီချင်အိက ပိုပြီးအတ္တကြီးတယ်...”

“သူ့တို့နှစ်ယောက်အတွက် အခေါင်းနှစ်လုံး ကြိုတင်မှစ
ထားပြီး နှုတ်စာလူတွေအတွက်စောစော အခေါင်းမှစထားဘူး။
တစ်ယောက်ဆို နောက်လိုက်ထည့်တွေအတွက်ပါ အခေါင်းတွေ
မှစထားလင့်တယ်”

နတ်ဇားကျောင်းအိမ်က ထိုသို့ပြောလိုက်သည့်နှင့် အဘို့
ဆိုနှစ်ယောက် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

‘မင်း မှားနေပြီထင်တယ်’

အနက်ရောင်ဝတ်စုံရှင် တုချွန်းထံမှ စကားသံထွက်ပေါ်
လာသည်။

နတ်ဇားကျောင်းအိမ် လှောင်ပြောင်ဟန်၊ လေသံမျိုးဖြင့်
ရယ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ် သိုင်းလောကမှာ ကျင်လည်လာတဲ့ ကာလ
တစ်ယျှောက်လုံး အမှားမလုပ်ခဲ့ဘူးဆိုတာ သိုင်းလောကအစား
တို့ဝမ်း သိနိုင်ကြမယ်ထင်ဘယ်။ ကျုပ်မြောတာမှန်ထယ်မတူဘဲ
စေ့စေ့ စီချင်အိ’

နတ်ဇားကျောင်းအိမ်က တုချွန်းအနီး၌ရှိနေသော ခရမ်း
ရောင်ဝတ်စုံရှင် စီချင်အိကို မေးလိုက်သည်။

စီချင်အိက အေးစက်စူးရှသော အကြည့်ဖြင့် နတ်ဇား
ကျောင်းအိမ်လိုကြည့်ကာ ခေါင်းကို စေးပင်းစူးညှိတ်လိုက်
လေသည်။

‘နတ်ဇားကျောင်းအိမ် အမှားမရှိသေးလို့ ခုချိန်ထိ အဆက်
ရှင်နေတယ်ဆိုတာကို ကျုပ်သိတယ်။ ခါပေမယ့် မကြာတော့တော့

ခါချိန်မှာ ကျူးလွန်မိတဲ့ အမှားကို မြင်သာဖို့အကြောင်းရှိ
ပါသယ်...

‘ခါကြောင့် တုချွန်းက အခေါင်းတစ်လုံးမှာဖို့စိတ်ကူးကို
ချက်ပြီ၊ အခေါင်းနှစ်လုံးမှာလိုက်တာပဲ’

နတ်ဇားကျောင်းအိမ် ပခုံးနှစ်ဘက်ကို ဟန်ပါပါလွန်လို့ထိ
ဆဲဆဲသည်။

‘သေမင်းထောင်ကြား’နဲ့ ကျုပ်တို့ ရန်ငြိုးမရှိအဲ ခင်ဗျား
တို့က ဘယ်လိုကြောင့် ရန်ရှာဖို့ကြိုးစားတာလဲ’

စီချင်အိက စိတ်မထက်သာသော အမူအရာဖြင့် ခေါင်းညှိတ်
လိုက်သည်။

‘မင်းတို့နဲ့ ရန်ငြိုးမရှိဘူးဆိုတာတော့ မှန်ပါတယ်’
စီချင်အိက စကားကိုရှုမဆင်္ဘာ ရပ်ဘန်ဘားဆိုက်ခေ
သည်။

‘ရန်ငြိုးမရှိဘဲ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်လိုကြောင့် သိုင်းလောက
တွေ့စုံစမ်းပြီး ဒီနေရာကိုရောက်လာတာလဲ’

‘လူတစ်ယောက်က အကူအညီဆောင်ပေးလို့ ရောက်လာရ
ထယ်လို့ မင်း နားလည်လိုက်ပါ’

စုမ်း x ဝင့်ဇွယ်

'ဟား...ဟား...ဟား...ဟား'

တစ်ချိန်လုံးငြိမ်မိက်နေသော ဗျာရင်လုံထံမှ ကျယ်လောင်စွာ
သောရယ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ကျုပ်ကို လူသတ်ဖို့ လူထွက်ကဋ္ဌပေးပြီးခိုင်းထမ်း၊ ခုဖော်
ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ သေမင်းစောစင်ကြားက လူထွက်ကို လူထွက်
စော်ကဲတ ငွေပေးပြီးခိုင်းတယ်...'

'ငွေလိုချင်တဲ့လူတွေက ဆေးမှခကိုမတုံးဘဲ ကျုပ်ဆီက
ရောက်လာကြတယ်'

နတ်ခေးကျောင်းအိမ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဒီလူတွေက ထူတိုသင်္ဘောစာနွဲ့အတိုင်းဆိုရင် ဒီနေရာက
ရောက်လာကြမှာမဟုတ်ဘူး၊ ထူတိုနေ့စာနွဲ့တယ်မှာ ထူတို
အစာကြီးအားထေးနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိနေတယ်...'

'ဒီဒီလူတစ်ယောက် ရောက်လာမှ မင်းကိုတိုက်ခိုက်ဖို့
ကြိုးစားကြမှာပဲ'

ဗျာရင်လုံက အရင်အိုးထဲမှ အရုဏ်တစ်ခုထုတ်ဆည်းသောက
ဆိုက်သည်။

'ဒီလူတွေက ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းကို သတ်မဖို့ဆို
သင်နေတာလား၊ ကျုပ်နဲ့အတူ ခင်ဗျားလိုပါအဖို့ အဖို့
အစဉ်ရှိနေတယ်'

ကျောင်းအိမ်က ဆေးစာပေါက်ဟန် အမူအရာဖြင့် ပြီး
ဆိုသည်။

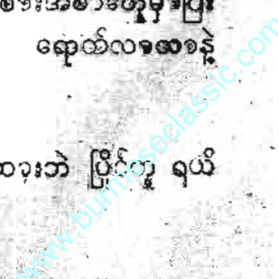
'ကျုပ်တို့ စားသောက်ရင်း နောက်ထပ်ရောက်မိမိမဆို လူ
တစ်ယောက်တို့ စောင့်ကြမယ်၊ တပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးပူလေ့ကျင့်
နိုးထော့ရမှာပဲ'

ကျောင်းအိမ်က အနည်းငယ်မျှ စိုးရွံ့ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိ
သေးအမူအရာဖြင့်ပြော၏။

ထင်းအင်္ဂါတို့မှာမင် တုန့်ခိုင်းထံမှ အေးစက်သောရွယ်သံ
ထွက်ပေါ်လာသည်။

'မင်းတို့ မဒသင် အကောင်းဆုံးအစားအစာတွေမှာပြီး
အားဆောင်မပါ၊ ကျုပ်တို့စောင့်နေတဲ့လူ ရောက်လာစားနဲ့
မင်းတို့နစ်နာမိရမှာပဲ'

ကျောင်းအိမ်နှင့်ဗျာရင်လုံတို့ တိုင်မင်မထူးဘဲ ပြိုင်တူ ရယ်
မောလိုက်၏။

ရယ်သံများ ပျော်စက်ကွယ်မသွားမီ ဆိုင်ထဲသို့ အပြုအောင် အရိပ်တစ်ခု လျင်မြန်စွာရောက်လာသည်။

အသက်ခြောက်ဆယ်ခန့်အရွယ် အဘိုးအိုကပ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

'စီချင်အိ...မင်းက ခိုးနုရာကို ကယ်လိုအကြောင်းနဲ့ရောက် လာတာလဲ၊ သေမင်းတောင်ကြားမှာ မင်းဘဝကို ဇာတ်မြှုပ် နေထိုင်တော့မယ်လို့ ကျုပ် အင်ထားတာ၊ မင်းကို သိုင်းလော ကထဲမှာ ကပ်ကြော့ ပြန်တွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ မထင်မိဘူး။'

ဆိုင်ထဲယို စင်ရောက်လာသော အဖြူရောင်ဝတ်စုံရှင်၏ စကားကြောင့် စီချင်အိနှင့်တုချန်းတို့မျက်နှာ သွေးထုတ်ဖြူ ရော်သွားသည်။

၎င်းတို့မျှော်လင့်နေလှ ရောက်ရှိမလာဘဲ ၎င်းတို့အသက်၏ နှုတ်ယူမည့်သူ ရောက်ရှိလာ၍ စီချင်အိနှင့် တုချန်း သွေးပျက် မတတ် ချောက်ချားသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအဘိုးအိုကား သိုင်းလောက၏ နာထဲကတစ်ဦးဖြစ်သော စာန်ချင်းခန့်ဖြစ်၍ စီချင်အိနှင့် တုချန်းတို့ တုန်လှုပ်ချော့လှချား ထွားခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့အတူ စီချင်အိနှင့် တုန်ချန်းတို့၏ စိတ်အတွေးက အတိတ်မှဖြစ်ရပ်ကို မြင်စေရင်လေသည်။

ရှုန်ဝ ဖြစ်ကြော့ဝမ်းလျှောက်၍ ဓားပြတိုက် ထုထက်နေ သော ဝိညာဉ်ရန်ဖော်သတင်း၏ မြို့ရွာအနီး ဟုံလွင်ခဲလေ အည်။

ဆိုင်းလောကမှ စုရိုက်ဆမားများ၏ ရှာဖွေနှိမ်နှင်းနေ သော တန်ချင်းခန့်သည် ဝိညာဉ်ရန်ဖော်၏နှိမ်နှင်းနေ ဖြစ် ကြောင်းအထိုင်း ခရီးထွက်လာသည်။

ဇာတ် (၄)

ဝိညာဉ်ခုနစ်မော်နှင့် ထိစတီဏ်ရှင်ဆိုင်မိသည်နှင့် တန်ချင်၊
ခန့်၏ ဓားချက်အောက်၌ ဝိညာဉ်ငါးပေ သေဆုံးသွား
လေသည်။ ဝိညာဉ်ခုနစ်မော်ထဲ၌ အပါအဝင်ဖြစ်သော စီချင်
အိနှင့် တုချန်သည် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ပြီး သေမင်းဆောင်
ကြား၌ ပုန်းအောင်းနေသည်။

ထိုအချိန်မှစတင်ကာ ဝိညာဉ်ခုနစ်မော်သတင်း ပျောက်
ကွယ်သွားသည်။

ဆိုကြောင်း စီချင်အိနှင့် တုချင်းမှာ မတွေ့ချင်သော လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသဖြင့် စော့ပျက်မတတ် တုန်ရှုပ်ချောက်ချားသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

တုန်ချင်းခန့်က ဟူရင်လုံထိုထိုင်နေရာစားပွဲသို့ လျှောက်လာပြီး ထိုင်ခုံလွတ်တစ်လုံး၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

'မင်းတို့နှစ်ယောက် ဒီမှာလာပြီး အနားယူနေကြတာထင်ကယ်'

အတို့တို့တုန်ချင်းခန့်က ဟူရင်လုံ၏မျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်ရှု၍ မေးလိုက်သည်။

ဟူရင်လုံက စိတ်ရှုပ်ထွေးဟန် အမူအရာမျိုးဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

'အစကတော့ ဦးခလေးခန့်ပြောသလို အနားယူဖို့ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အခမင်းတောင်ကြားကလူတွေ ခုချိန်ထိထွက်မသွားသေးတာ ကျွန်ုပ်တို့ ခဏ်းစားလို့မသွား'

ဟူရင်လုံက ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် တုန်ချင်းခန့် မျက်လုံးနှစ်ဖက် အပေါ်သို့ မြင်တက်သွားသည်။

ဟား...ဟား...ဟား...ဟား'

တုန်ချင်းခန့် ကျယ်လောင်စွာရယ်မောပြီး ကျော့နှောက်တက်၌ ရှိနေသော စီချင်အိတို့လူစုရှိရာဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်။

'မင်းတို့ ထွက်မသွားကြသေးဘူးလား'

တုန်ချင်းခန့်က ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် စီချင်အိနှင့် တုန်ချင်းတစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ဆိုင်ပြင်သို့ လျင်မြန်စွာထွက်ပြေးသွားရသည်။

စီချင်အိနှင့် တုန်ချင်း ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် ကျန်ရှိနေသူတပည့်များ နောက်မှပြေးလိုက်သွားသည်။

ဆိုင်ထဲ၌ ဆိုင်ရှင်အလုပ်သမားများနှင့် တုန်ချင်းခန့်၊ ဟူရင်လုံ၊ နတ်ခေကျော့ဝင်းအိမ်တို့သုံးဦးသာ ကျန်နေရစ်သည်။

ဟူရင်လုံက အရှက်တိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက်ငွေ့၍ တုန်ချင်းခန့်ထံသို့ အမ်းမေးဆိုက်သည်။

တုန်ချင်းခန့်က အရက်ခွက်ကိုမေ့စေသေးကြပြီး အသားကပ်အစ်ခွက် ကောက်ယူဝါးလိုက်သည်။

'သူရဲကောင်းသုံးဖော်သတင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ မင်းတို့စွာတွေ့ကြားမိလဲ'

တန်ချင်းခန့်က ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လိုကိုမေးသည်။
ဟူရင်လိုက ခေါင်းခါယမ်းသည်။
ကျောင်းအိမ်ထဲမှ ဖိစားဆဲထွက်စေလေသည်။

'သူရဲအောင်းသုံးဖော်ပျောက်ဆုံးမှုကို ကျုပ်က လတ်လှမ်း၊
ဒီသလောက် ဆွေလာစုံစမ်းနေတာပဲ၊ ဂါပေမယ့် ခုချိန်ထိ
တော့ ဘာမှထူးခြားမှုရှိခဲ့တာ့။'

ကျောင်းအိမ်က စဉ်းစားရခက်သောအသွင်မျိုးဖြင့် ပြော
လေသည်။

'ကျုပ်လဲ သွားလာရင်း ဒီကိစ္စကို လှတ်လှမ်းဒီသလောက်
တော့ စုံစမ်းလေ့အာနေတာပဲ၊ သူရဲအောင်းဆုံးဖော် ဘယ်လို
အကြောင်းနဲ့ ပျောက်ဆုံးနေတယ်ဆိုတာ မသိရဘူး။'

အဘိုးအိုတန်ချင်းခန့် ဓာတ်စုံတစ်ခုကိုအလေးအနက်စဉ်းစား
ဆွေးတော့ဟန်မျိုးဖြင့် နှုတ်ဆိုသော့သည်။

'သူရဲအောင်းသုံးဖော်ပျောက်ဆုံးမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သတင်း
အစ်ခုတော့ မကြာခင်ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မယ်ဆို အင်စားပဲ'

ကျောင်းအိမ်က တွေးတွေးဆဆပြောဆိုက်သည်။

မင်းအိုက်မှစပင် ဆိုင်ထဲသို့ လူအစ်ယောက်ပြေးစင်လာ
လေသည်။

ဆိုင်ထဲသို့ဝင်ရောက်လာသူက တန်ချင်းခန့်အနီးသို့ ရောက်
လာပြီး ထန်ချင်းခန့်ကို အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

'တန်ဂေဟာမှာ အရေးကြီးတဲ့အကြောင်းကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်
ပေါ်နေလို့ ဆခင်လေးက သခင်ကြီးကို အခေါ်လွှတ်လိုက်
ပါဏယ်'

ထန်ချင်းခန့် မဆီမသာ မျက်နှာပျက်အားသည်။

တန်ချင်းခန့်၏သားဖြစ်သူ တန်ခန်းလီသည် အကြောင်းမဲ့
အခေါ်လွှတ်မည်မဟုတ်ကြောင်း တန်ချင်းခန့် တွေးသည်။

'တန်ဂေဟာမှာ အရေးပေါ်ကိစ္စတစ်ခုရှိနေပြီ၊ မင်းထို
နှစ်လောက် စိတ်ဝင်စားမှုရှိရင် ကျုပ်နေစကတ လိုက်ခဲ့ပါ'

ထန်ချင်းခန့် ထိုသို့ပြောပြီး ထိုင်ရာမှအရပ်တစ်ခု ဆိုင်မြင်
အက်သို့ လျစ်မြန်စွာပြေးထွက်သွားသည်။

ဟူရင်လိုနှင့် ကျောင်းအိမ်တို့ ဓန့်ဆိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ထိုင်နေ
ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

'တန်ဂေဟာမှာ အရိပ်မဲ့လက်ဝါး တန်ခန်းလီ ချီသျှင်နဲ့
အဖေဖြစ်သူ တန်ချင်းခန့်ကို အခေါ်လွှတ်တာ အတော်အရေး
ကြီးတဲ့ အကြောင်းကိစ္စကြောင့်ဖြစ်လိမ့်မယ်။'

'ဒီနေ့ကတုတ် ကျုပ်တို့အဖို့ ထူးခြားဖြစ်စဉ်အစုံခု ကြုံတွေ့
ရလိမ့်မယ်လို့သင်တာပါ။ တန်ဖိုးထားစုကို လိုအပ်ရင် အကူအညီ
ပေးနိုင်အောင် ကျုပ်တို့ အမြန်ဆုံးထိတ်သွားမယ်...

ကျောင်းအိမ်က ထိုသို့ပြောပြီး ရွှေမုဗ္ဗိးဆောင်၍ဆွမ်းထွက်
လေသည်။

ဟူရင်လိုက နောက်မှကပ်လျက် ဆိုက်မီလာသည်။

ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လို ဆိုက်ပြင်၍ ရောက်ရှိလာချိန်မှာ
ဘန်ချင်းခန့်၏အရိပ်အထောက်ကို တွေ့မြင်ရခြင်းမရှိတော့ချေ။

ကဏန်း (၅)

တုံကင်းမြို့။

နယ်ခြားဒေသရှိ အေးချမ်းသာယာသော မြို့ငယ်တစ်မြို့
ဖြစ်သည်။

ထွပချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းသော မြို့လေးသည် ယခုခေတ်
တောင်းကင်ယံမှ တိမ်မည်းညိုတို့က တုံကင်းမြို့၏အလှကို
ဖျက်ဆီးထားသည်။

တစ်မြို့လုံးသည် မိုးအမှောင်ရိပ်ကြောင့် ချောက်လျားဖွယ်ရာ
ငြိမ်သက်စိတ်ဆီဆီနေသည်။

တံဆင်းမြို့စွန်း၏ ခြံကျယ်ကြီးအတွင်း၌ ခမ်းနားထည်ဝါ
သော အဆောက်အဦးကြီးတစ်ခုရှိသည်။

၎င်းအဆောက်အဦးကား တန်ဂေမား ဖြစ်သည်။

တန်ဂေမား၏ပိုင်ရှင်ဖြစ်သော တန်ချင်းခန့်၌ သားတစ်
ဇောက် သမီးတစ်ယောက်ရှိသည်။

တန်ချင်းခန့်၏သား တန်ခန်းလီသည် သိုင်းပညာထူးချွန်
သော်လည်း အမုတ်ကို လွန်စွာကြိုက်နှစ်သက်သူအစစ်အစာဖတ်
ဖြစ်လေသည်။

တန်ခန်းလီသည် အရက်သောက်ခြင်းအမှုကို အမြဲလိုသော
စိတ်ဝင်စားသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

အခုလည်း တန်ခန်းလီ၏ အချစ်ဆုံးသူယေချင်းဖြစ်သူ
သရဖူစားသမား တန်ချင်းအိ ရောက်ရှိနေ၍ နှစ်ယောက်အတူ
စားသောက်ခန်းမထဲ၌ အရက်စိုင်းဖွဲ့ စားသောက်နေသည်။

အမှန်တော့ ဟန်ချင်အိသည် အရက်ကြိုက်သူအစစ်အစာဖတ်
မကျတိချေ။

အရက်သောက်ခြင်းထက် သိုင်းပညာရပ်များကို တီထွင်
ကြံဆ လေ့လာမှုကို အဓိကထားလူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အသက်ငယ်ငယ်နှင့် သိုင်းလေ့လာသရဖူ စား
သမားဘွဲ့ကို ရရှိထားခြင်းဖြစ်သည်။

တန်ခန်းလီသည် သရဖူစားသမား တန်ချင်အိ၏ သူငယ်
ချင်း ဖြစ်သလို တန်ခန်းလီ၏ညီမဖြစ်သူ တန်ကျင်းကျင်းသည်
တန်ချင်အိ၏ ချစ်သူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဟန်ချင်အိသည် အခွင့်အခါဆင့်တိုင်း တန်
ဂေမားသို့ အလည်ရောက်ရှိလာတတ်သည်။

တန်ခန်းလီနှင့် ဟန်ချင်အိ မျက်နှာချင်းဆိုင်စားစောက်
နေစဉ် လုံခြုံရေးတောဝန်ကျသော အစောင့်သိုင်းသမား တစ်
ယောက် စားသောက်ခန်းမထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။

အစောင့်ဆိုင်သမားက တန်ခန်းလီကို အရိုအသပြုလိုက်
စေသည်။

‘ဂေဟာရွှေမှစ လူရောင်းတဲ့ အုပ်စုအစ်စုံ ရောက်နေ
ပါတယ်’

အစောင့်ဆိုင်သမား၏ စကားကြောင့် တန်ခန်းလီမှစ
ချက်ချီးနှစ်ဘက် အပေါ်သို့ မြင့်တက်သွားသည်။

ဂေဟာရွှေမှ လူ့ရောင်းဆီလူတစ်စု ရောက်နေတယ်
ဟုတ်အား၊ အယ်တလူတွေ ဘယ်လိုသဘောနဲ့ လူ့ဆရာရောင်း
တာလဲ၊ မင်းတို့ မေခင်းမဆုတ်ကြဘူးလား'

တန်ခိုးလီ၏ ဓာင်းမာပြတ်သားသော စကားကြောင့်
ထူးစောင့်သိုင်းသမားမျက်နှာ ဆွေးဆူဘိပြုလျှော်အားသည်။

'လူရောင်းတုံအုပ်စုက တန်သခင်ကြီးနဲ့ တွေ့ခွင့်ရဖို့ အောင်
ဆိုနေပါအယ်'

ထူးခြားသော အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်နေ၍ တန်ခိုးလီ
ထိုင်နေရာမှ ထပ်ရပ်လိုက်သည်။

'ကျုပ် အကျိုးအကြောင်း သိရအောင် ခက်ထွက်ကြည့်
မယ်၊ ခင်ဗျား ဒီမှာပဲနေ'

တန်ခိုးလီက လျှော်မြန်သောလှုပ်ရှားမှုဖြင့် စားအောက်
ခန်း အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိက ထိုင်နေခြင်းမရှိဘဲ တန်ခိုးလီ၏ နောက်မှ
လိုက်ပါလာသည်။

တန်ခိုးလီနှင့် ဟန်ချင်အိ ဂေဟာတံခါးသို့ရောက်ရှိ
လာသည်။

ဂေဟာရွှေ၌ လူ့လေးအောင်တစ်ယောက် ဝေါဟာရတစ်စီး
ရှိနေပြီး ဝေါဟာရဗေဒီ၌ မီးခိုးရောင်ဝက်စုံကို ခတ်ဆင်ထား
သော လူ့စာစိယောတ်ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

ထိုဝက်စုံရင်အား တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် တန်ခိုးလီမှာ
အောက်ထားသော အချက်အချိန်များ ပျောက်ကွယ်သွားလေ
သည်။

ဝေါဟာရဗေဒီ၌ထိုင်နေသူက လူ့သေကောင်တစ်ယောက်၏
ချက်နှာမျိုးဖြင့် တန်ခိုးလီကို ခူးစိုက်ကြည့်သည်။

ယင်းအချက်မှစပင် တန်ခိုးလီ၏ နောက်ကျောမှ စကားသံ
ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဝေါဟာရဗေဒီမှာ ထိုင်နေတဲ့လူက အဆိပ်မပါရဂူ ကျင်စန့်
ပိုင်ပုံ'

ကျော့ရနောက်မှာရှိနေသော တန်ချင်အိထံမှ ထွက်ပေါ်
လာအောင် စကားသံကြောင့် တန်ခိုးလီမှာ မျက်နှာပျက်
ထွားသည်။

'အဆိပ်မပါရဂူ ကျင်စန့်ပိုင်အ ရောင်းချမည့်လူသုံးယောက်ကို
ကြိုမျှားဖြင့်တုပ်နေခင်ကာ ဝေါဟာရတစ်ကတ်၌ စီတန်း
ရပ်တန့်ထားသည်။

၅၂ × ဝင်ကြမ်း

ထိုလူသုံးယောက်သည် သိုင်းလောက၌ နှစ်မည်ကျော်ကြား
သော သူရဲကောင်းသုံးယောက်ဖြစ်သည်။

ဝူလင်းကြူ၊ လှေထန်းနှင့် မာကျားတို့ သုံးဦးဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကမှ ထိပ်သီးသိုင်းပညာရှင် သူရဲကောင်း သုံး
ယောက်ကို အဆိပ်ပါရဂူက ပမ်းချုပ်ထားပြီး ရောင်းစားရန်
အန်ဝေမာရရွှေသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

အန်ခန်းလီက အနားမှာရှိနေသော လုံခြုံရေးမှူး လူယုံ
တော် လောကပန်ကို စောစောတော်တော်ပြောလိုက်သည်။

လုံခြုံရေးမှူး လောကပန်က လျင်မြင်စွာထွက်ခွာသွား
စေသည်။

အန်ခန်းလီက ဝေါယဉ်ထက်၌ရှိနေသော အဆိပ်ပါရဂူ
ကျင်စန်ပိုင်ရှိရာကဆီသို့ မျက်နှာထည့်လိုက်သည်။

ကျင်စန်ပိုင်က အနက်ရောင်သိုင်းလောက၌ ထင်ပေါ်
ကျော်ကြားသော လူအစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ကျင်စန်ပိုင်သည် အဆိပ်အမျိုးမျိုးကို ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းသူ
တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး လက်နက်မဲ့သိုင်းပညာရပ်၌ ထူးချွန်သူ
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

အဆိပ်အမျိုးမျိုးကို ကိုယ်ရာ၌ ကျွမ်းကျင်သူ တစ်
ယောက်ဖြစ်၍ အနက်ရောင် သိုင်းလောကအစားများ၏ အဆိပ်
ကြီး လေးစားမှုကို ခံယူရရှိထားသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ဝေါယဉ်ထက်သောသူ ထူးလေးဆောက်သည် အမည်
သိုင်းသုမာမဟုတ်ဘဲ သဲကန္တာရ၌ ကန္တာရမုဆိုးလေးပော်ထူ
ကျော်ကြားသော ဝေးပြေးလေးယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဟန်ချိန်ထိ
သိရှိထားသည်။

အခန်း (၆)

ခေါ်ထား၍ထမ်းတဲ့ လူလေးထောက်က မြောက်ပိုင်း သဲ
ကန္တာရရမှာ စားပြတိုက် လူယက်နေတဲ့ ကန္တာရမှဆိုးလေးဖော်
ဖြစ်တယ်။ ဒီလူလေးပေးစစ် ဆယ်လိုကြောင့် ခေါ်ယာဉ်
ခမ်းတဲ့အလုပ်ကို လုပ်နေထယ်ဆိုတာ စဉ်းစားစရာပဲ'

ဟန်ချစ်အိက တွေးတွေးဆေး ပြောလိုက်သည်။

တန်ခိုးလီမှစ ကျောက်ရှင်ထုစာစီခရအလား လှော်မယုတ်
ရပ်မြဲရပ်နေသည်။

ဆင်းအနိမ့်မဝမင် ဝေယျာဉ်အင်္ကျီသို့စီနေစေသော အဆိပ်
ပါရဂူထံမှ စားသံထွက်ပေါ်လာသည်။

'သရဗ္ဗဓားသမား ဟန်ချင်အိက လူသတ်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်
တယ်၊ တုတ်လား၊ ကျုပ်အောင်းတဲ့လူ သုံးယောက်ကို မင်းက
မယ်ဖို့ စိတ်ဝင်စားလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

အဆိပ်ပါရဂူဟန်ချင်အိကို စုစုံကံကြည့်ရင်း ပြောလိုက်
လေသည်။

ဟန်ချင်အိက အေးစက်စရာအပြုံးဖြင့် အဆိပ်ပါရဂူကို
ကြည့်လိုက်သည်။

'ကျုပ်က လူသတ်တဲ့အလုပ်ကိုလုပ်တာ မှန်တယ်၊ ဒါပေ
မယ့် လူဝယ်တဲ့အလုပ်ကိုတော့ ဘယ်တုန်းကမှ မလုပ်ခဲ့တာ
ဟန်ပါ၊ ခင်ဗျား ဒီအရာကို လူရောင်းဖို့ရောင်းလဲစားစား တန်
ဆူဥဋ္ဌ နဲ့ တွေ့ဆုံဖို့ပဲမဟုတ်လား...'

'ကျုပ်ကို မခမျှာလင့်ဘဲတူလို့ ခင်ဗျားရဲ့အသိစိတ်တွေ
ချို့ယွင်းသွားပြီထင်တယ်၊ ခင်ဗျားတံကယ်ရောင်းရမှစား ထန်
လူဥဋ္ဌပဲ မဟုတ်လား'

ဟန်ချင်အိ ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် အဆိပ်ပါရဂူ၏ မျက်
နှာစယ် အပြောင်းအလဲများ ဖြစ်ပေါ်သွားသည်။

အဆိပ်ပါရဂူကျွမ်းစွာပိုင်၏ အကြည့်စာ တန်ခုန်းလီ ထံသို့
ရောက်လာသည်။

'ကျုပ်သိသလောက် ပြောရမယ်ဆိုရင်အော့ တန်သူဥဋ္ဌ၊
လေးက အရက်သောက်တဲ့အလုပ်အပ်ရဲ့ပဲ စိတ်ဝင်စားလိမ့်မယ်
ထင်တယ်...'

'ကျုပ်ရောင်းမယ်လူသုံးယောက်ကို အရက်စာစိအိုးလောက်
စိတ်ဝင်စားမယ် မထင်ဘူး'

'ဟား...ဟား...ဟား'

တန်ခုန်းလီထံမှ ကျယ်လောင်သောရယ်သံ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

'ခင်ဗျားအတွေးအခေါ် မဆိုးပါဘူး၊ ခင်ဗျားပြောသလို
ကျုပ်က အရက်လောက် အယ်ကိစ္စကိုမှ စိတ်မဝင်စားဖတ်ပါ
ဘူး...'

'ကျုပ်အတွက်တော့ အရက်သောက်တဲ့အလုပ်က အစောင့်၊
ဆုံးပါပဲ'

တန်ခုန်းလီ၏စကားဆုံးသည်နှင့် ဟန်ချင်အိထံမှ အေးစက်
သောရယ်သံလဲလဲ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'တန်သူဌေးလေး၊ ပြောတဲ့စကားကို ခင်ဗျားကြားတယ် မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားရဲ့အဆောင်းအဝယ်ကိစ္စကို သူဌေးလေးမှ စိတ်မဝင်စားရင် ဘယ်သူမှစိတ်မဝင်စားမှာမဟုတ်ဘူး'

ဟန်ချင်အိ ထံသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် ကျင်စန်ပိုင် လှုပ်လှုပ် ရှုရှုမြင်သွားသည်။

'တန်သူဌေးလေး၊ စိတ်ဝင်စားမှုမရှိပေမယ့် ဟန်ချင်အိက စောစွာ စိတ်ဝင်စားလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ ကျုပ်ရောင်းမယ့် လူသုံး ယောက်ကို ဟန်ချင်အိ ဝယ်ဖို့ စိတ်ကူးရှိနေတယ်မဟုတ်လား'

ဟန်ချင်အိသည် မျက်ခုံးနှစ်ဘက် အပေါ်သို့မြင့်တက် သွားပြီး စဉ်းစားဟန်ပြုကာ စောပိုင်ခသားလေးသို့ဖြင့် ပြော စသည်။

'ခင်ဗျားက လူသုံးယောက်ကို ကျုပ်ဝယ်ဖို့ စိတ်ကူးရှိတယ် ဆိုတာ ဘာကြောင့်ပြောနိုင်တာလဲ'

အဆိပ်ပါရဂူ၏မျှတ်နှုတ်ထက်၌၊ စောတတ်ကျွတ်စဉ်းလွှဲသော အပြုံးတစ်မျိုး၊ ဖြစ်ပေါ်လွှား၏။

'မင်းမစယ်ရင် သူ့ရဲ့အတောင်းဆုံးလေးထဲ သေရလိမ့်မယ် ဆိုတာ မင်းသဘောပေးကြည့်လိမ့်မယ်ထင်တယ်...'

'ရောင်းတဲ့အချိန်မှာ မစယ်မီရင် မင်း တစ်ချိန်မှာ နောင်အ ခါအကြောင်း၊ ရှိလာနိုင်တယ်'

အဆိပ်ပါရဂူသည် စောတတ်ကျွတ်သောလူတစ်ယောက် ဖြစ် ကြောင်း၊ ဆီထားသဖြင့် ဟန်ချင်အိ စဉ်းစားသွား၏။

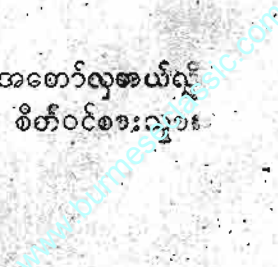
'ခင်ဗျား၊ အတော်သတိကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက်ပါ။ တန် ချင်အိဆိုတဲ့လူရဲ့ဘဝမှာ ပြိုင်ဘက်ရန်သူတစ်ယောက်ကို ရှုံးနိုင် ခဲ့တာမျိုး မရှိသေးဘူးဆိုတာကို ခင်ဗျား သိထားသင့်တယ်... ကျုပ်ကိုရန်ပြုဖို့ကြိုးစားသူမုန်သမ္မု သိုင်းလေးကထဲက ရာသတ် နှိ အနားယူသွားရတယ်'

ဟန်ချင်အိစကားကြောင့် ကျင်စန်ပိုင် မျက်နှာဖျက်သွား စသည်။

သို့သော်...

တန်ဆောင်ကောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ မျက်နှာ၌ အပြုံး တစ်ခု ရုတ်ချည်းဖြစ်ပေါ်လာသည်။

'တန်ကျွမ်းကျင်းဆိုတဲ့မိန်းကလေး၊ အတော်လှအယ်လို့ ကြားမိတယ်၊ ကျုပ်သခင်လေးသာမြင်ရင် စိတ်ဝင်စားသွား မိအမှန်ပဲ'

သူ၏စကားကြောင့် တန်ခိုးလိမ္မော်နှာနီမြင့်သွားသလို
ဟန်ချင်အိက လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွား၏။

‘ခင်ဗျားသခင်လေးက အယ်သူ၏’

‘ကိုယ်ပျောက်တစ္ဆေ ရှေးစံကျင်းလှေ’

အဆိုပါပါရဂူ လေးတွဲသောလေသံဖြင့်ပြော၏။

ကိုယ်ပျောက်တစ္ဆေရွှေစင်လှေသည် တစ်ကိုယ်တော် ကြေ
စားလှသတ်ယမားတစ်ယောက်အမြင့် ကျင်လည်လှုပ်ရှားရ
တစ္ဆေဂိုဏ်းကို ထူးထောင်ခဲ့သည်။

အဆိုပါပါရဂူသည် တစ္ဆေဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်
အဖြစ် ခံယူထားပြီဖြစ်ကြောင်း ဟန်ချင်အိ နားလည်လို
အပ်သည်။

‘ခင်ဗျားရဲ့အဆောင်းအခယ်ကိစ္စကို ပြောပါ’

ဟန်ချင်အိက အေးစတီသောလေသံဖြင့် ပြော၏။

ဆင်းအစိုက်မှပင် ဝေါယာဉ်ထမ်းသောလှေလေးယောက်
ဝေါယာဉ်ကို မြေပြင်ပေါ်သို့ ချလိုက်သည်။

‘အရောင်းအဝယ်သဘောကိုပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဟန်ချင်
ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ဟန်ချင်အိနဲ့ မပတ်သက်တော့ဘူး
ဆိုတဲ့ ငါ့တီပေးရင် လူသုံးယောက်ကို ခမ်းလက်ထဲကိုလွှဲအပ်
ပိုင်မယ်’

အဆိုပါပါရဂူ၏ စကားအပေါ် ဟန်ချင်အိ စိတ်ဆိုးဒေါသ
ထက်အန် မရှိသော်လည်း ဝေါယာဉ်ထမ်းချုပ်နိုင်သော ဟန်ချင်
အိ လက်တစ်ဖက်ကို ရှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

အခန်း (၇)

'ဇွန်...'

ဇော်တိုးသံသ့သ့ထွက်ပေါ်လာပြီး ဇေးပျံ့တစ်လက်တ လေ
အိုခင်းကာ အဆိပ်ပါရဂူထံသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

ဇေးရောင်တစ်ချက်ဝင်းလက်သွားပြီး အဆိပ်ပါရဂူ မိမိထံ
ပြေးဝင်လာသော ဇေးပျံ့ကို ရိုက်ထုတ်ဆိုက်သည်။

'ချင်း...'

ဇော်နက်ချင်းထိခတ်မိသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ
ပြီး ဇေးပျံ့မှ လွင့်ထွက်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

ဝေးလှိုက် ဝေးရှည်ဖြင့် ဟန်တားခတ်ထုတ်လိုက်သူမှတစ်ဆင့်
ဝေးလှိုက်ထမ်းခေါ်မှု မှဆိုးလေးဖော်အနက်မှ အသက်အကြီး
ဆုံးဖြစ်သော တုမိန်မတ်ဖြစ်သည်။

တုမိန်သည် ဝေးလှိုက်ကိုရှေ့ယမ်းတာ လျင်မြန်သော လှုပ်
ရှားမှုဖြင့် တန်ခုန်းလီရွှေသို့ ခုန်လွှားရောက်ရှိအားသည်။

'၄၇...'

'၄၈...'

လေတိုးသံများ၊ အဆက်မပြတ်ထွက်ပေါ်လာပြီး ဝေးရိပ်
ဝေးရောင်များ တန်ခုန်းလီ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို လွှမ်းအုပ်သွား
လေသည်။

တန်ခုန်းလီ၏ လိမ်ပြာတစ်ကောင် ပျံဝဲသလို ကျွေ့ဝိုက်
တိမ်းရှောင်နေသည်။

ဟန်ချင်အံ့က လှုပ်ရှားမှုမရှိဘဲ တိုက်ပွဲကို စိတ်ဝင်စားစွာ
ကြည့်နေသည်။

ဝေးသမားတုမိန်သည် သိုင်းကွက်များကို တစ်မျိုးပြီး
တစ်မျိုး ပြောင်းထဲတိုက်ခိုက်နေသော်လည်း ဝေးသွားကလေး
ကိုသာ ခုတ်မိသည်။

တန်ခုန်းလီမှာ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ရွေ့ပြောင်း
တိမ်းရှောင်နေရာမှ စက်နှစ်ဘက်ကို စကင်လှုပ်ရှားလိုက်လေ
သည်။

'ဖောက်...'

'အား...'

လူတစ်ယောက် နားကျင်စွာဟစ် အော်သံနှင့်အတူ တုမိန်၏
ထည်တိုင်၌ အပေါက်ငယ်နှစ်ပေါက် ဖြစ်ပေါ်ကုသ နိရိယော
ဆွေးများ စိမ့်ယိုစီးကျလေသည်။

'စောင်ဖောက်လက်ညှိုးသိုင်းကွက်'

အဆိပ်ပါရဂူထံမှ အထိတ်တလန့်ရွေရွတ်လိုက်သော စကား
သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'တန်သူဌေးလေးရဲ့ အရိပ်မဲ့သိုင်းကွက်က အစောင့် အဆင့်
မြင့်တင်ပဲ၊ ခါကြောင့် သိုင်းလေးကမှာ နားမည်ကျော်ကြား
နေတာပါပဲ'

တန်ခုန်းလီက အစောင့်သိုင်းသမားများ ရှိလှဘက်သို့
မျက်နှာ လှည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဆူထာ ယုံကြည်စိတ်ချရအောင် တပည့်ဖြစ်သူ မုကျန်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘မုကျန် ငါ့အတွက် အရက်တစ်ဘို၊ အမြန်အားယူခဲ’

တန်ခိုးလီ၏စကားဆုံးသည်နှင့် မုကျန်က ‘လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက်သွားသည်။’

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အပ်ကျဆီမှုပင် မကြမ်းရလောက် အောင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

တန်ခိုးလီမှလိုက်သော အရက်တိုးကို ယူဆောင်ကာ မုကျန် ပြန်ရောက်လာသည်။

တန်ခိုးလီက အရက်တိုးကိုယူပြီး မော့သောတံလိုက်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟား’

အဆိပ်ပါရဂူထံမှ ကျယ်လောင်သောရယ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

တန်ခိုးလီက သဘောမကျသောအမှု ရာရာမျိုးဖြင့် အဆိပ်ပါရဂူကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်းက အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ အရက်အတော်သောက်တာပဲ’

တန်ခိုးလီက ဟုတ်မှန်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ အရက်ကိုအဖော်ဖို့သဘောတရားအားဖြင့် ခင်ဗျားက အရက်သောက်ချင်တဲ့အခါ ရှိလား’

အဆိပ်ပါရဂူ မျက်နှာရှုံ့မဲ့ သွားသည်။

‘ကျုပ်က အရက်သောက်သင့်တဲ့အချိန်မျိုးမှာပဲ သောက်တယ်။ ဆေးစက်သင့်တဲ့အချိန်မထူတတ်ဘဲ ဆေးစက်ရင် အရက်တုရကို အန္တရာယ်ပြုတတ်တယ်’

တန်ခိုးလီက မထေ့တထေ့ အပြုံးဖြင့် အဆိပ်ပါရဂူကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်က အရက်သောက်ဖေမယ့် ခင်ဗျားတို့အားလုံးရဲ့ အသက်ကို နှုတ်ယူနိုင်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ သိထားဖို့ ခင်လိမ့်မယ်’

‘ကျုပ်က မင်း အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ အရက်ဆိပ်သင့်ပြီးတော့ သေမှူးစိုးလို့ သတိပေးတာပါ’

တန်ခိုးလီက ခေါင်းခါအမ်းလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်က သေမှူးကိုထွေးပြီး စိုးရိမ်ခနော့ပါနဲ့။ ခင်ဗျားတို့ တယ်လို့သေရမည်ဆိုတာကိုသာ စဉ်းစားထားဖို့ ဆိုတယ်’

၆၈ x ဝင့်ကြွယ်

တန်ခူးလီလ ထိုသို့ပြောပြီး ဟန်ချင်အိအိအိနှင့် မျက်နှာ
ဆူညံလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား၊ ရှုသုံးယောဇာတ်ကိုဝယ်ဖို့ စိတ်ကူးရှိလား'

ဟန်ချင်အိအိ ခေါင်းခါဝမ်းလိုက်သည်။

'ဝယ်ဖို့မလိုပါဘူး၊ သူ့ထိုသေဆွေးရင် သူ့ရဲနကောင်းသို့ပေး
အနှောင်အဖွဲ့က လွတ်မြောက်သွားမှပဲ'

'ခင်ဗျားက လူစားပြတိုက်မလိုလား'

ဟန်ချင်အိ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

အဆိပ်ဝါရဂူထံမှ စောစောသံထွက်ပေါ်လာသည်။

'တချုပ်ဆီကလူကို စားပြတိုက်ဖို့ထက် မင်ရွေးချစ်ဆဲ
မိတ်ဆွေ တန်ခူးလီကို အဆိပ်ပြေပေးလိုက်ပါဦး'

အဆိပ်ဝါရဂူထံမှ မျှော်လင့်မထားသော စောစောကြော
ဟန်ချင်အိ အဆိတ်ထလန်ဖြင့် ကန်ခူးလီကို ကြည့်လိုက်
လေသည်။

တန်ခူးလီ၏မျက်နှာမှာ အညိုရောင်ဖန်းပြေလာသည်။
ဟန်ချင်အိ သတိထားမိသည်။

ဟန်ချင်အိမျက်နှာမှာ ရှက်ချည်းထင်မာသွားပြီး မျက်လုံး
အိမ်၌ လူသစ်လိုအေးအေးအိမ်အိမ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေ
သည်။

တန်ခူးလီ၏ အဆိပ်ဖြင့်လုပ်ကြံခံရပြီးစားသူမှစ တုမိန်
ဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစားမိပြီး ဟန်ချင်အိက စားအိမ်ထဲမှစောစောတို့
ဆုတ်ယူလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၈)

ဟန်ချင်အိမ်လှုပ်ရှားမှုကို သဘောပေါက်နားလည်သော
တန်ခိုးလီက လက်ပြဟန်တားလိုက်ပြီး တုမိန်ရပ်နေရာသို့
တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လှမ်းသွားလေသည်။

အခြေအနေမဟန်ကြောင်း သဘောပေါက်သော တုမိန်
နေ့ဇာတ်သို့ တစ်လှမ်းချင်းဆုတ်ခွာသွားသည်။

ဆိုသို့ဆုတ်ခွာရင်း တုမိန်က မထင်မှတ်သောစိုက်ခိုက်မှု
ဖြင့် တန်ခိုးလီကို စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

တုမိန်၏တိုက်ခိုက်မှုကို ထိမ်းရှောင်ရင်း တုမိန်အသုံးပြု
သော ဆိုင်းကွတ်များသည် တန်ခိုးလီမမြင်ဖူးသော သိုင်၊
ကွတ်များဖြစ်ကြောင်း သတိထားမိသည်။

ထို့ကြောင့်...

တုမိန်၏ ဖမ်းချုပ်စစ်ခမ်းရန်ကြံရွယ်ပြီး တန်ခန်းလီက တုမိန်၏လက်အောက်က ဖမ်းချုပ်ရန်ကြိုးစားလိုက်သည်။

တန်ခန်းလီက ခဏအတွင်းမှာပင် တုမိန်၏လက်အောက် ဝတ်ကို ဖမ်းချုပ်ဆွဲကိုင်လိုက်သည်။

တုမိန်က ရုန်းထွက်ရန် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားသည်။

တန်ခန်းလီ၏ ချုပ်ကိုင်မှုအောက်မှ တုမိန် လွတ်မြောက် သွားသော်လည်း တုမိန်၏လက်အောက်မှ လက်ကောက် ဝတ်မှ ပြတ်၍ ကျန်နေရစ်သည်။

တုမိန်မှ လက်တစ်ဖက်ဆုံးရှုံးသွားရသလို နာကျင်မှု ကြောင့် မျက်နှာမှ ချွံ့မဲ့လျက်ရှိသည်။

တန်ခန်းလီက အိတ်ကပ်ထဲမှ ဆေးပုလင်းငယ်တစ်လုံးကို ထုတ်ယူပြီး အနီးရောင်ဆေးတစ်လုံးကို လက်ဝါးပေါ်သို့ ထွန်ချကာ ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သေးသည်။

ထွက်ပြေး၍ လွတ်နိုင်ကြောင်း သိထားသော တုမိန်က အိတ်ကပ်ထဲမှ ဆေးအစ်လုံးကို နှိုက်ယူပြီး ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့် လိုက်သည်။

တုမိန်မှာ ဝမ်းဗိုက်သို့ ဆေးလုံးရောက်သွားသည်နှင့် ခန္ဓာ ကိုယ် တစ်ချက်တုန်ခါသွားပြီး မြေပြင်ပေါ်သို့ ထိကျသွားလေ သည်။

ပြစ်ထန်သော အဆိပ်ဆေးလုံးကို မျှီမိ၍ တုမိန် သေဆုံး သွားပြီဖြစ်ကြောင်း တန်ခန်းလီနှင့် ဟန်ချင်အိ နားလည်လိုက် လေသည်။

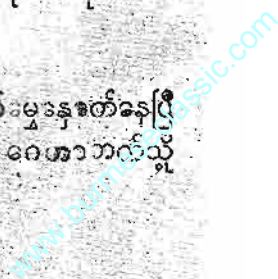
တန်ခန်းလီက မြေပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသေဆုံးနေပြီဖြစ်သည့် တုမိန် အနီးသို့ လျှောက်ဖမ်းပြီး တုမိန်၏မျက်နှာထက်မှ မျက်နှာ ပုံးအတုကို ဖြုတ်လိုက်သည်။

တုမိန်ဟန်ဆောင်ထားသော မျက်နှာစိမ်းကစ်ယောက်၏ မျက်နှာကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

တန်ခန်းလီနှင့် ဟန်ချင်အိ ထိုလူကိုမသိ၍ ခေါင်းပြိုင်တူ ယမ်းခါလိုက်သည်။

တန်ခန်းလီ၏ ခေါင်းထဲသို့ အတူးတစ်ခုဝင်ရောက်လာ သေးသည်။

အန်ဂေဟာထဲသို့ ရန်သူများ တင်ရောက် မှုနှုတ်နေပြီ ဖြစ်၍ အကွင်းပိုင်း၏ အခြေအနေကို သိရှိရန် ဝေဟာဘက်သို့ လျှင်မြန်စွာ ပြေးထွက်လိုက်သည်။

တန်ခုန်းလီ ဂေဟာထဲသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး ညီမဖြစ်သူ တန်ကျင်းကျင်းနေထိုင်ရာ အဆောင်အခန်းသို့ ပြေးထွက်လာလေသည်။

တန်ကျင်းကျင်းနေထိုင်ရာ အခန်းရှေ့၌ မိန်းကလေး တစ်ယောက် လဲကျနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

အခန်းတံခါးခွေး၌ လဲကျနေသူမိန်းကလေးသည် တန်ကျင်းကျင်း၏ အခန်းဖော် ရှောင်မေဖြစ်သည်။

မိန်းကလေး၏ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်း သွေးများ ရွှဲစိုနေ၍ တန်ခုန်းလီက မိန်းကလေးကိုထူမရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်နှင့် မိန်းကလေး၏ခန္ဓာကိုယ်မှ တစ်ချက်လူးလွန်ကာ လက်တစ်ဖက် အပေါ်သို့မြှောက်တက်လာသည်။

တန်ခုန်းလီ လျင်မြန်သောလှုပ်ရှားမှုဖြင့် မိန်းကလေး၏ လက်ကို ဖမ်းချုပ်ကာ ကိုယ်ပေါ်မှ သွေးကြောကွက်အချို့ကို လက်ဖြင့်ထေးတလိုက်သည်။

မိန်းကလေး၏လက်ထဲ၌ ကိုင်ဆောင်ထားသော ခေးတိုက ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ကျရောက်သွားသည်။

မိန်းကလေးသည် ရှောင်မေအဖြစ် ဟန်ဆောင်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

တန်ခုန်းလီသည် သတိရှိမနေမီက ရန်သူ၏ဓားချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားရမည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

တန်ခုန်းလီ၏ အေးစက်တမ်းမစောစော အမှုအရာဖြင့် အကြောပိတ်ထားသော မိန်းကလေးကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘မိန်းကလေးက အယ်ထုလဲ၊ ဘယ်ဂိုဏ်းအဖွဲ့လဲ’

တန်ခုန်းလီ၏ အမေးစကားကို မကြားသည့် အလား မိန်းကလေးမှ မလှုပ်မထွက် ငြိမ်သက်နေသည်။

ဒေါသပေါက်ကွဲနေသော တန်ခုန်းလီ၏ လက်တစ်ဖက် လှုပ်ယမ်းသွားသည်။

‘ဖျန်း...’

မီးပြင်နှင့် လက်စား ထိရိုက်မိသ် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘အခု ကိုသတ်ပစ်ဖယ်ဆိုလဲ သူက ဘာမှပြောမှာမဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားသိချင်တာကို ကျုပ် ပြောနိုင်မိမ့်မယ်’

စကားသံနှင့်အတူ ကျော့နှောင့်သို့ လှတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာကြောင်း တန်ခုန်းလီ သိလိုက်သည်။

ထူးကဲ လျင်မြန်သောလှုပ်ရှားမှုဖြင့် အသံလာရာအက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်။

ကျောနေစဉ်ထက် ဆယ်ပေခန့်အတွင်း အနက်ရောင် ဝတ်စုံကို ထက်အောက် ဆင်တူဝယ်ကာ ကျောထက်၌ လူ၏ ဦးခေါင်းခုပါသော ဓားရှည်တစ်ဖက်ကို ချိတ်ဆွဲထားသော လူအစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

‘မင်း ဘယ်သူလဲ’

တန်ခန်းလီ၏ အေးစက်တစ်ဖက်သောလေးသံဖြင့် မေးလိုက် လေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်စုံရှင်က တန်ခန်းလီ၏ အမေ့စကားကို အပြေပေးဘဲ ကျောထက်၌လှုပ်ထားသော ဓားအိမ်ထဲမှ ဓားကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

အေးစက်သော အငွေ့အသက်များ ပတ်ဝန်းကျင်ထစ်ပိုက် မှာ လှမ်းခြုံလာသည်။

ဂေဟာအပြင်ဘက်မှာ မိုးက ရွာဆွန်းစပြုလာသည်။

‘မိုးတောင်ရွာလာပြီ၊ ခင်ဗျား မိုးရွာထဲမှာ ဒီလိုပဲနေဖို့ အစီ အစဉ်ရှိလား’

တန်ခန်းလီ၏ အေးစက်သောလေးသံဖြင့် အဆိပ်ပါးရုဂ္ဂကို ပြောလိုက်သည်။

အဆိပ်ပါးရုဂ္ဂမျက်နှာမှာ အောက်ကျစ်စဉ် လဲသော အပြုံး ထစ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်သွားသည်။

‘မင်းပြောတာမှန်တယ်၊ မိုးက ရွာလေပြီဆိုတော့ ကျုပ် ဒီနေရာမှာ ဆင်မနေအပ်တော့ဘူး၊ နေရာရွှေ့ဖို့ အချိန်တန် လောက်ပြီ’

အဆိပ်ပါးရုဂ္ဂ ထိုသို့ပြောပြီး လူသုံးစေ့စေ့ကို ဝေါဟာရ ဝမ်းရန် အချက်ပြလိုက်သည်။

အခန်း (၉)

ဝေါဟာရ်စမ်းဆွဲများ ထွက်ခွာရန်၊ ခြေလှမ်းပြင်လိုက်
သည်နှင့် ဟန်ချင်အိတ် လျင်မြန်သောလှုပ်ရှားမှုဖြင့် ဝေါဟာရ်
ထွက်ခွာမည့် ဇာမ်းရွှေမှ ပိတ်ဆို့ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိတ် ထိုသို့ဟန်တမ်းမည်မထင်၍ အဆိပ်ပါရဂူ၏
ချက်နှုန်း ပျက်ယွင်းသွားလေသည်။

'မင်းက ကျုပ်တို့ကိုထွက်သွားဖို့ပြောပြီး အယ်လိုကြောင့်
ဟန်တမ်းတာလို့'

ဟန်ချင်အိတ် ခြောက်ထပ်ကပ်လေသဖြင့် ရှမ်းမာလိုက်
လေသည်။

'ခင်ဗျားကဲ့ လူသုံးယောက်အတွက် အဆိပ်ပြေဆေးမပေးဘဲ ထွက်သွားတစမျိုး မဖြစ်သင့်ဘူး၊ ဒီနေရာကထွက်သွားမယ်ဆိုရင်လဲ အဆိပ်ပြေဆေးထားခဲ့ပြီ မှ ထွက်သွားခွင့်ပြုနိုင်မယ်'

အဆိပ်ပါခုက ခေါ်ယာဉ်ကံ ခြေပြင်သို့ချရန် လက်ပြလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတောင်းတဲ့ အဆိပ်ပြေဆေးကို ကျုပ် ပေးခဲ့ချင်ပါတယ်၊ ခက်တာက အဆိပ်ပြေဆေးပေးမယ့်လူက ခုချိန်ထိ ရောက်မလာသေးဘူး'

'ကျုပ် ရောက်သေးပါပြီ'

အဆိပ်ပါဂူထဲမှ စကားဆုံးသည်နှင့် လူတစ်ယောက်၏ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာပြီး အစိမ်းရောင် ကတ္တီပါဝတ်ရုံကို လွှမ်းခြုံအားသော လူတစ်ယောက် ဝေါ်ယာဉ်အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့်အရွယ် အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

အဘိုးအို၏ ဟန်ချင်အိကို နီရဲအေးကပြောင်သောမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

'မင်းက အဆိပ်မိတာတွေ လူသုံးယောက်အတွက် အဆိပ်ပြေဆေးလိုချင်ရင် ကျုပ်ပေးဖို့ အဆင်သင့်ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းက ကျုပ်ကံ တိမ်ခြွေခေးကွက်ကိုပြမှဖြစ်မယ်'

အဘိုးအိုရောင်ကတ္တီပါဝတ်ရုံရှင် အဘိုးအိုထံမှ မျှော်လင့်ဆေးသော စကားကြောင့် ဟန်ချင်အိ အံ့အေးသင့်သွားလေသည်။

လူသုံးပြုသော တိမ်ခြွေခေးကွက်ကို သိုင်းလှသင်က ခွဲဆီအုနည်းပဲ လှပေသည်။

သို့သော်...

အဘိုးအို၏တောင်းဆိုမှုကို လိုက်လျောခန့် ဟန်ချင်အိက ဆုံးဖြတ်ပြီး ကျောထက်၌လွယ်ထားသော ခေးအိမ်ထဲမှ ခေးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ထို ခေးအိမ်ထဲမှခေးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်နှင့် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မီးခိုးတန်းလို အလင်းတန်းများ အဘိုးအိုထံသို့ တိုးဝင်ရောက်ရှိလာသည်။

အဘိုးအို၏ လက်တစ်ကက်ကိုရေယမ်း လိုက်သည်နှင့် အနီရောင် အလင်းတန်းနှင့်ခုက ဟန်ချင်အိထံသို့ တိုးဝင်လာလေသည်။

အနီရောင်အလင်းတန်းနှစ်ခုသည် လက်သန်းလုံးခန့်အရွယ် ရှိ၍ အဆိပ်ပြင်းသောမြေနှစ်ခုအစပ်ပင် ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောက၌ ထိုသို့သောမြေမျိုးကို လက်နက်သဖွယ် အသုံးပြုတိုက်ခိုက်တတ်သူများ မြေဘုရင်တစ်ဦးသခင်ခံကြောင်း ဟန်ချင်အိကြားသိထားသည်။

ဟန်ချင်အိက ဂုဏ်ကြီးစွာထား၍ ဓားကိုဝှေ့ယမ်းကစား ဖမ်းလှေ့ခင်းကုတ်ဖြင့် မြေနှစ်ကောင်ကို ခုတ်ပိုင်းလိုက် လေသည်။

ယူ၏ဓားချက်ကြောင့် မြေနှစ်ကောင်မှာ လေထဲ၌ အပိုင်း ပိုင်း အစုစုတစ် ပြတ်တောက်စွာ မြေပြင်ပေါ်သို့ကျဆောက် သွားလေသည်။

ဟန်ချင်အိ၏ ဝဲဘက်လက်ဖျံ၌ ဆစ်ခနဲနုကျင်မှု ဖြစ်ပေါ် ထွား၍ ဝဲဘက်လက်ဖျံကို ကြည့်လိုက်သည်နှင့် သေးငယ်၍ နက်မှောင်သော အဆိပ် အပ်တစ်ချောင်း စိုက်ဝင်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

မြေဘုရင်ထံမှပစ်လွှတ်သော လက်နက်ပုန်းပင်ဖြစ်သည်။

ဟန်ချင်အိက အေးစက်သော အကြည့်ဖြင့် မြေဘုရင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

'ကျုပ်ဖော်စပ်စားတဲ့အဆိပ်က တယ်လိုအဆိပ်ပြေဆေး နဲ့မှ ကုလို့မရဘူး၊ မကြာတော့တဲ့အချိန်မှာပဲ မင်းက အေရ ဘေရမယ်'

မြေဘုရင်၏ အစင်နိုင်သူတစ်ယောက်၏ လေသံမျိုးဖြင့် ပြောသည်။

ဟန်ချင်အိမှာ အနည်းငယ်မျှ ကြောက်ရွံ့စိုးထိတ်သော အအိုင်သဏ္ဍာန်မရှိဘဲ ရွှေသို့လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

'အန်ချင်အိ၊ မင်း ထပ်ပြီးမလှုပ်ရှားနဲ့၊ မင်း ရွှေဆက်တိုး သွားရင် မင်းကိုကယ်ဖို့ ကျုပ် မြေတစ်လှမ်းနောက်ကျသွား လိမ့်မယ်'

ဟန်ချင်အိနေ့စက်ကျေးမှ ကျယ်လောင်သော သတိပေး စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အသံရှင်မှ အန်ချင်အိ၏ ဖြစ်ကြောင်းသိ၍ ဟန်ချင်အိက ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်ထားလိုက်သည်။

သူ့အနီးသို့ အန်ချင်အိ ရောက်လာသည်။

ဟန်ချင်အိ၏လက်ထဲ၌ လူတစ်ယောက်ကို ချုပ်ကိုင်ဖမ်းဆီး လာကြောင်း တွေ့မြင်ရသည်။

အဆိပ်ပါရဂူသည် တန်ခိုးလီ ဖမ်းချုပ်ခေါ်ဆောင်လာ
ထူကို မြင်သည်နှင့် မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး သွေးဆုတ်ဖြူချော
လှစေသည်။

မြေဘုရင်မှာ မျက်နှာပျက်ယွန်းသွားသော်လည်း စါရင့်
သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ မျက်နှာထက်မှာ အပြုံးတစ်မျိုး
လျှင်မြန်စွာဖြစ်ပေါ်လေသည်။

ယင်းအခိုက်မှာပင် တန်ခိုးလီက ခါးကြားမှ ဓားတို
တစ်ချောင်းကိုထုတ်ယူပြီး ဖမ်းချုပ်ခေါ်ဆောင်လာသူ၏ လည်
တိုင်၌ ထောက်ထားလိုက်သည်။

တန်ခိုးလီ ဖမ်းချုပ်ခေါ်ဆောင်လာသူမှစ ကိုယ်ပျော့ကတ်
တစ္ဆေ ရှောင်လှေ့ဖြစ်သည်။

မြေဘုရင် အတန်ကြာငြိမ်သက်နေပြီး ရူးထုပ်ဆွေးဆူ တစ်
ယောက်ကဲ့သို့ ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...’

‘တန်ခိုးလီလေးကို ကျုပ်က အရက်သမားတစ်ယောက်လီ
ထင်တာဟာ၊ တထယ်တော့ တန်ခိုးလီလေးက ပညာရှိ
တစ်ယောက်ပဲ’

တန်ခိုးလီက တင်းမာခက်ထန်သော အမူအရာဖြင့် မြေ
ဘုရင် အဘိုးအိုကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘ထန်ဂေဟာမှာ သိုင်းပညာအားကိုးနဲ့ ရမ်းကားလို့မရဘူး
ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့အားလုံး သိတာပေးအောင်တယ်’

တန်ခိုးလီ၏ ထင်းမာသေစေကားကြောင့် မြေဘုရင်၏
မျက်နှာထက်မှာ အရယ်ရိပ်ချား၊ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

‘တန်ခိုးလီလေးက ကျုပ်ထင်တာထက်ပိုပြီး ဉာဏ်ရည်
ထက်မြက်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့တလဲ တန်ဂေဟာကို အကြောင်းမဲ့
ရောက်စရာတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး’

မြေဘုရင်က စကားကိုရွံ့မဆံ့ကဲဘဲ ရပ်တန့်ထားသည်။

‘ခင်ဗျားက မြေဘုရင်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်’

တန်ခိုးလီက အေးစက်စေရေးလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေ
သည်။

မြေဘုရင်၏ မျက်နှာထက်၌ တောထဲကျစ်စဉ်းထဲသော
အပြုံးတစ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

‘ကျုပ်လက်ထဲမှာရှိတဲ့လူက တစ္ဆေဂိုဏ်းချုပ်ဆိုတာ ကျုပ်
သိထားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ဂိုဏ်းချုပ် ကျုပ်

လက်ထဲမှ ခွေးသေတော်အောင် တိရစ္ဆာန်အစ်အောင်လို သေရမယ့်အဖြစ်မျိုး လိုစားမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်'

တန်ခန်းလီစကားအ မြေဘုရင်နှင့် အဆိပ်ပါရဂူတို့အား ချုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားစေသည်။

ထို့နောက်—

မြေဘုရင်၏အကြည့်၏ တန်ချင်အိထံသို့ ကျရောက်လာလေသည်။

'ကျုပ်တို့က တစ္ဆေဂိုဏ်းချုပ်ကို အနိမ့်ထားသလို သခင်လေးကလဲ တန်ချင်အိ အဆိပ်သင့်ပြီးသေမှာကို လိုလားမှားမဟုတ်ဘူးလို့ ထင်တယ်'

တန်ခန်းလီက လွန်စွာဒေါသထွက်ဟန် အမူအရာမျိုးဖြင့် မြေဘုရင်ကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

'တန်ချင်အိအဆိပ်ကို ကျုပ် ဖြေခေးနိုင်အောင်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိထားဖို့လိုလိမ့်မယ်'

မြေဘုရင်က ခေါင်းခါအမ်းလိုက်သည်။

'တန်ချင်အိကိုယ်ထဲမှာရှိနေတဲ့ အဆိပ်တို့ ဘယ်သူမှပြေလို့မရဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က သူ့ကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့အဆိပ်ကို ပြေပေးမှာပါ'

တန်ခန်းလီက လျှို့ဝှက်သောအပြုံးဖြင့် ခေါင်းတစ်ချွတ် ညိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်—

တန်ခန်းလီလက်ထဲ၌ ချုပ်ကိုင်ထားသော ကိုယ်ပျောက်စာစွဲ ရှောင်လွှေကို ကြည့်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားက တန်ချင်အိကို အဆိပ်ပြေပေးရင် ကျုပ်အလဲအစ္ဆေဂိုဏ်းချုပ်အဆိပ်ကို ပြေပေးမယ်'

မြေဘုရင်မှစ မျက်ခုံးနှစ်တတ် အပေါ်သို့မြင့်တက်သွားလေသည်။

'အဆိပ်ဖြေဆေးပေးရုံနဲ့ မလုံလောက်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်၊ တစ္ဆေဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှစ ပိတ်ထားတဲ့သွေးကြောတွေ ပြန်ဖွင့်ပေးဖို့ထဲလိုလိမ့်မယ်'

မြေဘုရင်သည် လွန်စွာခါးနှပ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း တန်ခန်းလီ သဘောပေါက်နားလည်လိုက်သည်။

တစ္ဆေဂိုဏ်းချုပ်တံယံပေါ်မှာ အဓိက ပင်မသွေးကြောကွက်လေးနေရာကို ပိတ်ထားတယ်၊ ကျုပ် သွေးကြောရဲ့အသုံးအကျက် ပြန်ဖွင့်ပေးလိုက်မယ်'

မြေဘုရင် မျက်နှာပျက်ယွင်းသွားသည်။

‘သွေးကြောကွက်အားလုံး ပြန်ဖွင့်ပေးတဲ့ ဘယ်လိုကြောင့်
စာစကွက်ချန်ထားရတာလဲ’

တန်ခုန်းလီ မျက်နှာမဲ့ သွေးသည်။

‘ကျွန်တ ပီဆီထားတဲ့ သွေးကြောကွက်အားလုံး ပြန်ဖွင့်
ပေးချင်ပေမယ့် ကျုပ်ညီမ တန်ကျင်းကျင်း ပျောက်နေတယ်။
ကျွန်တညီမ ကျုပ်တို့လက်ထဲ မြန်ခရောက်မှ ကျန်တဲ့ သွေးကြော
ကွက်ကို ဖွင့်ပေးမယ်’

မြေဘုရင်က စိတ်မသက်သေသော အမူအရာဖြင့် ခေါင်း
ယမ်းခါသည်။

‘တန်ကျင်းကျင်း ပျောက်နေတဲ့ ကိစ္စ ကျုပ်တို့နဲ့ မဆိုင်ဘူး။
ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ သေမင်းတောင်ကြားက သိုင်းသမားတွေရှိ
နေတယ်’

တန်ခုန်းလီက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

မြေဘုရင်က ခန္ဓာသို့တစ်လှမ်းချင်း သျှောက်ထားပြီး တန်ချင်
အိကို အဆိပ်ဖြေခေးကမ်းပေးသည်။

ဟူရှင်အိက အဆိပ်ဖြေခေးကို သောက်လိုက်သည်။

မြေဘုရင်ပေးသောဆေးလုံးသည် အဆိပ်ဖြေခေး အမှန်
ဖြစ်၍ တန်ချင်အိက အန်ခုန်းလီကို ခေါင်းယမ်းပြလိုက်လေ
လေသည်။

တန်ခုန်းလီက လှူစံထဲ၌ ချုပ်ကိုင်ထားသော တစ္ဆေဂိုဏ်း
ချုပ်ကို အဆိပ်ဖြေခေးထိုက်မြီး ပီဆီထားသော သွေးကြော
ကွက်များကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၀)

‘ ခုန့်... ’

ကျယ်လောင်သောမြည်သံနှင့်အတူ မျှင်ချုပ်မျှားကူတွေထိ
သွားသည်။

တန်ချင်းခန့် ဧဝါယမေဂါတ်ကဲ့စာ နံရံကိုလက်သီးနှင့်ထိုး
လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူတ နံရံကိုလက်သီးနှင့်ထိုးလိုက်သော်လည်း ဧဝါယရိန်
မပြေစဲ နံရံသေမပျက်စီးဖြင့် သားဖြစ်သော တန်ခုန့်လီကို
ကြည့်ထိုက်သည်။

'မင်းတစ်ယောက်လုံးရှိနေခဲ့သားနဲ့ သမီး ရန်သူ့နေအိမ်ကို ပါသွားတာ မင်း သေဖို့ဘဲအောင်တမ်း တန်ခိုးလီ...

'မင်းသင်ထားတဲ့ သိုင်းပညာက မင်းညီမတစ်ယောက်နဲ့ အန္တရာယ်ကို မကင်းကွယ်နိုင်တာ မင်း အချိန်ပြည့် အရက်မူး နေတာကြောင့်ဖြစ်မှပေါ့'

ဖခင်ဖြစ်သူ ဒေါသစာကြီးပြောဆိုနေသော စကားအပေါ် တန်ခိုးလီက နှုတ်တုံ့မပြန်ဘဲ ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။

ယင်းအချိန်မှာပင် စားသောက်ခန်းမထဲသို့ လူနှစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ဟူရင်လုံနှင့် နတ်ဓားကျောင်းအိမ် ဖြစ်သည်။

တန်ချင်းခန့်က စားသောက်ခန်းမထဲသို့ခင်လာသော လူ နှစ်ယောက်ကြည့်ကာ မျက်နှာထက်မှ တင်းမာမှုများ လျော့ ပါးသွားသည်။

'သူ့ရဲကောင်းဆုံးယောက်တို့ မင်းတို့ မြင်ခဲ့ပြီ၊ ပြီလား'

ဟူရင်လုံနှင့် နတ်ဓားကျောင်းအိမ် တိုင်ပင် ထား သည့် အလား ပြိုင်တူခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ကျုပ်တို့ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးပါပြီ၊ ဒီလူသုံးယောက် သုံး စလောက် အနားယူဖို့လိုလိမ့်မယ်'

နတ်ဓားကျောင်းအိမ်၏စကားကို ထောက်ခံတန်ဖြင့် ဟူရင် လုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

အဘိုးအို တန်ချင်းခန့် စိတ်မသက်သာသော အမူအရာဖြင့် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထို့ နောက်...

တရက်အိုထဲမှ အရတ်တစ်ခုကို ငွေယူခဲ့သက်လိုက်လေ နည်း။

'အားလုံးထိုင်ကြပါ၊ ကျုပ်တို့ စားသောက်ရင်း စားစား ပြောကြမယ်'

လူအားလုံး တန်ချင်းခန့်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံလွတ် ချားပေါ်၌ နေရာယူလိုက်သည်။

'ကျုပ်သမီး၏ပမ်းခေါ်အားတာ ထေမင်းတောင်ကြားက ထုတေ့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ တစ္ဆေဂိုဏ်းကလူတွေနဲ့ပက် ချလိုပဲ ဖြစ် ထိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်အယ်...

'သေမင်းတောင်ကြားမှာနေတဲ့ လူတွေက ဂိုဏ်းအဖွဲ့ရှိတဲ့ လူတွေ မဟုတ်အောင် တစ်ယောက်တစ်မျိုး ထင်ရာစိုင်းနေကြတာ၊ တစ္ဆေဂိုဏ်းက သေမင်းတောင်ကြားကလူတွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းထားတာမျိုးတွေ ဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်းရှိတယ်'

တန်ချင်းခန့်က တေးတေးအဆပြောသည်။

ယင်းအခိုက်မှစ၍ ဟန်ချင်အိမ်မှ စကားသံထွက်ပေါ်လာသည်။

'တစ္ဆေဂိုဏ်းရဲ့ 'ပင်မဌာနချုပ်စခန်း'မှာယ့်မှစ၍တယ်ဆိုတာတယ်သူသိလဲ'

လူအားလုံး၏အကြည့်စာ ဟန်ချင်အိမ်ထဲသို့ ကျော့ရောက်လာလေသည်။

သူမေးသောအကြောင်းကို မည်သူမျှ ဖြေနိုင်ခြင်းမရှိ၍ အတွေးကိုယ်စီနှင့် ငြိမ်သက်သွားကြသည်။

အတန်ကြာမှ အဘိုးအို တန်ချင်းခန့်ထံမှ စကားသံထွက်ပေါ်လာသည်။

'ကိုယ်ပျော့အော်တစ္ဆေ ရှောင်လှေက တစ္ဆေဂိုဏ်းကိုထူးထောင်တာ မကြာသေးပေမယ့် အလွန်အကောက်ကျစ်စဉ်းလဲပြီ၊ ဉာဏ်များတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတာကိုတော့ သိထားဖို့လိုလိမ့်မယ်...

'အနတ်ရောင် ထိပ်သီးသိုင်းသမား အတော်များများကို ရှောင်လှေက စည်းရုံးသိမ်းသွင်းထားတယ်၊ တစ္ဆေဂိုဏ်းက လူထုအားလုံး အဆိပ်အမျိုးမျိုးကိုအသုံးပြုပြီး အပြုရောင်သိုင်းသမားတွေကို ဒုက္ခပေးနေတယ်...

'ကျုပ်တို့ တန်ဂေဖာကို ကျူးကျော်ရန်စတာတဲ့အကြောင်းက ကျုပ်တို့ တန်မျိုးနွယ်စုတွေရဲ့ အဆိပ်ဆေးကျွမ်း ပဒေဏာစာအုပ်ကို ရယူဖို့ခဲခြံလှမ်းစသော တစ် ဖြစ်လိမ့်မယ်'

စားသောက်ခန်းမထဲ ရှိနေသူအားလုံး အဘိုးအို တန်ချင်းခန့်၏ စကားကို စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

'သိုင်းလှေကမှတစ်ဆင့် ကျုပ်တို့ တန်ဂေဖာကိုတယ်သိုင်းဂိုဏ်းအဖွဲ့ကမှ ကျူးကျော်ရန်စတာမျိုးမရှိခဲ့ဘူး၊ တစ္ဆေဂိုဏ်းက ခုလို ကျူးကျော်ရန်စတာတာ တစ္ဆေဂိုဏ်းရဲ့အချိန်အခါ မြင့်မားစိုးတက်အောင်၊ သိုင်းလှေကသားတွေ စိတ်ဝင်စားလာအောင် ပန်တည်းလိုက်တဲ့ဖြစ်ရပ်ပဲ...

'ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းတို့ အာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာကို ကျုပ်တို့အကြံပြုပါ'

အဘိုးအိုတန်ချင်းခန့်က အကြံဉာဏ်စာအင်းခံလေသည်။

ဟန်ချင်အိ၊ ဟူရင်လုံနှင့် နတ်ဓားကျောင်းအိမ် တစ်ယောက်
မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိထံမှ စကားသံထွက်ပေါ်လာသည်။

‘တန်ကျင်းကျင်းကို ရန်သူလက်ထဲကတယ်တင်နိုင်ဖို့အတွက်
တစ္ဆေဂိုဏ်းရွဲထုပ်ရှားမှုကို အဓိက လှည့်ပို့လိုမိမယ်...’

‘တစ္ဆေဂိုဏ်းမှ အရေးပါအရာရောက်တဲ့ လူတစ်ယောက်
ကို ဖမ်းချုပ်စစ်ဆေးလိုက်ရင် အဖြေမှန်ကို သိရလိမ့်မယ်လို့
ထင်ပါတယ်’

ဟန်ချင်အိကဆိုသည့်အပြင်လိုက်သည်နှင့် ဟူရင်လုံထံမှ စကား
သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘သုတေးတဲ့အတေးမျိုး ကျုပ်လဲတေးမိတယ်၊ ကျွန်တို့
ဒီကိစ္စကို အမြန်ဆုံးလှုပ်ရှားရလိမ့်မယ်...’

‘တန်ဖိနိုးကလေးက ရန်သူလက်ထဲရောက်နေတာ၊ တန်
ဂေဟာမိသားစုရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စာယိဆိတာကို ကျုပ်
သဘောပေါက်တယ်’

ထို့နောက်...

စားသောက်ရင်း တစ္ဆေဂိုဏ်း၏ မင်္ဂလာနုချုပ်စခန်း
သည်ရှိရာကို ရှေးဗုဒ္ဓတို့ရှိခိုင်းရေးအတွက် အသေးစိတ်ဆေးနှေး
ဆီပင်ကြလေသည်။

စားသောက်ပြီးသည်နှင့် စားသောက်ဆိုင်ခန်းမထဲမှ ဦးစွာ
ထွက်လာသူမှာ ဟန်ချင်အိ ဖြစ်သည်။

ပျောက်ဆုံးနေသော တန်ကျင်းကျင်းသည် ဟန်ချင်အိ
အဖတ်ထပ်ရန်ရည်ရွယ်စားသော ချစ်သူဖြစ်၍ ဟန်ချင်အိရင်ထဲ
ထဲ တန်ကျင်းကျင်းပျောက်ဆုံးမှုအတွက် နှေးမထီထိုင်မခဏ
သေဒုက္ခယစ်ရပ် ရင်မှူးဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

အနီး (၁၀)

တန်ဂေယျာခန့်ဖြစ်ပျားခွဲသေစ ဖြစ်ရပ်အတွက် သတင်းရရှိ
ရန် လူတစ်ယောက်ရှာရမည်ဟု ဟန်ချင်အိ တွေးသည်။

‘မီးအိမ်နီ’

ဟန်ချင်အိက သမ်းမပေ၊ မှာ လျှောက်လှမ်းလာရင် သူ
တစ်ယောက်၏ နာမည်ကို ရေရွတ်ဆိုက်သည်။

မီးအိမ်နီသည် မီးအိမ်တစ်လုံးမဟုတ်ဘဲ လူတစ်ယောက်၏
နာမည်ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောက၌ ကျင်လည်လှုပ်ရှားနေသူမှန်သမျှ သတင်း
ရောင်းသော မီးအိမ်နီ၏နာမည်ကို ကြားသိထားသည်။

မီးအိမ်နီသည် သတင်းရောင်းရာ၌ သတင်းတိကျမှန်ကန်မှု
ရှိစေလို သတင်းရှာဖွေစေရန် မှု ပညာရပ်၌ ထူးချွန်သူတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောက၌ အရေးကြီးဆောသဟင်းတစ်ခုကို ရယူလို
စဉ်က မီးအိမ်နီထံသို့ မလွဲမသွေရောက်ရမည် ဖြစ်သည်။

ယခုသည် ရန်သူနှောက်သို့ ပါသွားသော စာနိကျတီး
ကျင်း၏သတင်းကို ရရှိနိုင်ရေးအတွက် မီးအိမ်နီကို တွေ့အောင်
ရှာရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟန်ချင်အိ နားလည်လိုက်သည်။

လမ်းပေါ်မှ အမှောင်ထုထိအ ကြီးစိုးစပြုလေလေ လူ
အဆွားအလစ ထင်းရှင်းနေသည်။

မြို့ပြင်သို့ထွက်သော လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လှမ်း
လာရင်း အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့သို့ အရောက်မှ ဟန်ချင်အိ
လှမ်းနေသောခြေလှမ်းများ၊ ရပ်စန့်သွားလေသည်။

ဟန်ချင်အိက နာမည်မရှိသောအရက်ဆိုင်ထဲသို့ လှမ်းဝင်
လိုက်သည်။

သူက ဆောင့်ကျသောစားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူပြီး အရက်
တစ်အိုးနှင့် အသားအင်တစ်စုံ မှာစားသောက်လိုက်သည်။

အင်းရဲသားများစားသောက်သော ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဖြစ်၍ ဆိုင်
ထဲရှိ လူအချားစုမှ လမ်းတော်ခေမများဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ရ
လေသည်။

ဟန်ချင်အိက ဆိုင်တံခါးပေါက်ရှိရာသို့ မျက်နှာလှည့်သို့
စာ ဆိုင်ထဲသို့ဝင်လာသူများကို စောင့်ကြည့်အကဲခတ်နေစဉ်
မှ လမ်းတော်ခေမအဝတ်အစားနှင့် လက်ထဲ၌ ဝါးစိမ်းတုတ်
တစ်ချောင်းကို ကိုင်ဆောင်ထားသော အသက်ငါးဆယ်ခန့်
အရွယ် လမ်းတော်ခေမတစ်ယောက် ဆိုင်ထဲသို့ဝင်ရောက်လာ
သည်ကို မြင်သည်နှင့် မျက်လုံးများ အရောင် တောက်ပသွား
လေသည်။

'အစ်ကိုချန်ယို'

ဟန်ချင်အိ ခေါ်သံကြောင့် လမ်းတော်ခေမ ဆိုင်ထဲရှိလူ
များကို မျက်လုံးဝေဝဲကြည့်ရင်း ဟန်ချင်အိကို တွေ့မြင်သွား
လေသည်။

လမ်းတော်ခေမ ဝမ်းသာရွှင်ပျသောအမူအရာဖြင့် ဟန်ချင်
အိ ထိုင်နေရာစားပွဲရှေ့သို့ လျှောက်လာသည်။

'မတွေ့တာ အစောကြာသွားပြီ၊ လူချင်းမဆုံဖြစ်စေမယ့်
အဘင်းတွေတွေ့ ကြားတယ်'

လမ်းစောလေစာ ဟန်ချင်အိနှင့် မျက်နှာချမ်းဆိမ် ခုံလူတ်
တစ်လုံး၌ ထိုင်လိုက်သည်။

'အစ်ကို ချန်ယုံ စားချင်တာမှာလိုက်ပါ'

လမ်းစောလေချန်ယုံ ခေါင်းညိတ်ပြီး အနားညှိရောက်လာ
သော စားပွဲထိုးတစ်ယောက်အက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်။

'အရက်တစ်အိုးနဲ့ ယုန်ကင်တစ်ခြမ်း ယူလာစေပါ'

စားပွဲထိုးထွက်ခွာသွားပြီး မကြာမီ အရက်တစ်အိုးနှင့်
ယုန်ကင်တစ်ခြမ်း ရောက်ရှိလာသည်။

'ဟန်ချင်အိ ဒီဗွိုကို အကြောင်းကိစ္စနဲ့လားတာလား။ ဒါမှ
မှဟုတ် ဆူရဲဒကောင်းသုံးပေါက်ကိစ္စနဲ့ မတ်သစ်နေလား'

ဟန်ချင်အိထံ ဆိုင်ထဲရှိစားစေခံနေသူများကို မျက်လှေ
ဝှေ့ကြည့်ကာ ခေါင်းအစ်ချက်ညှိတ်လိုက်သည်။

'တစ္ဆေဂိုဏ်းကလူတွေရဲ့ ယုတ်မာကောစစ်ကြွယ်တဲ့ လှုပ်ရှား
ကြောင့် အဆိပ်မိစားတဲ့ သူရဲကောင်းသုံးပေါက်ကို တစ္ဆေဂိုဏ်း

အားတွေလတ်ထဲက ကယ်တင်ထားပြီးပြီ၊ လတ်တလော အရေး
ပြီးနေတာက ဟန်မိန်းဇလေးပျောက်နေတဲ့ကိစ္စပဲ'

လမ်းစောလေ ချန်ယုံက အရက်တစ်ခွက် ငွေယူသေ့ကပ်ပြီး
အားမလည်နိုင်ဟန်အမူအရာမျိုးဖြင့် ဟန်ချင်အိကို ကြည့်လိုက်
လေသည်။

'တန်မိန်းဇလေးဆိုတာ တန်ဂေယာစစ် ဟန်ကျင်းကျင်း
ကို ပြောတာလား'

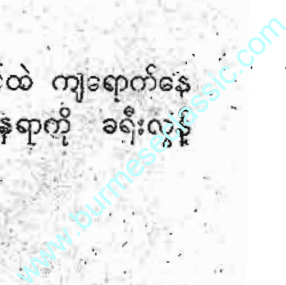
'ဟုတ်တယ်၊ ဟန်ချင်ခန့်ရဲ့သမီး ဟန်ကျင်းကျင်းကို
ခင်ဗျားသိတ်စပ်မထုတ်စား'

လမ်းစောလေချန်ယုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'အန်ချင်းခန့်ရဲ့သမီး တန်ကျင်းကျင်းကို ကျုပ် ကေခင်း
ကောင်သိပါအယ်၊ တန်မိသားစုအားလုံး သိုင်းပညာမှာ
ထိပ်တန်းအဆင့်မှာရှိနေကြတာပဲ...

'မိန်းဇလေးပျောက်နေတာ ရန်သူလတ်ထဲ ကျရောက်နေ
တာမျိုးတော့ ဖုတ်မယ်မဆင်ဘူး၊ တစ်နေရာကို ခရီးလွန်
နေတာမျိုးပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်'

ဟန်ချင်အိ ခေါင်းခါးလမ်းလိုက်သည်။

တန်မိန်းကလေး အလည်လွန်ပြီး ပျောက်နေတာမို့ မဟုတ်ဘူး၊ ရန်သူလက်ထဲအမှန်ရောက်နေတာပဲ။ ဘယ်လိုရန်သူ ဆိုတာတော့ ကျုပ် မသိရသေးဘူး.....

အစ္စဂိုက်နဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့အကြောင်းတော့ရှိပါတယ်။ စါနဲ့ ကျုပ် လူတစ်ယောက်ကို အရေးကြီးတွေ့ချင်နေတယ်။ မီးအိမ်နီကို ကျုပ် ဘယ်မှာတွေ့ရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကူညီပေးရင် ကူညီပါ။

တန်ချင်အိစကားဆိုးသည်နှင့် လမ်းခေတလေချန်ယုံ အထဲ ကြော် တွေဝေသွားသည်။

မီးအိမ်နီကိုရှာတွေ့ဖို့က ထင်ဆဲလေခက်မလွယ်ဘူး။ ကျုပ်မှ မြို့မှာအော့ တွေ့ကောင်းတွေ့နိုင်လိမ့်မယ်.....

ကျုပ်မှမြို့မှာ ကျေခတ်စိမ်း၊ ဖျော်ပဲစားရုံမှာ ငွေသိမ်း တောင်တာထိုင်တဲ့ မိန်းကလေး ကျင်ယုသင်းက မီးအိမ်နီနဲ့ ချစ်သူပဲ။ ကျင်ယုသင်းဆိုတော့ မီးအိမ်နီနဲ့ မကြာခဏလေး တာကို ကျုပ်သိထားတယ်။

မီးအိမ်နီကိုတွေ့ဆုံရန် အမ်းစပေါ်လာ၍ တန်ချင်အိမှာ စိတ်စင်စားစွာ မှတ်အေးထားလိုက်သည်။

လမ်းခေတလေဂိုက်သားများသည် အမြို့မြို့အရွာရွာ၌ရှိနေ တတ်၍ သတင်းစုံဆိုသိရှိနိုင်ကြောင်း သူတို့ နားလည်ထား လေသည်။

ထို့ကြောင့်.....

စားသောက်ပြီးသည်နှင့် သူသည် လမ်းခေတလေချန်ယုံနှင့် သမ်းခွဲ၍ မြို့ပြင်သို့ထွက်သောလမ်းအတိုင်း လျှောက်လှမ်း လာသည်။

လမ်းဘေးဝဲယာမှ အိမ်ခြံများ၌ မီးပုံများချိတ်ဆွဲထားသော် လည်း လမ်းပေါ်၌ အမှောင်ထူမှာ ကြီးစိုးလျက်ရှိသည်။

ခစ်...ခစ်...ခစ်...ခစ်

တန်ချင်အိ ကျော့နှောတ်ဘက်မှ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရုတ်သံ တွက်ပေါ်လာ၍ သူလှမ်းနေသော ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

သူက အသံသာရာဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်နှင့် ကျော့နှောတ်ဘက် ဆယ်ပေခန့်အကွာ၌ အနီရောင်ဝတ်စုံကို ထစ်အေးခတ်ဆင်တူဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေး တစ် ယောက် ရပ်နေသည်၏ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

တန်ချင်အိအနီးသို့ လှုပ်ရှားသံမကြားရအောင် ချဉ်းခေါ် လာနိုင်သော မိန်းကလေး၏ ကိုယ်ဖော့ပညာမှ အတိုင်း အဆင့်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သူ တွေးမိသည်။

မိန်းကလေးက ဘယ်သူလဲ

ထူက အမှောင်ထဲမှမိန်းကလေး၏ လှုပ်ရှားမှုကို စူးစိုက်
ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

‘ကျွန်မက လိန်လင်ရှန်ပါ’

ကြာဖြူဂိုက်မှ ကြာဖြူမယ်တော်၏ သမီးဖြစ်ကြောင်း
ဟန်ချင်အံ့ သိထိုက်သည်။

ကြာဖြူမယ်တော်၏ သမီးဖြစ်သူ လိန်လင်ရှန်သည် အဆိပ်
လက်နက်ပုန်၊ မစ်ခတ်မှုပညာရပ်၌ ထူးချွန်သူတစ်ယောက်ဖြစ်
ကြောင်း အူ သိရှိထားသည်။

‘မိန်းကလေးရဲ့အမေ ကြာဖြူမယ်နဲ့ သိုင်းလှလှင်ကထဲမှာ
နှစ်ကြိမ်တော့ဆုံဖူးတယ်။ မိန်းကလေး ဒီနေရာကို တစ်လို
အကြောင်းနဲ့ ရောက်လာတာလဲ’

‘မိန်းကလေးထံမှ ဝေခွဲမရသောလေသံတစ်မျိုး ထွက်ပေါ်
လာသည်။’

‘ကျွန်မ ကျွဲဝှာမြို့ကိုသွားမလို့ပါ’

ကျွဲဝှာမြို့သို့သွားရန် ကြံရွယ်ထားသော ဟန်ချင်အံ့မှာ
မိန်းကလေးကို နားမလည်နိုင်ဟန် အမူအရာမျိုးဖြင့် ကြည့်
လိုက်သည်။

‘မိန်းကလေးက ကျွဲဝှာမြို့ကိုသွားမှ ဟုတ်လား၊ ကျွဲဝှာ
မြို့ကို ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့သွားမှာလဲ’

‘မီးအိမ်နီဆိုတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ဆွားရှာမလို့ပါ’

လိန်လင်ရှန်ထံမှ ချွော်လင့်မထားသော စကားကြောင့်
ဟန်ချင်အံ့မှာ မျက်နှာမျက်ယှင်းသွားစေသည်။

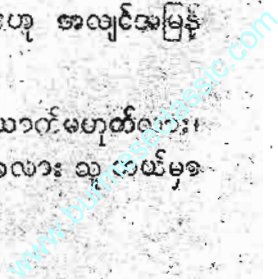

ကဏ္ဍ (၁၂)

ကျင့်ရာသို့သွားမည့် ခရီးစဉ်သည် တိုက်ဆိုင်မှုသက်သက်
မဟုတ်နိုင်ကြောင်း တွေးမိသည်။

ထူရှားပွေ့နေဆေး မီးအိမ်နီကို လိန်လင်ရှန်က မည်သည့်
အတွက်ကြောင့် တွေ့ဆုံရန်ဆန္ဒရှိနေသနည်းဟု အလျင်အမြန်
တွေးစောစဉ်းစားလိုက်သည်။

‘မီးအိမ်နီက သခင်ရောင်းတဲ့ဇာတ်ပုံယောက်မဟုတ်လား၊
နီးကလေး သခင်ဝယ်ဖို့ သူ့ဆီကိုသွားမှလား သူ့ သယ်မှ
ရိတ်ဆိုင်တာကိုကော သိသားပြီ၊ ပြီးပြီလား’

ဟန်ချင်အိမ် စိတ်လှုပ်ရှားသောလေဆံဖြင့် မေးလိုက်
လေသည်။

လိန်လင်ရှန်က ကိုယ်ကိုသိမိသိမ့်ခါအောင် ခယ်မောလိုက်
လေသည်။

‘ရှင်မေးတဲ့မေးခွန်းတွေကများနေတယ်၊ ကျွန်မ ဘယ်စာဖတ်
ကို အရင်ပြောရမယ်’

ဟန်ချင်အိ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

‘သတင်းရောင်းတဲ့လူ အစီယောက်ဆီကို သတင်းစာဖတ်
လွှဲပြီး အခြားဘယ်လို အကြောင်းနဲ့ သွားရမှာလဲ၊ မီးအိမ်နီနီထဲ
နေရာကို ကျွန်မ ရှာလို့တွေ့နိုင်မယ်သင်ပါအဖေ’

ဟန်ချင်အိ စိတ်မသက်သာသောအမူအရာဖြင့် လိန်လင်ရှန်
ကို ကြည့်လိုက်သည်။

မိန်းကလေးနှင့်စကားပြောနေ၍ အကြောင်းထူးမလေးနဲ့
အကြောင်း တွေးမိတာ ရပ်နေရာမှ လှည့်ထွက်ဟန် ခြေချမ်းပြ
လိုက်သည်။

ယင်းအခိုက်မှာပင် သူ့အနီးမှ အရိပ်သဏ္ဍခန်ကစ်ခု ပြင်
ကျော်သွားသည်။

သူ့သွားမည့်လမ်းရွှေ၌ လိန်လင်ရှန်က ပိတ်ဆို့ရပ်တန့်နေ
လေသည်။

လိန်လင်ရှန်၏ မျက်နှာစက်၌ သရော်လှောင်ပြောင်ဖာန်
အမြူးစာစစ် ရှိနေသည်။

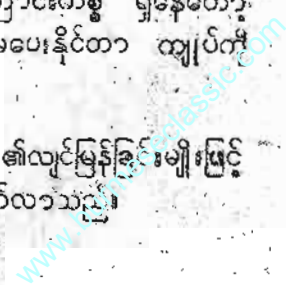
‘ရှင်က ကျွန်မကို အစီယောက်တည်းထားခဲ့ပြီး ရွှေကသွား
မှာဇာ၊ လိန်လင်ရှန်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက ဟန်ချင်အိဆိုတဲ့
သရဖူခားသမားလောက် ကိုယ်ဖော့ပညာ မကောင်းပေမယ့်
ကျွန်ုပ်ကို မိုးခလင်းခင် အရောက်သွားနိုင်ပါတယ်၊ ရှင်လဲ
ကျွန်ုပ်ကို သွားမှာပဲမတုတ်လူး’

ဟန်ချင်အိ သွားမည့်ခရီးစဉ်ကို လိန်လင်ရှောင်ဆီနေ၍
လိပ်ညာပြောလည်း အကြောင်းမထူးနိုင်ကြောင်း တွေးမိ
လေသည်။

‘ကျုပ် ဘယ်သွားပြီး တွာလုပ်မယ်ဆိုတာကို မိန်းကလေး
သိနေမှတော့ စကားအထူးပြောဖို့မလိုစိတ်ဘူးထင်တယ်...’

‘ကျုပ်မှာ အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်းတိစ္ဆ ရှိနေတော့
မိန်းကလေးကို စောင့်ခေါ်ဖို့ အချိန်မပေးနိုင်တာ ကျုပ်ကို
ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးပါ’

ဟန်ချင်အိက ထိုသို့ပြောပြီး လေ၏လျင်မြန်ခြင်းမျိုးဖြင့်
ကိုယ်ဖော့ပညာကို အသုံးပြုပြီး ပြေးထွက်လာသည်။

သူ၏ကျောခေတ်ဘက် တစ်ခေါ်စာ အကွာအဝေးမှ လိန်လင်ရှန်လိုက်ပါလှသည်။

မကြာမီ တော်အုပ်ထံသို့ လိုက်ပါလာသည်။

လိန်လင်ရှန် မျက်ခြေပြတ်မခံဘဲ လိုက်ပါလာကြောင်းသိ၍ လမ်းကွေ့ချိုးတစ်ခုသို့အရောက်၌ ဟန်ချင်အိက မြင်မှားသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ ထိပ်ဖျားပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်သည်။

သူ့ရှိနေသောသစ်ပင်ကို ကျော်ဖြတ်ပြီး လိန်လင်ရှန် ရွှေ့သို့ ဆက်ပြေးသွားသည်။

ဟန်ချင်အိက ရွှေ့မှူးပြီးနေသော လိန်လင်ရှန်၏နှောင့်မှ လိုက်ပါလာသည်။

ထမင်းတစ်အိုးချက်ခန့် ကြာသောအချိန်၌ လူတစ်စုက လိန်လင်ရှန်သွားမည့် လမ်းရှေ့၌ ပိတ်ဆို့ရပ်တန့်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ဟန်ချင်အိက မှောင်ရိပ်ကွယ်မှ ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အခြေအနေကိုစောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော အနက်ရောင်ဝတ်ရုံရှင် ဆယ်ယောက်အနက် ရွှေ့ဆုံးရပ်နေထူထဲမှ စကားသံထွက်ပေါ်လာလေသည်။

'မိန်းဆလေးက အယ်သူလဲ၊ ဒီနေရာကိုဘယ်လိုအကြောင်း ခဲ့ရောက်လာတာလဲ'

လိင်လင်ရှန်ထံမှ အေးစက်သောရယ်သံသံသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

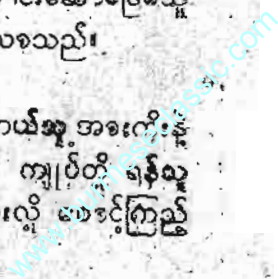
'ရှင်တို့က ဓားပြအဖွဲ့သားတွေလား၊ ကျွန်မဘယ်သူဆိုတာ သိလို့ ရှင်တို့အတွက် ဘာမှအကြောင်းထူးလာနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင်တို့ အသက်မသေချင်ဘူးဆိုရင် ကျွန်မသွားမယ့် ဆမ်းရွှေက အမြန်ဖယ်လိုက်ပါ'

လိန်လင်ရှန်ထံမှ အေးစက်တင်းမာသောစကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဟာ၊...ဟား...ဟာ၊...ဟား'

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသောလူတို့အနက် ခေါင်းအော်မြစ်သံထဲမှ ကျယ်လောင်သောရယ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'မိန်းဆလေးက ဘယ်ဂိုဏ်းအဖွဲ့ကလဲ၊ ဘယ်သူ့အားကိုးနဲ့ နော်၊ ပြောတဲ့လေသံက တင်းမာနေတာလဲ၊ ကျုပ်တို့ ရန်သူဆစ်ဆောက် ဒီလမ်းကုလားမယ်ဆိုတာသိထားလို့ စောင့်ကြည့်နေတာ...'

'မိန်းကလေး လာတဲ့လမ်းမှာ အဆက် နှစ်ဆယ်ကျော် အရွယ် လူငယ်တစ်ယောက်ကို မတွေ့ခါဘူးလား'

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူ၏ အခမဲ့အစားကြောင့် လိန်လင် ရှန်၏ မျက်လုံးများ အရောင်ပြောင်းသွားသည်။

'ရှင်တို့က လူအသွားအလာမရှိတဲ့ တောထဲမှာ လူတစ် ယောက်ကို မစောင့်ခေါ်ဘဲမဟုတ်လား၊ ဒီအချိန်မှာ ဒီလမ်းကို လာတဲ့လူက ကျွန်မနဲ့ သရဖူခင်းပေးမယ့် ဟန်ချင်အိပ်ပဲရှိအယ်၊ ရှင်တို့က ဟန်ချင်အိပ်အိ ခေင်ခနတာလား'

ဟန်ချင်အိ ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် မျက်နှာဖုံးစွပ်ထား သောလူစု လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားသည်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်ရှိသူထံမှ စကားသံထွက်ပေါ်လာ လေသည်။

'သရဖူခင်းပေးလား ဟန်ချင်အိကို မိန်းကလေး တွေ့ခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ သူ့ ဘယ်မှာလဲ'

လိန်လင်ရှန် ခေါင်းယမ်းခေါ်လိုက်သည်။

'ကျွန်မရှက် ဟန်ချင်အိထက်လွှားလို့ ကျွန်မ အမှီဆိုက် တာ၊ ရှင်တို့ ဒီဒုနရာမှာရှိနေရင် ဒီသမီးကလေးတဲ့ ဟန်ချင်အိ

ကိုတွေ့မှာပဲ၊ ကျွန်မရှေ့တ ဟန်ချင်အိ ပြေးထွက်လာတာ မကြုံစသေးဘူး'

လိန်လင်ရှန်ကအမှန်အတိုင်းပြောလိုက်သော်လည်း မျက်နှာ ဖုံး စွပ်ထားသောလူစု၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ယုံကြည်ဟန် မရှိတဲ ခေါ်အမုက်လုံးများဖြင့် လိန်လင်ရှန်ကို ကြည့်သည်။

'မိုးချုပ်စအချိန်တည်းက ကျုပ် ဒီဒုနရာမှာရှိနေတာ၊ ဒီ လမ်းက ဘယ်သူမှလာတာမတွေ့ဘူး။

'မိန်းကလေး ကျုပ်တို့မေးတာကို အမှန်အတိုင်းမပြော ရင် မိန်းကလေးကို ဖမ်းချုပ်စစ်ဆေးရလိမ့်မယ်'

လိန်လင်ရှန်နှင့် မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူများ ပြောသော စကားကို ဟန်ချင်အိ ကြားနေရသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၃)

သူတို့ကြားသို့ ဝင်ရောက်ခြင်းမပြုပါက မိန်းကလေး
အတွက် အန္တရာယ်ရှိနိုင်ကြောင်း မာန်ချင်အံ့ ဇော့မိသည်။

ထို့ကြောင့်...

သူက အနှောင့်ရိပ်ဆဲမှပြေးထွက်ကာ လိန်လင်ရှန်အနီး၌
ရပ်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ပြောနေတဲ့စကားတွေ ကျုပ် အားလုံးကြား
တယ်။ ခင်ဗျားတို့ထွေချင်နေတဲ့ ဟန်ချင်အံ့ဆိုတာ ကျုပ်မိမဲ။
ခင်ဗျားတို့နဲ့ ရန်ငြိုးရန်စမရှိဘဲ မိန်းကလေးကို သူ့အမ်းသူ
သွားမပါစေ'

မပျော်လင့်ဘဲ ဟန်ချင်အိ ဆောက်ထား၍ မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားသည်။

‘မိန်းကလေးသွားမယ်ခရီးကို ဆက်ပြီးသွားပါ။ ကျုပ်ဗီလူတွေနဲ့ စာရင်းရှင်းပြီးမှ ရွှေကိုခရီးဆက်မယ်’

ဟန်ချင်အိက လိန်လင်ရှန်ကို အန္တရာယ်ကင်းစွာ ထွက်ခွာသွားနိုင်ရေးအတွက် လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

လိန်လင်ရှန်က ရယ်စရာဗျာတ်လုံးတစ်ခုကို ကြားရသည်အလား ကိုယ်ကိုသိမ့်သိမ့်ခါအောင် ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဒီခရီးကို ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် ဆတူလာတာ။ ရှင်မပါဘဲ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းသွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ နီလူတွေက ဆေးချင်လို့ အကြောင်းရှာပြီး ကျွန်တို့လားမယ့်လမ်းက စောင့်နေတာပါ’

လိန်လင်ရှန်က မိတ်ဆုတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး ပြောဆိုလာ၍ ဟန်ချင်အိက အခက်တွေ့သွားသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ ဘယ်ဂိုဏ်းအဖွဲ့ကလဲ။ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ ဧပြီလကမယ်လမ်းက ကြိုတင်စောင့်နေတာနဲ့’

ဟန်ချင်အိက အေးစက်တမ်းမာဒသားလေသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူများအနက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန် ဣလူ ရွှေသို့ခြေတစ်လှမ်းတိုးလာသည်။

‘မင်းက အသတ်သင်ငယ်ပေးလို့ သိုင်းလေးတ ခွဲသပေ့ ခေးသမားဘွဲ့ကို ရအေးတဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်လို့ မင်း အသတ်ငယ်ငယ်နဲ့ ဆေးသွေးရမ္မာကို ကျုပ်မလိုလားဘူး။ ဟန်ချင်အိ—

‘ကျုပ် မင်းကို အေးကင်းဆုံး အကြံပေးချင်တာက တန်ဖိုးထားဖို့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စမှာ ငင်စေ့ကတဲဘဲ တေးတိုရှောင်နေလို့မရဘဲ မင်းအဖွဲ့က အသက်ရှည်မို့အခွင့်အရေး ရှိလိမ့်မယ် ဆင်တယ်’

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူ၏ စကားကြောင့် ဟန်ချင်အိက ပန်းတုန်းက ပြီးလိုက်သည်။

‘တန်မိသားစုက ကျုပ်ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေတွေပဲ။ ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားအတိုင်းဆိုရင် တန်ခေတတမိန်းကလေးပျောက်နေတာ ခင်ဗျားတို့လက်ချက်ပဲ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ခင်ဗျားတို့က တစ္ဆေဂိုဏ်းအဖွဲ့ကလူတွေလား’

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူ ခေါင်းကိုလေးပင်စူးညိတ်သည်။

‘ကျုပ်တို့က တစ္ဆေဂိုဏ်းအဖွဲ့အစု မှန်အယ်။ အန်ဂေဟာ အမိန်းကလေးပျောက်ဆုံးနေတာ ကျုပ်တို့တစ္ဆေဂိုဏ်းနဲ့ မမတ်သက်ဘူး...’

'သေမင်းစောစင်ကြားက လူတွေနဲ့ ဖတ်သင်နေတယ်လို့ ကျုပ် ကြားမိတယ်'

ဟန်ချင်အိမ်ခေါင်ထဲ၌ ထွေးစောစောဦးစားစရာများ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

သေမင်းတောင်ကြားမှ သိုင်းသမားများ၊ တစ္ဆေဂိုဏ်း၏ လက်အောက်သို့ ရောက်ရှိနေကြောင်းဆွေမိသည်။

'ခင်ဗျားတို့က ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကျုပ်ကို ဝီဒနာရာစာစောင်နုတင်လဲ၊ စစ်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို ဟန့်တားလို့ရမယ် ထင်နေလား'

ဟန်ချင်အိ တို့သို့ပြောလိုက်သည်နှင့် မျက်နှာဖုံးစွမ်းစားသူ မှာ မျက်လုံးများအရောင်ပြောင်းသွားသည်။

'သရဖူဇားသမား၊ ဟန်ချင်အိလိုလူတစ်ယောက်ကို အလွယ်နဲ့ ဟန့်တားလို့မရဘူးဆိုတာ ကျုပ် သဘောပေါက်ပါတယ်။'

'မင်းက နောက်ကြောင်းပြန်မလှည့်ဘဲ ရွှေဆက်တိုးလမ်းမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့က ဟန့်တားရမှာပဲ'

ဟန်ချင်အိက ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသွားသော အမှုအရာမျိုး ဖြင့် ရွှေသို့ခွဲခြားစစ်လှမ်းတိုးလိုက်သည်။

'ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်သွားမယ့်ခရီးကို ဆက်ပြီးသွားရမှာပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ဟန့်တားနိုင်တဲ့အစွမ်းရှိရင် တားပါ'

ဟန်ချင်အိ စောစောဆုံးသည်နှင့် ရွှေသို့တစ်လှမ်းချင်းတိုးလိုက်သည်။

'ဇွန်...'

ဝင်းခနဲလက်သွားသော ဓားရောင်နှင့်အတူ လေတိုးသံ တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာပြီး ဓားသွားက ဟန်ချင်အိထံသို့ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ တိုးဝင်လာသည်။

ဟန်ချင်အိ ဓားအိမ်ထဲမှဓားကို ထုတ်ယူခြင်းမရှိဘဲ ဓားသွားကို လှုပ်ရှားသင်္ဘောစီးရွှေရောင်လိုက်သည်။

ဓားချက်တစ်ချက်လှူချော်သွားသည်နှင့် ရန်သူ၏ ဓားကွက်တစ်မျိုးပြောင်းလာစေ အဆင်မပြတ် တိုက်ခိုက်လာသည်။

ဟန်ချင်အိက ရန်သူ၏ဓားချက်များကို တိမ်းရွှေခင်နေစဉ်မှာ မျက်နှာဖုံး စွမ်းစားပွဲမှလူနှစ်ယောက် တိုက်ပွဲကြားသို့ရန်လွှားစင်ရောက်စေသည်။

တိုက်ပွဲအခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေသော လိန်ဆင်ရှန် အက်တစ်ဘဲထံကို ဧဝု ယမ်းလိုက်သည်။

'ဝှစ်...'

'ဝှစ်...'

လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ပန်းပွင့်အဏ္ဏန်အဆီ
အပ်များ မက်နှုတ်ဖုံးစွပ်ထားသည့်နှစ်ယောက်ထံ ပြေးစစ်သွား
လေသည်။

ဟန်ချင်အိကိ ကျေးဇူးတင်အင်မ အလစ်စင်ရောက်
တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးစားသော လူနှစ်ယောက်မှာ လိန်လင်ရှန်
ပစ်လွတ်လိုက်သော အဆိပ်လက်နှက်ပုန်း ထိမှန်ကစား အသံ
မထွက်နိုင်ဘဲ မြေပြင်ပေါ်သို့ ထဲကျသွားသည်။

ဟန်ချင်အိကိ နှင့်အု၏ခေးချက်ကို ကျွဲဝိုက်တိုင်းရှောင်
ရင်း ကျွဲထက်၌လွယ်ထားသော ခေးအိမ်ထဲဖမ်းကို ထုတ်
ယူလိုက်သည်။

'ဝှစ်...'

'ချင်း...'

လေတိုးသံနှင့်အတူ ခေးနှစ်လက်ထိခတ်မိသံ ကျယ်လောင်
စွာ ထွက်ပေါ်လာပြီး မီးပွင့်များဖြင့်ထွက်သွားသည်။

'အား...'

လူတစ်ယောက်၏ နာကျင်စွာဟစ်အော်သံ ထွက်ပေါ်လာ
လေသည်။

ဟန်ချင်အိနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေသော မျက်နှာဖုံးရှင်၏
ရင်ပြင်၌ ဇာန်လန်ဖြတ်ခေးခက်ရာဟစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ဒဏ်
ဗျာ နီရဲသောသွေးများ စိမ့်ယိုထွက်ကျလာသည်။

'တိမ်ခြေခေးကွက်'

မျက်နှာဖုံးရှင်မှာ တိမ်ခြေခေးကွက်ဟု အထိတ်တလန့်
ခရရွတ်ပြီး မြေပြင်ပေါ်သို့ထဲကျသွားသည်။

'တိုက်'

လူတစ်ယောက်၏ အော်သံနှင့်အတူ ခေးရောင်များ ခင်း
လက်သွားသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော လူနှစ်ယောက်က ဟန်ချင်အိ
ကို စက်ဝိုင်းအဏ္ဏန်စိုင်း၍ တိုက်ခိုက်လေသည်။

'ဟိုင်း...'

'ယား...'

'ဝှစ်...'

တိုက်ပွဲအခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေသော လိန်လင်ရှန်-
လက်ထဲမှ ပန်းပွင့်သဏ္ဍာန် စာအုပ်နတ်မုန်းမျှားကို ပစ်လွှတ်
လိုက်သည်။

‘အား...’

‘အင့်...’

ပျားတစ်အုပ်လို့ ဝဲပျံ့မြေးထွက်ထာအော့ ပန်းပွင့်သဏ္ဍာန်
အဆိပ်လက်နတ်ပုန်းမျှားထိမှန်ကာ မျက်နှာဖုံးစွပ်ပျား တစ်
ထောက်ပြီးတစ်ယော့က မြေပြင်ပေါ်သို့လျှောက်သွားသည်။

တိုက်ပွဲအချိန်ကြာမြင့်မှုမရှိဘဲ လျှပ်စစ်ပြက်အတွင်း ပြီးဆုံး
သွား၍ ဟန်ချင်အိမ် သွေးစွန်းနေသောခရားကို ခရားအိမ်ထဲသို့
တည့်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိမ်နှင့် လိန်လင်ရှန် မြေပြင်၌ ပြန်ကြ နေသော
အလောင်းစောင်းများအထဲ၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်
လေသည်။

‘ကျုပ်အထွတ်နဲ့ မိန်းကလေးက တစ္ဆေမိုက်သားတွေနဲ့
ရန်ငြိုးဖွဲ့တာ ကျုပ် စိတ်မကောင်းပါဘူး’

ဟန်ချင်အိမ်က အမှန်တကယ်စိတ်မကောင်းဖြစ်ဟန် လေသံ
မျိုးဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။

လိန်လင်ရှန်က အရယ်မျက်နှာဖြင့် ဟန်ချင်အိမ်ကို ကြည့်
လိုက်သည်။

‘သိုင်းလော့ကထဲမှ ကျင်လည်သွားလာနေတဲ့ သိုင်း
အေးထံသားမှန်သမျှ ဂိုဏ်းအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရန်ငြိုးဖွဲ့ထာ
အဆန်းမဟုတ်ပါဘူး...’

‘ကျွန်မက ရန်ရှာတာမဟုတ်ဘဲ သိုင်းပညာအားကိုးနဲ့
အိမ်သွင်းသောင်းကျန်းနေတဲ့ ဒုစရိုက်သမားတွေ သေသင့်တာ
ကြောင့် ပြီး ခါနဲ့ ရှင်တ ကျွန်မရှေ့တထွက်အားပြီး အယ်လို့
ကြောင့် ကျွန်မခနာက်ကရောက်လာတာလဲ’

လိင်လင်ရှန်၏ အမေးအေးကြောင့် ဟန်ချင်အိမ်က တီးတိုး
အယ်မော့လိုက်သည်။

လိန်လင်ရှန်ကို အမှန်အတိုင်းပြောလိုအောင်ဆန္ဒများ ဖြစ်
ပေါ်လာသည်။

အခန်း (၁၄)

ကျုပ်က သစ်ပင်ပေါ်မှာ ခဏ အနားယူနေတုန်းမှာ မိန်းကလေးက ကျုပ်ရဲ့တံတောက်ပင်အောက်က ငြိတ်ကျော်သွေး တစ်ကောင်မှ မိန်းကလေးအောက်က ကျုပ်လို့ နာမည်ခံတာပဲ။

သိုင်းလောကမှာ မိန်းကလေးလေးက ကိုယ်ပေးတဲ့ အစားအသောက်တွေကို သစ်တူရွယ်တူမိန်းကလေးမျိုး မရှိနိုင်တာပဲ။ ပါတယ်။

ဟန်ချင်အိမ်ကားကို သဘောကျဟန်ဖြင့် ထိပ်ထပ်ရွက်က ချယ်မေးလိုက်သည်။

'ရှင်က ခရီးတစ်ခုကို ကျွန်မနဲ့အတူမသွားချင်လို့ နောက်
ချန်နေခဲ့တာမတတ်လား၊ ရင်ရင်ထဲမှစ ဘယ်လိုဆန္ဒမျိုးရှိတယ်
ဆိုတာ ရှင်မပြောဘဲ ကျွန်မသိနိုင်တယ်...'

'ရှင်ရှေ့ကသွားမှစလား၊ ကျွန်မတရေထွေသွားရမှာလား၊
အယ်လီပဲသွားအွား၊ ရှင်က ကျွန်မထက် ကိုယ်ဖော့မညာ
သခင်ကယ်ဆိုတာကိုဘော့ ကျွန်မသိတယ်'

'ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် အတူသွားမယ်'

ဟန်ချင်အိထံမှ မျှော်လင့်မထွေးသော စကားကြောင့်
လိုန်လင်ရှန်၏မျက်နှာမှစ ပြုံးရှင်အားသည်။

ထင်းအခိုက်မှစပင်....

'ဟား...ဟား...ဟား...ဟား'

လူတစ်ယောက်၏ ကျယ်လောင်သောရယ်သံ ထွက်ပေါ်
လားပြီး ကြီးမားသော ရဲထင်းတစ်လက်ကို ကိုင်ဆောင်ထား
သော လူတစ်ယောက် ဟန်ချင်အိထံသွားမည့်လမ်းရှေ့၌ ထုတ်
မော်လားသည်။

'သံရဲတင်း ဝမ်းကျင်'

ဟန်ချင်အိထံမှ အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ရေရွက်လိုက်သော
စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သိုင်းလေးက၌ စစ်ပေါ်ကျော်ကြားသော လူထူးဆန်း
သိုင်းသမားသံရဲတင်း ဝမ်းကျင်၊ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်ရှိလာ၍
ဟန်ချင်အိမှာ အံ့အားသင့်သွားသည်။

'တစ္ဆေဂိုဏ်းက အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားတွေ အလွယ်နဲ့
အနိုင်ယူနိုင်လို့ ဘဝင်မြင့်မသွားကြနဲ့ဦး၊ ကျုပ်ကိုကျော်နိုင်မှ
မင်းတို့ ရှေ့ကိုခရီးဆတ်ခွင့်ရမယ်...'

'ကျုပ်ကို မကျော်နိုင်ရင်တော့ တစ္ဆေဂိုဏ်းသားတွေရဲ့
နောက်ကို မင်းတို့လိုက်ရမှာပဲ'

သံရဲတင်း ဝမ်းကျင်ထံမှ တင်းမာစေတန်သောစကားသံ
ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဟန်ချင်အိ စိတ်မသက်သွားသောအမှုအရာဖြင့် ခေါင်းယမ်း
ခါလိုက်သည်။

'သံရဲတင်း ဝမ်းကျင်က ကျုပ်တို့ကို ဘယ်လိုကြောင်ဟန်ဘေး
ဖွဲ့ကြီးစားစားလဲ၊ ကျုပ်တို့ အစီအစဉ်နဲ့တစ်ခုစာက နေပြီ
မရှိဘူးဆင်ပါတယ်'

ဟန်ချင်အိက ဓာတ်ငြိမ်သောလေးသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သံရဲတင်း ဝမ်းကျင် အေးခက်တင်းမာသောအကြည့်ဖြင့်
ဟန်ချင်အိကို ကြည့်လိုက်သည်။

မင်းက သေဖူးမှားသမား ဟန်ချင်အိ မဆုတ်လား၊ ကျွန်
က မင်းကိုသတ်ဖို့ လူ့ဆစ်ဆေးကံကို ဆုတ်မေးထားတယ်။

ရန်ငြိုးမရှိမေမတ် ကျုပ်ကတော့ ဆုတ်မေးအတိုင်း
မင်းကိုသတ်ရမှစပဲ

ဟန်ချင်အိက စကားမဆက်ဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

ဆင်းအခိုက်မှစပင် လိန်လင်ရှန်ထံမှ စကားသံထွက်ပေါ်
လာသည်။

ရှင်စာ သူများအသက်ကိုသတ်ဖို့ စဉ်းစားနေတော့၊ ရှင်
အာဆက်သေမှားကိုတော့ မစိုးရိမ်ဘူးမဟုတ်လား၊ ရှင်လို့ သိုင်း
လေကထဲမှစ မရှိသင့်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ

လိန်လင်ရှန်က ထိုသို့ပြောပြီး လက်တစ်ဖက်ကိုလှုပ်သမီး
လိုက်သည်နှင့် ပန်းပွင့်လက်နက်ပုန်းများ သံရဲဘဦးဝမ်းကျင်
ထံသို့ ပြေးထွက်သွားသည်။

‘ဝှစ်...’

‘ဝှစ်...’

‘ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...’

သံရဲဘဦးဝမ်းကျင် ကျယ်လောင်စွာဟစ်အော်ရယ်ခမောပြီး
ဆက်တစ်ဘက်ကိုရေ့ယမ်းကစ လိန်လင်ရှန် ပစ်လွှတ်လိုက်
သော လက်နက်ပုန်းများကို အင်အားနှင့် ခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်
ခဲ့သည်။

ဘလေးဆော့တဲ့ပန်းပွင့်တွေနဲ့ ကျုပ်ကိုပစ်လို ဘာမှဖြစ်
စရာမဟုတ်ဘူး။ မဆိုင်တဲ့ကိစ္စမှာဝင်မရပဲဘဲ မိန်းကလေး
ကိုယ်လမ်းကိုယ်သွားရင် ကောင်းလိမ့်မယ်

သံရဲဘဦးဝမ်းကျင်က လိန်လင်ရှန်ကို ကြံစဖြူမယ်ဆိုသမီး
ဖြစ်ကြောင်း သိရှိထား၍ ယခုလူ့စကားမျိုး ပြောခြင်းဖြစ်
ကြောင်း ဟန်ချင်အိ နားထည်လိုက်သည်။

‘မိန်းကလေး နေအိမ်ဆုတ်နေလိုက်ပါ။ သွေးဆေးနေတဲ့
သံရဲဘဦးဝမ်းကျင်ကို ကျုပ်ပဲရင်ဆိုင်လိုက်ပါမယ်’

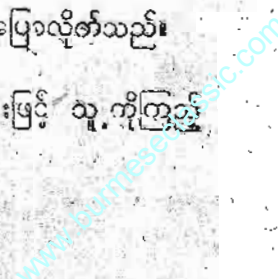
ဟန်ချင်အိ ထိုသို့ပြောပြီး ရှေ့သို့ထွန်းတက်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားဘက်က အဆင့်သင့်ဖြစ်ရင် စတိုက်လို့ရပြီ’

ဟန်ချင်အိ အေးစက်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သံရဲဘဦးဝမ်းကျင် မယုံနိုင်ဟန်မျက်လုံးဖြင့် သူ့ကိုကြည့်
လိုက်သည်။

‘မင်းက စကားမဆုတ်ဘူးလား’

'ကျုပ်စား ထုတ်ရင် ခ်ဗျားအသက်ရှင်နိုင်တော့တူး'
ဟန်ချင်အိ လေးပင်သေစလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'မင်းက စာသက်ဝယ်လလောက် အစဟာလေးလုံးထွား
စားပါ။ ဓားထုတ်ခွင့်မရဘဲ သေချင်စာမဆိုရင်လဲ ကျုပ်စား
မင်းဆန္ဒကိုလိုက်သွားပေးမှပေါ့'

သံရဲတင်းဝမ်းကျင် စကားဆုံးသည်နှင့် လက်ထဲ၌ကိုင်ထား
ဆော့ရဲတင်းကို ပင့်မြှောက်လိုက်သည်။

ကျယ်လောင်သော လေတိုးအိမ်အတွက် ကြိမ်းမားသေး
လေယိုင်းအားဘစ်ရ ဟန်ချင်အိထံသို့ တိုးဝင်လာသည်။

သူက သတိကြီးစွာ ထား၍ ရဲတင်းခုတ်ချက်ကိုတိမ်းချောင်
လိုက်သည်။

အချိန်များစွာလေးထံသော်ရဲတင်းကို မိမ်းကျင်က တုတ်
တစ်ချောင်းကဲ့သို့ ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်နိုင်ကြောင်း တွေ့မြင်
လေသည်။

သံရဲတင်းဝမ်းကျင် ရဲတင်းကို အဆက်မပြတ်ဝှေ့ယမ်း
တိုက်ခိုက်သော်လည်း ဟန်ချင်အိကို ဒဏ်ရာရအောင်တိုက်ခိုက်
နိုင်ခြင်းမရှိ၍ ခေါ်သပေကြံကွဲလာသည်။

ဟန်ချင်အိက ရန်သူ၏ ရဲတင်းခုတ်ချက်များကို ကွေ့ဝိုက်
တိမ်းချောင်ရင်း အေးစက်သောလေသံဖြင့် ရယ်စရာလိုက်
လေသည်။

'သိုင်းကွက်ဆယ်ကွက် ပြည့်သွားပြီ၊ ခုချိန်ထိ ခင်ဗျား
ကျုပ်ကိုသေအောင်မသတ်နိုင်သေးဘူး၊ သိုင်းကွက်ဆယ်ကွက်
အတွင်းမှာ ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုသေအောင်မသတ်နိုင်ပေမယ့် သိုင်း
ကွက်ဆယ်ကွက်စည်းနဲ့ ကျုပ် ခ်ဗျားကိုသေအောင်သတ်နိုင်
ပါတယ်'

ဟန်ချင်အိက ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် သံရဲတင်းဝမ်းကျင်
ခေါ်အပိုမိုပြင်းထန်လာပြီး ကြမ်းတမ်းသောသိုင်းကွက်များကို
အသုံးပြုတိုက်ခိုက်လာသည်။

ဟန်ချင်အိက ဓားတိမ်ထဲမှဓားကို ထုတ်ယူခြင်းမရှိဘဲ
အစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ကွေ့ဝိုက်တိမ်းချောင်ရင်း သိုင်းကွက်
ဆယ်ပြည့်သွားသည်။

'ဟန်ချင်အိ ရန်သူကိုညှစ်မနေနဲ့၊ အသေသတ်ပစ်လိုက်'
မိန်းကလေးလိန့်လင်ရှန်ထံမှစကားသံထွက်ပေါ်လာသည်။

ဟန်ချင်အိက အေးစက်သောစာပြုံးဖြင့် သံရဲတင်းဝမ်းကျင်
ကြည့်လိုက်သည်။

ဝမ်းကျင်၏လှုပ်ရှားမှု နှေးကွေးစပြုလာသည်။

'သိုင်းကုတ်နှစ်ဆယ်ပြည့်အားပြီ ကျုပ် ခေးထုတ်တေ့မယ်၊ ခင်ဗျား သတိထားပါ'

ဟန်ချင်အိက စကားဆုံးသည်နှင့် ခေးအိမ်ထဲမှခေးကို ထုထွက်လိုက်သည်။

ခင်းခနဲလက်သွားသောခေးရောင်က သူ့ပတ်ပတ်အထွတ်အမြတ်ဆံ့ရဲထင်းဝမ်းကျင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို လှမ်းအုပ်သွားသည်။

ဟန်ချင်အိက လှုပ်ရှားမှုများ ရပ်စန့်လိုက်သည်နှင့် ခေးရောင်များ ပျောက်ကွယ်သွားကာ ခေးအိမ်ထဲသို့ ခေးပြန်လာပြန်ရောက်ရှိသွားသည်။

လှုပ်ရှားမှုများရပ်စန့်သွား၍ ပတ်ဝန်းကျင်၌ အပ်ကျသော မကြားရလေစေအောင် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

သံရဲတင်းဝမ်းကျင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ ဝက်ရာမရှိသော်လည်း ကိုယ်အထစ်ပိုင်းဝတ်စုံမှာ ခေးဝက်ရာများပြည့်လျက်ရှိသည်။

'သိုင်းကုတ်တစ်ကုတ်တည်းနဲ့ ခင်ဗျားကို ကျုပ် အသေအတ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားယုံပြီလား'

ဝမ်းကျင်က နားကျည်းမုန်းတည်းဟန်အကြည့်ဖြင့် ဟန်ချင်အိကို ကြည့်သည်။

ထို့နောက်....

လက်ထဲ၌ ကိုင်ဆောင်ထားသော သံရဲတင်းကို တေးင်အေးတံ့သို့ ပင်လွှင့်လိုက်သည်။

ဆံ့ရဲတင်းဝမ်းကျင် သူ့ကိုယ်သူ့အဆုံးစီရင်စား မိုက်လေတံ့သိမ်းသွားငြိဖြစ်ကြောင်း ဟန်ချင်အိ နားလည်လိုက်သည်။

လိန်လင်ရှန်ထံမှ စကားသံထွက်ပေါ်လာသည်။

'ရှင်အသုံးပြုသွားတဲ့ ခေးကွက်တ အတော်အဆင့်မြင့်တံ့ပဲ၊ အဲဒါ စာဝေးကွက်ထဲ'

'ကျုပ်အသုံးပြုတဲ့ခေးကွက်က တိုင်လွှာနှင့်၊ ခြံခေးကွက်ပါ'

ထို့နောက်....

သေဆုံးနေသောအလောင်းများကို ကျော့ဖိုင်းတစ်ရွေသို့ ခရီးဆက်ထွက်ခွာလာသည်။

ကဏ္ဍ (၁၅)

တန်ချင်အိနှင့် လိန်စာင်ရှန် နေထွက်စအချိန်၌ ကျင့်ဝါမြို့သို့
ရောက်ရှိလာသည်။

နှစ်ယောက်လုံး မနားဘဲခရီးကြမ်းခင်းလေ၍ မေမေပန်းကား
အာလောင်မှများပြန်ဝင်လျက်ရှိသည်။

မြို့ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကြီးထဲတွင် လျှောက်လှမ်းလာပြီး
ဦးစွာတွေ့ရသော စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။

နေထွက်စနဲ့တိုင်းဖြစ်၍ ဆိုင်ထဲ၌လူရှမ်းနေသောကြောင့်
တော်စင်ဘာနှစ်နီးသော စားပွဲတစ်လုံး၌ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆိုင်
သာ စားသောက်ပူဖောင်းများ မှူးလို့က်သည်။

နှစ်ယောက်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင် စားသောက်နေရင်း မိန်းကလေးလိန်လင်ရှန်စာ မီးအိမ်ရှင်ထံမှ မည်သို့သောဆက်စပ်မှုကို ဝယ်ယူလေမည်နည်းဟု ဖာန်ချင်အံ့ တွေးသည်။

လိန်လင်ရှန်၏အတွင်းရေးကို ပွင့်စာမေး၍ မအင်ကြောင်း စဉ်းစားမိသည်။

အသားကင်စစ်ခွဲကို ကိုက်ဝါးနေသော လိန်လင်ရှန်က တွေ့ငေးနေသော ဟန်ချင်အံ့ကိုကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။

ရှင် ဘုရားတို့စဉ်းစားနေတာလဲ၊ ကျွန်မ ကျုပ်ငှားမြို့ကို တယ်လိုအကြောင်းနဲ့လာတယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားနေတာလား။

ဟန်ချင်အံ့က တုတ်မှန်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

လိန်လင်ရှန်က စိတ်မသက်သာဟန်အမူအရာဖြင့် သတ်ဖြတ်ချလိုက်သည်။

'ကျွန်မ မီးအိမ်နီးနဲ့တွေ့ဖို့ အရေးကြီးကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ခရီးကြိုလို့ တွေ့ချင်တဲ့သဘောပါ'

အရက်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက် ငွေယူသေစက်ဆီကိုပြီး ဟန်ချင်အံ့ မိန်းကလေးကို နားမလည်ဟန်အမူအရာမျိုးဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

'အနက်ရောင်သိုင်းလောကမှဝရှိနေတဲ့ သိုင်းလောကသားတွေ အတော်များများက တန်ခိုဂေဟာမီသားစုရဲ့ ဘိုးဘွားပိုင် အဆိပ်သိုင်းကျမ်းပဒေသစာအုပ်ကို အလိုရှိနေတယ်...

'အဆိပ်သိုင်းကျမ်းပဒေသစာအုပ်ကို ရယူဖို့ က တွက်စာန်ကျင်းကျင်းကို တန်ဆံခံအဖြစ် ဂိုဏ်းအဖွဲ့ဟစ်ခိုက် ဖမ်းခေါ်သွားတဖေ'

တန်ခိုဂေဟာမီသားစု၏ အတွင်းရေးကိစ္စများကို လိန်လင်ရှန်က လေ့လာသိရှိစားရှု ဟန်ချင်အံ့ အံ့အားသင်သွားစေသည်။

ရန်သူမိတ်ဆွေ ခွဲခြားမသိနိုင်သေးသော မိန်းကလေးကို သတိဓားဆတ်ဆံ့မှဖြစ်မည်ဟု သူ တွေးမိသည်။

မီးအိမ်နီးရှိနိုင်သောနေရာများသို့ သွားလာစုံစမ်းရာ၌ သူမမသိအောင် ဗျို၊ ဇွတ်စွဲစွဲအားလုံးရမည်ဟုတွေးသည်။

ဟန်ချင်အံ့က အရက်နှင့် အသားဓာတ်ကိုစားသွေစက်ရင်း ဆိုင်စဲသို့ခင်ရောက်လာသူများကို အကဲခတ် ကြည့်ရှုချေ့လာနေစဉ်မှာ မီးရိုးရောင်ဝတ်စုံများ၊ ဝတ်ဆင်ဆားဆေး လူငါးယောက် ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ကျောထက်၌ ခေတ်စားကိုယ်စီချိတ်လွယ်ထားသော လူ
ဦးယောက်၏ လှုပ်ရှားသွားလာဟန်ကို ကြည့်ရုံမျှဖြင့် အဆင့်
မြင့် သိုင်းသမားများဖြစ်ကြောင်း ဟန်ချင်အံ့ သိလိုက်သည်။

ဆိုင်ထဲသို့ဝင်လာသူ ဦးယောက်က သူ့တို့ထိုင်နေရာစားပွဲ
အနီးသို့လျှောက်ယံစပြုံး လူတို့ကို ဖိုခိုခနောက်ဆိုင် ဝိုင်းထား
လိုက်သည်။

'သဖေခေးသမား ဟန်ချင်အံ့၊ မင်း အသက်ငယ်ငယ်နဲ့
မသေချင်ဘူးဆိုရင် ဝိမြို့က အမြန်ဆုံးထွက်သွားပါ'

ဟန်ချင်အံ့နှင့် စေးခတ်နေရာ၌ ရပ်နေသူထံမှ တင်းမာပြတ်
သားသောစကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဟန်ချင်အံ့က အေးစက်သောအပြုံးဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။

'သိုင်းလောကမှာ ကျုပ်တို့ အမိန့်ပေးခြင်း၊ ခြောက်နိုင်တဲ့လူ
တစ်ယောက်မှရှိဘူး၊ ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်လိုအကြောင်း
နဲ့ ကျုပ်ကို ဝိမြို့က ထွက်သွားခိုင်းတာလဲ'

သူ တည်ငြိမ်သောလေသံဖြင့် မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံရှင်ကို စူး
စိုက်ကြည့်ရင်း ခေးသည်။

'လူတစ်ယောက်က မင်းကိုသတ်ဖို့ ကျုပ်တို့ သရဲညီနောင်
ဦးဖေဖေကို တာဝန်ပေးလိုက်တယ်၊ ကျုပ်စကားတွေကိုနား

မထောင်ဘဲ မင်း ခေါင်မခမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့က မင်းကို
သတ်ရမှာပဲ'

သရဲညီနောင်ငါး ဖော် အနက် ခေါင်းခေါင်ဖြစ်ဟန်ရှိသူ
ထိုသူပြောပြီး လက်တစ်ဘက်ကို လှုပ်သမ်းလက်သည်နှင့် အပြု
ရောင်ဟူမျှများ ဟန်ချင်အံ့ခေါင်းပေါ် ဝဲကျလာသည်။

ဟန်ချင်အံ့ လျင်မြန်သောလှုပ်ရှားမှုဖြင့် ထိုင်နေရာမှ ထမုတ်
ပြီး အင်္ကျီလက်စမြှင့် အဆီပိမ့်များကို ဖယ်ထုတ်လိုက်ခဝေ
သည်။

မင်းအိုက်မှာဝစ် လိန်လင်ရှန် တိုက်ခိုက်မှုကို စတင်လိုက်
သည်။

ပန်းပွင့်ခဏ္ဍန် လက်နတ်ပန်းသုံးခု မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံရှင်
သုံးယောက်ထံသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

'အနီးကပ်ပစ်လွှတ်တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်သော်လည်း သိုင်းလော
က အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်နေသောသိုင်းသမားများဖြစ်၍ လက်
နတ်ပန်းများကို ဖယ်ရှားတိမ်းရှောင်သွားသည်။

'မိန်းကလေး ငြိမ်ငြိမ်နေတိုက်ပါ'

ဟန်ချင်အံ့ထံမှ ဟန်ချင်အံ့သံထွက်ပေါ်လာသည်။

လှုပ်ရှားမှုများ ရပ်ကန့်သွားစဉ်ခဏမှ ဟန်ချင်အံ့ စကား ဆက်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့သရဲညီနောင်ငါ့ဖော်ကို ဘယ်သူက စေခိုင်းတာလဲ၊ တံးစွဲဂိုဏ်းကလား’

မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံရှင် ခေါင်းယမ်းသည်။

‘ကျုပ်တို့ကိုခိုင်းတဲ့လူက စာစွဲဂိုဏ်းကမဟုတ်ဘူး၊ နေလဂိုဏ်းက နေထွက်သခင်မက စေခိုင်းလိုက်တာပဲ’

နေလဂိုဏ်းသည် လျှို့ဝှက်ဂိုဏ်းတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ဟန်ချင်အံ့ သိဘူး၍ အန္တရာယ်အငွေ့အဆက်များကို ခံစားသိရှိလိုက်သည်။

သရဲညီနောင်ငါ့ဖော်သည် ကောင်ပိုင်နယ်၌ နေမည်ရွှေ့ကြားနေသော ကြေးစားလူသတ်သမားများ ဖြစ်၏။

နေထွက်သခင်မသည် အသတ်ငယ်ရွယ်ပြီ၊ နတ်သမီးအမူချောမေ့လှပစသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟု ဟန်ချင်အံ့ ကြားသိထားသည်။

‘နေထွက်သခင်မက ကျွန်ုပ်တို့ကို သူကိုယ်တိုင်လာဖို့ကောင်းတယ်၊ နေထွက်ဂိုဏ်းမှာ ကျုပ်တို့ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်တဲ့သိုင်းသမားရှိလို့ ခင်ဗျားတို့ညီနောင်ငါ့ဖော်ကို လွှတ်ထုတ်တာလား’

ဟန်ချင်အံ့က ထိုင်ခုံပေါ်၌ပြန်ထိုင်ကာ အရက်ဆိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက် ငွေသေစေလိုက်၏။

သူ၏ အေးစက်တည်ငြိမ်သော အမူအရာကြောင့် သရဲညီနောင်ငါ့ဖော် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားသည်။

ထို့နောက်...

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသူက ကျောထက်၌ လွယ်အားသော ခေးအိမ်ထဲမှခေးကို ထုတ်ယူစား ဟန်ချင်အံ့သည်တိုင်ကို စလွယ်ဖြတ် ခုတ်ပိုင်းလိုက်သည်။

‘ငှစ်...’

ဝင်းခနဲလက်သွားသော ခေးရောင်နှင့်အတူ လေကိုးသံထွက်ပေါ်လာပြီး ခေးသွားက ဟန်ချင်အံ့ ထည်တိုင်ပေါ်၌ တျရောက်လာသည်။

ဟန်ချင်အံ့က လှုပ်ရှားတိမ်းရှောင်မှုမပြုဘဲ မလှုပ်မယှက် ခိုနေသည်။

‘ဟန်ချင်အံ့ သစ်ထား’

လိနီလင်ရှန်ထံမှ အထိတ်တလန့်အော်ဟစ်သတ်ပေးစကား သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အား—

လူကပ်ယောက်၏ နာကျင်စွမ်းအားအားသံ ထွက်ပေါ်လာစေပြီး မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံရှင်လက်ထဲမှစား လွှတ်ကျဆွေးသည်။

မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံရှင်၏ ဇက်ပေါ်၌ ခားဟစ်လက်စိုက်စင်လျှောက်ရှိသည်။

သုရဲညီ နောင်ငါ့ဖော်အနက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူကျဆုံး ထွား၍ ကျန်ရှိနေသောလူငယ်ယောက် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားပြင်လွှာသည်။

သို့သော်....

ဟန်ချင်အံ့က ထူးခြားစွာငြိမ်သက်နေ၍ လိန်လင်ရှန်က သူ့အပေါ် နားမလည်နိုင်ဘဲရှိသည်။

သုရဲညီနောင်ငါ့ဖော်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူကို မည်သူထပေါက်ခားဖြင့် ပစ်ပေါက်လေသည်ဟု လိန်လင်ရှန် တွေးမိလေသည်။

လိန်လင်ရှန်က ဆိုင်ထဲ၌ရှိနေသူများကို မျက်လုံးဝှေ့စဉ်ကြည့်လိုက်သည်နှင့် ထောင်စားပွဲတစ်လုံးမှာထိုင်နေသော လူကပ်ယောက်၏ ထူးခြားသောမူအရာကို ဝတ်စားမိသည်။

ခေါင်းထက်၌ ခမေအော်ဖြန့်အစ်လုံးကိုဆောင်းကာ တွေ့ရာထက်၌ ဆောင်ခားတစ်ဆစ်ချိတ်လွယ်ထားသော အပြွေရောင်ဝတ်စုံရှင်သည် သိုင်းလုံဆင်၌ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ခရုကစားရှင် ဟူရန်လိုဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။

အခန်း (၁၆)

မရုဏစားရှင် ကြေးစားလူဆတ်သမား ဟူရင်လို့သည်
သရပူဇော်သမား ဟန်ချင်အိမ် မိတ်ဆွေတစ်ဆောက်ဖြစ်သည်
ဟု လိန့်လင်ရှန် ကြားသိထားသည်။

ထို့ကြောင့်—

လိန့်လင်ရှန်က အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ဆက်စစ်တူးတော့
ဆောင်ပေါက်နားလည်လာသည်။

ဤနေရာ၌ မရုဏစားရှင်ဟူရင်လို့ရောက်ရှိနေပါက ယန်ချင်
အိမ်နှင့် ဆက်ဆိုင်သောအဖော်များ ထပ်မံရှိနေဦးမည်ဟု တွေး
မြင်သည်။

၁၄၈ * ဝင်ကြွယ်

သရဲညီနောင်နှစ်ယောက်ဖော်ဆောင် လိန်လင်ရှန်စာ မျက်လုံးဝှေ့ကြည့်လိုက်သည်။

သရဲညီနောင်နှစ်ယောက်ဖော်ဆောင် လှုပ်ရှားမှုမရှိဘဲ ငြိမ်သက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

ထိုလူများငြိမ်သက်နေဆဲဖြစ်မှ စာမန်ငြိမ်သက်နေခြင်းမျိုး မတူဘဲ အကြောင်းပိတ်ခံထားရခြင်းဖြစ်ကြောင်း လိန်လင်ရှန် သိလိုက်သည်။

လှုပ်ကစီပြက်အစွမ်းမှာ အဆင်ပြေသိုင်းပညာရှင် လေးဆေးကော်ကို မညှိဘူးအကြောင်း ပိတ်လိုက်သည်။ လိန်လင်ရှန်မသိလိုက်ဘဲ ရှိသည်။

ယင် အခိုက်မှစပင် ငြိမ်သက်နေသောလူလေးယောက်ကလေး အစီမံရေးဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော အသက်စလေးဆယ်ခန့် အရွယ် လူတစ်ယောက် တိုးထပ်လာသည်။

အစီမံရေးဝတ်စုံရှင်က ထည်ငြိမ်စွာ အရတ်သေခက်နေသော ဟန်ချင်အိုကိုကြည့်ကာ ပြုံးပြလိုက်သည်။

သို့သော်...

အစီမံရေးဝတ်စုံရှင်၏အပြုံးများ၊ ရုတ်ခြည်းမင် ပျော့ထိ ကျယ်သွားသည်။

'ဟား...ဟား...ဟား...ဟား'

ဆိုင်တံခါးမှ ကျယ်စေ့ခင်သောရယ်နှစ်ကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။

အစွမ်းအားပါသောရယ်သံကြောင့် ဖားသေခက်ဆိုင်ထဲ၌ အသံလှိုင်းများ ပဲ့တင်ထပ်ကာ တုန်ခါမှုများဖြစ်ပေါ်စွာ၊ ခလေသည်။

ဆိုင်ထဲရှိလူအားလုံး၏အကြည့်စာ ရယ်သံထွက်ပေါ်လာရာ ဆိုင်တံခါးထဲ ရောက်ရှိသွားသည်။

တံခါးဝ၌ အသတ်ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့်အရွယ် အဝါရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်ရှိနေ ခလေသည်။

အဘိုးအို၏ ဆံပင်၊ မုန်ဆိတ်၊ နှုတ်ခမ်းစမွှား၊ မျက်ခုံး၊ မွှေးများ ပြူးပွားနေပြီး မျက်လုံးနှစ်လုံးက နီရဲဒဏ္ဍာန်မြှောင်နေကြောင်း တွေ့မြင်ရသည်။

ဆိုင်ထဲရှိလူအားလုံးက အဘိုးအိုထံသို့ ရောက်ရှိနေသော်လည်း အဘိုးအို၏မျက်လုံးက ဟန်ချင်အိုထံသို့ ရောက်ရှိနေ ခလေသည်။

ရယ်သံဇွား ပျောက်ကွယ်ဆွားသည့်နှင့် စားသောက်ဆိုင်
ထဲ၌ အပ်ကုသံဗျမကြားရလေအကံအောင် ငြိမ်သက်စိတ်ဆီဆီ
လွှားသည်။

တန်ဂေမာစာ မိန်းကလေးပျောက်ဆုံးမှုကို သတင်း
ထောက်လှမ်းဖို့ စီစဉ်ရာကို မင်းရော့စ်အာတယ်မဟုတ်လား
ဟန်ချင်အိ...

မင်းဆီချင်တဲ့ အကြောင်းကို ပြောနိုင်တဲ့လူက ကျုပ်
တစ်ယောက်မရှိတယ်။ စာနိမိန်းအလေး စွယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ
မင်းသိချင်ရင် ကျုပ်နောက်ကို မင်းတစ်ယောက်တည်း လိုက်
ခဲ့ပါ။

အဘိုးအိုက စကားဆုံးသည့်နှင့် ရပ်နေရာမှ လျင်မြန်စွာ
လှည့်ထွက်သွားသည်။

တန်ချင်အိက ထိုင်နေရာမှ လျင်မြန်စွာထရပ်ပြီး ဆိုင်တံခါး
ပေါက်ရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းလာသည်။

တန်ချင်အိက ဆိုင်ရွှေလမ်းမပေါ်သို့ရောက်သည့်နှင့် အဘိုး
အိုမှာ အတော်ပေးပေးသို့ ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့
မြင်ရသည်။

တန်ချင်အိက ပခုံးတုန်ပြီး ခြေထမ်းအရှိန်ကို မြှင့်တင်ထိတ်
လေသည်။

လူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ မီးခိုးတုန်တုန်ခလို့ရွှေ့ လျှားအာ အဘိုး
အိုနောက်မှ ထိတ်ပါလာသည်။

ဓာတ် (၁၇)

စောင်ထိပ်ပေါ်၌ လေကကြမ်းတမ်းစွာတိုက်ခတ်လျက်ရှိ
နေသည်။

စေ့စွာ ကြမ်းတမ်းစွာတိုက်ခတ်နေသော်လည်း လေကြမ်း
တိုက်ခတ်မှုကို အလေးမထားဘဲ လူနှစ်ယောက် တစ်ဖက်တစ်
မျက်နှာ တစ်ဖက်တစ်ကြည့်အစ ဧည့်သည်များလို့ ငြိမ်သက်
နေသည်။

အတန်ကြာမှ ဖန်ချပ်အိမ် ငြိမ်သက်ခြင်းကို လှုပ်နှိုး
လိုက်သည်။

'ဆန်မိန်းကလေး၊ ဘယ်မှာလဲ'

အဘိုးအိုထံမှ အေးစက်သောရယ်သံသဲ့သဲ့ ထွက်စေတော့
စေသည်။

'တန်မိန်းကလေး၊ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိချင်ရင် ကျုပ်
ကို အနိုင်ဆိုက်ရိုက်ရလိမ့်မယ်။ ခုချိန်ထိတော့ သိုင်းလော့စာ
မှာ ကျုပ်ကို အနိုင်ရအောင်တိုက်နိုင်တဲ့လူ တစ်ယောက်မှမရှိ
စေးဘူး—

'ကျုပ်နဲ့ သိုင်းပညားယှဉ်ပြိုင်မှုပြုခင်မှာ ကျုပ် ဘယ်သူ
ဆိုတာကိုတော့ မင်းသိစားဖို့လိုလိမ့်မယ်'

ဟန်ချင်အိက နှုတ်ခမ်းထောင်စွန်းကို ထွန်းကျွေးအား ပြီး
ဆိုက်သည်။

'ဒီအချိန်ဒီနေရာမှာ ဒီလိုစကားမျိုးလို ပြောမယ့်လူက
သံဏီလတ်ဝါးကလွဲပြီး ဘယ်သူမှမဖြစ်နိုင်ဘူး'

ဟန်ချင်အိက ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် အဘိုးတိုမျက်နှာ
မှာ ပြောင်းလဲသွားသည်။

'မင်းက ကျုပ်ထင်ထားတာထက်ပိုပြီး ပါးနပ်မှုရှိတဲ့ လူ
အစ်ထောက်ပါ။ မင်းလိုဉာဏ်ထက်တဲ့လူအစ်ထောက် ထေဆိုး

စားမှာ နှမြောစရာပဲ၊ မရှောင်သွားတဲ့အခြေအနေကြောင့်
မင်းကိုသတ်ရလိမ့်မယ်'

အနက်ရောင်သိုင်းလော့အညှိ ရယ်စက်မှုဆရမူဆောင်းထား
သော မရုဏလတ်ဝါးလို လူတစ်ယောက်ကို မည်သူက အကျွပ်
ကိုင်စေခိုင်းမှုပြုအံ့နည်းဟု ဟန်ချင်အိ တွေးသည်။

'ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက အကျွပ်ကိုင် စေခိုင်းစေလဲ၊ ခင်
ဗျားတို့ခိုင်းတဲ့လူက ခင်ဗျားထက် သိုင်းပညာ တော်နေလို့
မလား—

မရုဏလတ်ဝါးက ခေါင်းယမ်းသည်။

'ကျုပ်ရှုတဲ့တစ်ယောက် အဆိပ်သင့်နေတာ ဘယ်လို ဖြေ
ဆေးခဲ့မှ ကျုပ်မရဘူး၊ တန်မိသားစုရှင် အဆိပ်ပဒေသာကျမ်း
စာအုပ်ကိုရမှ အဆိပ်ဖြေဆေးကို ဖော်ဆောင်နိုင်မယ်—

အဆိပ်ပဒေသာကျမ်းထဲမှာ အဆိပ်ဖော်စပ်နည်းအမျိုးမျိုး
နဲ့ အဆိပ်ဖြေဆေး ဖော်စပ်နည်းအမျိုးမျိုးရှိတယ်။ ဒါကြောင့်
အဆိပ်ဖြေဆေးရဖို့ အဆိပ်ပဒေသာသိုင်းကျမ်း အလိုရှိနေတာ
ပါပဲ—

ဟန်ချင်အိ စိတ်မဆက်စားအေး အမှုအရာဖြင့် သံဏီ
လတ်ဝါးကို ကြည့်လိုက်သည်။

'တန်မိန်းကလေးကို ကျုပ်လတ်ထဲပြန်အပ်ရင် ခင်ဗျားတို့ အဆီသင့်နေတာကို ကျုပ် ပျောက်အောင်ကုပေးမယ်'

မရုဏလက်ခါး၏မျက်လုံးများ၊ အရောင်ပြောင်းသွားစေမည်။

'မင်းကီသစ်ဖို့အတွက် ကျုပ် ဧကန်အေးကန်ကို ကတိပေးထားပြီပြီ'

အသက်လုပွဲတစ်ခု ကျင်းပရအောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဟန်ချင်အိ နားလည်လိုက်သည်။

'တန်မိန်းကလေး၊ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားအမှန်သိနေလား'

'စားလောက်ဆိုင်ထဲမှာ တိုက်ခိုက်မှုမပြုချင်လို့ မင်းကိုတစ်ခေါ်လာတာ၊ အန်မိန်းကလေးကို ဘယ်ဂိုဏ်းကမမ်းထားတယ်ဆိုတာ ကျုပ်မသိဘူး'

မိမိကို သံဃေလက်ခါး လိမ်ညှာခေါ်ဆောင်လာသောကြောင့် ဟန်ချင်အိ ခေါ်သပေါ်ကဲ့သို့သွားသည်။

'ခင်ဗျားက အသက်ကြီးနေတာအောင် လိမ်ညှာကောက်ကျစ်တဲ့အတွက် မပျောက်ဘူးဆိုတော့ ခင်ဗျားလိုလူတစ်ယောက် အသက်ရှင်နေဖို့မသင့်တော့ဘူး'

ဟန်ချင်အိက စကားဆုံးသည်နှင့် သံဃေလက်ခါး ရွှေသို့ ဘက်လားပြီး လက်တစ်ဖက်ကို ရွှေသို့ဆန့်ထုတ်လိုက်သည်။

ပြင်းစန့်ဆော လေလှိုင်းအေးတစ်ခုက ဟန်ချင်အိထံသို့ တိုးဝင်လာသည်။

သတိရှိနေသော ဟန်ချင်အိက ဘေးသို့ခုန်ဆုတ်တိမ်းရှောင်လိုက်သည်။

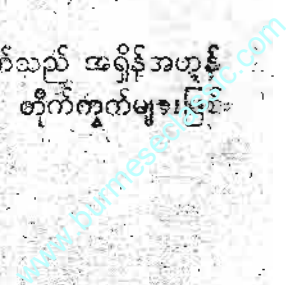
သံဃေလက်ခါးက ဆိုင်းကွက်တစ်မျိုး ပြီးတစ်မျိုး ပြောင်းဆဲတိုက်ခိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိက လိပ်ပြာတစ်ကောင် ပျံဝဲသလို လွန်လူး၍ ဆိမ်းရွှောင်လိုက်သည်။

သံဃေလက်ခါး ရိုက်ချက်တစ်ချက်ထိမှန်ကာ အသက်ရှင်ရန်စမ်းစ မရှိနိုင်ကြောင်း ဟန်ချင်အိ တွေးမိသည်။

သံဃေလက်ခါး၏ လက်ခါးရိုက်ချက်သည် အရှိန်အဟုန် ပြင်းထန်ပြီး ပရိတ်နာယမာယာများသော ဟိုက်ကွက်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းသည်။

သို့သော်...

သိုင်းကွက်ဆယ်ကွက် ပြည့်စေချိန်ထိ သံမဏိလက်ဝါး၏ ခိုဏ်ချက်က ဖန်ချင်အိကို ထိမှန်အောင်တိုက်ခိုက်မှုမပြုနိုင်ဘဲ ရှိသည်။

သံမဏိလက်ဝါးက သိုင်းကွက်များကို တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြောင်းထဲတိုက်ခိုက်သော်လည်း ဖန်ချင်အိက သေအပ်လှပစွာ နဂါးပျံသိုင်းကွက်များကို အသုံးပြုတိမ်းရှောင်နေသည်။

သိုင်းကွက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ချိန်ထိ သံမဏိလက်ဝါး၏ တိုက်ခိုက်မှု အရှိန်အဟုန် လျော့နည်းသွားခြင်းမရှိဘဲ ပိုမိုပြင်းထန် လာသည်။

ဤတွင် ဖန်ချင်အိက ခားအိမ်ထဲမှခားကို စတင်ထုတ်ယူ လိုက်သည်။

ဝင်းခနဲလက်သွားသေစားခရောက်ကို မြင်သည်နှင့် သံမဏိ လက်ဝါး နှောတ်သို့ လျင်မြန်စွာဆုတ်လိုက်သည်။

‘ဝှစ်...’

‘ဒုတ်...’

သံမဏိလက်ဝါးက နှောက်သို့ လျင်မြန်စွာခုန်ဆုတ်လိုက် သော်လည်း ဓမ္မသို့ဆန့်ထုတ်ထားသောလက်ကို ဝှပ်သိမ်းရာ၌

အနည်းငယ်နှောက်ကျသွား၍ ဖန်ချင်အိခားသွားထ လက်ဖြူ မှော်သို့ ကျရောက်လာသည်။

သံမဏိလက်ဝါး၏ ညစ်လက်စား လတ်အောက်ဝတ် အထိမှ တိခနဲပြတ်ကျသွားသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ သိုင်းလောအဋ္ဌိတည်တံ့ ခဲ့သော သံမဏိ လက်ဝါး၏ လက်သည် ယခုတော့ မြေပြင်ပေါ်သို့ သတ်ရောက် သွားရပြီဖြစ်သန့်။

မြေပြင်ပေါ်သို့ကျရောက်သွားသော လက်နှင့်အတူ သံမဏိ လက်ဝါးဟူသော နာမည်လည်း သိုင်းလောတမ္ပပျောက်အောင် သွားတော့မည်ဖြစ်သည်။

မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျသွားသောလက်ကို ငေးကြောင့်ကြည့် နေသော သံမဏိလက်ဝါး၏နားထဲသို့ ဖန်ချင်အိ၏ရယ်သံ ဝင်ရောက်လာသည်။

‘ခင်ဗျား၊ ရွဲလတ်နဲ့ လူသတ်ခဲ့သော များပြီဆိုတော့ သိုင်း လောကမှ နောက်ဆပ် လူသတ်မှုတွေ ထပ်မံပေါ်ပေါက် ဖြစ်စေအောင် ကျုပ်က ခင်ဗျားထံကို အနားမေးခဲ့ဖူး တာပါ။ ခုချိန်ကစပြီး ခင်ဗျား လူသတ်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်ခွင့် မရှိတော့ဘူး’

သံမဏိလင်္ကာ၊ ဟန်ချင်အိကို နှာထူညှိုးမုန်းတည်း၊
ဟန်ပြင်ကြည့်အာ တောင်အောက်သို့ခုန်ချလိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ဟန်ချင်အိအနီးသို့ လိန်လင်ရှန် ရောက်လာ
လေသည်။

‘တောင်အောက်ကိုခုန်ဆင်းပြီး ဆူ့ကိုယ်သူ့သတ်သိသကဲ့သို့
တို့အဘိုးကြီးက ဘယ်သူလဲ’

‘အနက်ရောင်သိုင်းလော့ကမှာထင်ရှားတဲ့ သံမဏိလင်္ကာ၊
ပါ’

ဟန်ချင်အိက ထိုသို့ပြောလိုက်၍မှာပင် လူတစ်ယောက်
အနားသို့ရောက်လာသည်။

မရကစားရှင် ဟူရင်လုံမိဖြစ်သည်။

‘မိန်းကလေးက ကိုယ်ဖေစုညော အတော်ထူးချွန်တပဲ၊
ကျုပ် မိန်းကလေးနောက်က မိအောင်မလိုက်နိုင်ဘူး၊ မင်းက
မိန်းကလေးနဲ့ ထွယ်အချိန်က အသိမိတ်ဆွေဖြစ်နေတာလဲ’

‘ကျွန်မက ကြေးဖြူဂိုဏ်းက လိန်လင်ရှန်ပါ’

ဟူရင်လုံက မျက်ခုံးနှစ်ဘက် အပေါ်သို့မြင့်တက်သွား
လေသည်။

‘အဆိပ်ပန်းသခင်မ လိန်လင်ရှန်ဆိုတာ မိန်းကလေးဖြစ်
လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်မထင်မိဘူး၊ မိန်းကလေးက လူနားတော်စက်
တယ်လို့ သိုင်းလော့ကမှာမှ နာမည်ကြီးနေတယ်’

လိန်လင်ရှန် စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်ခြင်းမရှိဘဲ ကိုယ်လေး၊
သိမ့်သိမ့်ခါအောင် ရယ်မောလိုက်သည်။

‘သိုင်းလော့ကမှာ လူသတ်ရက်စက်တယ်လို့ နာမည်ကြီး
နေပေမယ့် ကျွန်မသတ်တဲ့လူက ရုက္ခကောင်းအစ်ယောက်မဟုတ်
ဘူး၊ သိုင်းလော့ကမှာ သိုင်းမညာအားကိုးနဲ့ ဆိုးသွမ်းပြီး
ဆောင်းကျွန်းနေတဲ့လူတွေပါ’

ဟူရင်လုံက သဘောပေါက်နားထည်အနံ့ဖြင့် ခေါင်းညိတ်
လိုက်သည်။

ထိုနေ့က...
ဟူရင်လုံက ဟန်ချင်အိဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်။

‘စားသောက်ဆိုင်မှာ’ ကျောင်းအိမ် တျန်ခဲ့တယ်၊ နေ့က
ထပ် အယ်လီရန်သူရောက်လာပြီး ယေဆိုတာ မသိနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်
တို့ စားသောက်ဆိုင်ကိုသွားကြမယ်’

ဟန်ချင်အိက နားထည်စုံခေါင်းညိတ်ပြီး သုံးယောက်
အတူ တောင်အောက်သို့ဆင်းလာသည်။

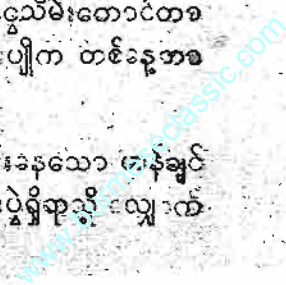

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၈)

ညွှန်ပေးသော သို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်စပြုလာပြီဖြစ်၍ ဆိုင်ထဲ၌
သောက်သုံးလျော့စနည်းသွားပြီဖြစ်၍ စားပွဲထိုးအချို့ ထိုင်ခုံ
ပေါ်ထိုင်ကာ အိပ်ငိုက်နေသလို ငွေသိမ်းတောင်တစ်
ခုပွဲ၌ ထိုင်နေသော ဆိုင်ရှင်ဖြစ်သူ မိန်းမပျိုက တစ်ခန့်အစ
ဆင်းရဲငွေများကို ရေဘွက်လျက်ရှိသည်။

ထိုအချိန်အခါက စိတ်ရှည်စွာစောင့်ဆိုင်းနေသော အန်ချင်
က ထိုင်နေရာမှထရပ်ကာ အကောင်အားပွဲရှိရာသို့ လျှောက်
သွားသည်။

၁၆၄ x ဝင့်ကြွယ်

စောင်စာအုပ်ထိုင်၍ ငွေများရေထွက်နေသော မိန်းကလေး
ဟန်ချင်အိကို အကဲခတ်ဟန်ဖြင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိ ထောင့်တစ်ရွေ့သို့လျှောက်လှမ်းပြီး မိန်းကလေး
နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်ဆိုင်းသည်။

‘မိန်းကလေးက ကျင်ယုလမ်း မဆုတ်လား’

ထောင့်စာအုပ်ထိုင်နေသောမိန်းကလေးက ဟုတ်မှန်ကြောင်း
ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

‘ကျွန်မက ကျင်ယုလမ်းပါ။ ရှင်ကတစ်သုလဲ။ ရှင်ကို နှစ်
ဖက် တစ်ခါမှ မမြင်မိဘူး’

ဟန်ချင်အိက ခေါင်းတစ်ချိတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်က နယ်လှည့်ခရီးသွားနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။
မိန်းကလေးက ကျင်ယုလမ်းရှိ အရှင်နီးဆုံးမိတ်ဆွေ မီးတိုင်း
တိုင်ပင်စရာကိစ္စတစ်ခုရှိနေလို့ ဒီမြို့ကိုရောက်လာတာပါ။’

‘မီးတိုင်းနဲ့တွေ့ဆုံဖို့ မိန်းကလေးက ကျုပ်ကို အကူအညီ
ပေးနိုင်တယ်မဟုတ်လား’

ဟန်ချင်အိထံမှ မျှော်လင့်မထားသောစကားကို ကြားလိုက်
ရသည်ကြောင့် မိန်းကလေး၏မျက်နှာမှာ အပြေငင်အစွမ်း
ဖြစ်ပေါ်သွားသည်။

‘ရှင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ ရှစ်ပြောတာတွေ ကျွန်မ
ဘာမှနားမလည်ဘူး’

မိန်းကလေး ကျင်ယုလမ်းက ခေါင်းထွက်ဟန်ဖြင့် မေး
ဆိုလိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိက အပြုံးတစ်စကို မျက်နှာပေါ်အင်အားဖြင့်
ခေါင်းယစ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်က မိန်းကလေးရဲ့ချစ်သူ မီးတိုင်းကို စကားပေးမယ်
သူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ သူ အတွက် အကျိုးရှိမယ်စတာပဲ။
ပြောဖို့ ဆောက်လားတာပါ။ သူနဲ့တွေ့ဆုံခွင့်ရဖို့ မိန်းကလေးရဲ့
အကူအညီ လိုအပ်ပါတယ်’

ကျင်ယုလမ်းက နားမလည်နိုင်ဟန်ဖြင့် ထစ်ချက်ကြည့်
လိုက်သည်။

သူမမျက်နှာထက်၌ ဝေခွဲရခက်သော အမူအရာများ ဖြစ်
ပေါ်လျက်ရှိသည်။

‘ရှင်က ဘယ်သူလဲ’

‘ကျုပ်ဘယ်သူဆိုတာပြောလို့ မိန်းကလေး အနိုင်မရဘဲ
မေးဖို့ မိန်းကလေးရဲ့ချစ်သူ မီးတိုင်းက တောရ ခေါ်နိုင်မလိမ့်’

မယ်၊ ကျုပ်ကို သိုင်းလေးကသားတွေက သရဖူဝေးသမား
ဖန်ချင်အိလို့ ခေါ်ကြမယ်

သူ၏နားမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်သည်နှင့် ကျင်ယုလင်း
မျက်ခုံးနှစ်ဖက် အပေါ်သို့မြင့်အင်္ဂါသွားသည်။

ကျင်ယုလင်းသည် သိုင်းလေးကတို့ ကျင်လည်သွားလာ
နေသူသစ်ဖော်က မဟုတ်သော်လည်း မီးအိမ်နီ၏ပြောစကား
မျှားအရ သိုင်းလေးကမှ နားမည်ကျော်ကြားသော သိုင်းသမား
များ၏ နာမည်ကို ကြားခံထားသည်။

မီးအိမ်နီကို တွေ့ဆုံလိုသူအချို့သည် ကျင်ယုလင်းထံ
ရောက်လာပြီး သူ့သတင်းကိုမေးမြန်းကြသည်။

ကျင်ယုလင်းမှာ အစာနံကြားသည်အထိ တွေ့ဝေစဉ်းစား
နေပြီး သက်ပြင်းတစ်မျက်ချလိုက်သည်။

ရှင်ထိုင်နေတဲ့စားပွဲမှာပြန်ထိုင်နေဖို့ကပါ။ ထမင်းတစ်စုံ
ချွတ်လောက်ကြာရင် မီးအိမ်နီရှိမယ့်နေရာကို ရွှင်အိမ်ရိပ်မယ်

ဖန်ချင်အိက စကားထပ်မံပြောဆိုမှုမပြုဘဲ စောစင်ထာ
အနီးမှ လှည့်ထွက်လာကာ စားပွဲခွံ ပြန်ထိုင်နေလိုက်သည်။

ဆိုင်ရှင်မိန်းစာလေးမှာ ထိုင်နေရာမှထရပ်အား စားသောက်
ဆိုင် အပေါ်အပ်သို့တက်ခဏာ လှေစားအတိုင်း တက်ရောက်
သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မကြာမီ စားသောက်ဆိုင်အပေါ်ထင်သို့ တက်သွားသော
မိန်းစာလေး ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

မိန်းစာလေးက ဖန်ချင်အိထိုင်နေသော စားပွဲရှိရာသို့
လျှောက်လှမ်းလာသည်။

မသိမသာဖြင့် ထူမက ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးဝေကြည့်
ပြီး စကားတီးတိုးပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်မနောက်ထ လိုက်ခဲ့ပါ’

စကားဆုံးအနည်းနှင့် မိန်းစာလေးက ရပ်နေရာမှလှည့်ထွက်
သွားသည်။

ဖန်ချင်အိ ထိုင်နေရာမှထရပ်ပြီး မိန်းစာလေးနောက်မှ
ကပ်လျက်လိုက်ပါလာသည်။

မိန်းစာလေးက စားသောက်ဆိုင် အပေါ်အပ်သို့တက်သော
လှေစားအတိုင်း တက်သွားသည်။

ဖန်ချင်အိက မိန်းစာလေးနောက်မှ တပ်လျက်လိုက်ပါ
လာရင်း မီးအိမ်နီမှာ စားသောက်ဆိုင်အတွင်းပိုင်းက နေရာ
ရှိနေကြောင်း တွေးမိသည်။

အပေါ်ထပ် စင်္ကြံ ခမ်းပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် အခန်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုကျော်ဖြတ်ပြီး မိန်းကလေးက စေ့အေးသော အခန်းတံခါးတစ်ခုရှေ့သို့ အရောက်၌ အခန်းတံခါးကို တွန်းပွင့်ကာ ထွမ်းဝင်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိက တုံ့ဆိုင်းနေခြင်းမရှိဘဲ မိန်းကလေးနှင့်အတူ အခန်းထဲသို့ဝင်လိုက်သည်။

အခန်း၏ ကျယ်ဝန်းသော အခန်းတစ်ခုဖြစ်၍ ခန်းလုံးပြည့် အနီးရောင်အော်ငေးချပ်များကို ဝင်းထားသည်။

မိန်းကလေးက အခန်းအထဲသို့ရောက်သည်နှင့် ဧကန်စေ့ချပ်တစ်ခုကို ဆွဲလှန်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ဖျဉ်ဆုံးချပ်ကို ခွာလိုက်သည်နှင့် အောက်သို့ဆင်းသော လှေကားတစ်ခုပေါ်လာ၏။

မိန်းကလေးက အခန်းထဲ၌ ချိတ်ဆွဲအားဆောင် မီးအိမ်အစ်လုံးကို ဖြုတ်ယူလိုက်သည်။

ပြီးနောက် သူမအောက်မှလိုက်လာရန် ခေါင်းတစ်ချက်ဆက်ပြပြီး လှေကားအစိုင်း၊ ရွှေအိမ်ဆောင်၍ ဆင်းသွားသည်။

ဟန်ချင်အိက သတိကြီးစွာထား၍ မိန်းကလေးနောက်မှ လိုက်လာသည်။

လှေကားထစ်များကို ဖြုတ်ကျော်ပြီး လှေကားထစ်ပေါင်း သုံးဆယ်နှစ်ထစ်မြောက်သို့ အရောက်၌ မြေတိုက်ခန်းတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

မီးအိမ်ကိုဝင်ဆောင်အားဆောင် မိန်းကလေးက ဟန်ချင်အိက တုံ့ဆိုက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်။

'အခန်းထဲမှာ မီးအိမ်နီရှိတယ်။ အခန်းတံခါးကို တွန်းပွင့်ပြီး ထဲကိုစင်သွားပါ။ ကျွန်မက ဝီမြေကလေးထဲခန်းထဲကို လူဝင်မလာနိုင်အောင် အပေါ်တဝင်ပေါက်နဲ့ အခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်ရဦးမယ်'

မိန်းကလေးက ပြေးပြီး အပေါ်ထပ်သို့ ပြန်တက်သွားလေသည်။

မိန်းကလေးကို မြင်ကွင်းထဲမှပျောက်ကွယ်သည်အထိ ထတိထား စောင့်ကြည့်နေပြီးမှ ဟန်ချင်အိက မြေတိုက်ခန်းတံခါးကို တွန်းပွင့်လိုက်သည်။

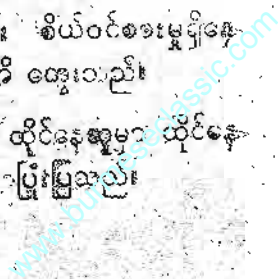

အခန်း (၁၉)

အခန်းတံခါးပွင့်သွားသည်နှင့် အခန်းထဲ၌ မီးအိမ်တစ်လုံး ထွန်းအေးသည်ကိုတွေ့မြင်ရပြီး စားပွဲတစ်လုံး၌ အရက်သောက်နေသော ဘက်လတ်ပိုင်းအရွယ် လူမာန်ယောက်ကို ဟန်ချင်အိ တွေ့ရသည်။

ထိုလူသည် သိုင်းလောတအေးတိုင်း စိမ်းဝင်စားမှုရှိနေသော မီးအိမ်နီမင်ဖြစ်မည်ဟု ဟန်ချင်အိ တွေးသည်။

စားပွဲခုံဘေးရှိ ထိုင်ခုံတစ်လုံးပေါ်၌ ထိုင်နေသူမှ ထိုင်နေရာမှ ဆုတ်ပြီဟန်ချင်အိကို လှိုက်လှဲစွာပြောသည်။

သရပူဇော်သမား ယန်ချန်အိကို ကျုပ်က ကြိုဆိုပါအယ်။
သိုင်းလောကမှာ ခင်ဗျားလို လူစွမ်းကောင်းတွေ များများ
ပေါ်ထွက်လာစေချင်တယ်။ ကျုပ်တို့ စားသောက်ရင်း စကား
ပြောကြမယ်'

မီးအိမ်နီနီမျက်နှာထက်၌ စောရက်ကုန်စဉ်လှသော အရိပ်
များ မရှိကြောင်း ဟန်ချင်အိ သတိပြုမိသည်။

သူက စားပွဲအနီးသို့ လျှောက်ထမ်းလာပြီး မီးအိမ်နီနီ
မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ခုံကပ်လုံး၌ နေရာယူလိုက်သည်။

စားပွဲပေါ်၌ စားသောက်ပွယ်ရာများ ပြင်ဆင်ထားသည်
မှာ ကြာမြင့်မှုမရှိသေးကြောင်း အငွေ့ ထွက်နေသည်ကိုကြည့်၍
သိနိုင်သည်။

မီးအိမ်နီက အရက်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက် ငွေ့ယူပြီး ဟန်ချင်
အိထံ အမ်းပေးသည်။

ဟန်ချင်အိက အရက်ခွက်ကို လှမ်းယူ၍ မေ့သွားစာတံလိုက်
လေသည်။

'ကျုပ်ဆီမှာ သမားဇယ်တဲ့လူမှန်အပျှ အပြင်စာစနေရာ
မှာပဲ ကျုပ်စီ လာဆင်ခံတွေ့ဆုံအယ်။ ကျုပ်နေထိုင်တဲ့ ဒီအခန်းထဲ
ကို ရောထဲလစတဲ့ သိုင်းလောကဆားဆိုလို့ ခင်ဗျား တစ်ယောက်
ပဲ ရှိတယ်....

'ဒါနဲ့လဲ ခင်ဗျားကို ကျုပ်မမြင်ဘူးပေမယ့် ခင်ဗျား
အကြောင်း အတော်များများသိထားလို့ ခုလိုလက်ခံတွေ့ဆုံ
တပါ'

ဟန်ချင်အိက သဘောပေါက်ဟန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားက ကျုပ်အကြောင်း အတော်များများသိထား
တယ်ဆိုစော့ ကျုပ် ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ ခင်ဗျားကိုလခတွေ့
တယ်ဆိုတာကိုလဲ ခင်ဗျား သိနေလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

ဟန်ချင်အိ ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် မီးအိမ်နီမျက်နှာမှာ
အမူအရာပြောင်းလဲသွားသည်။

ထို့နောက်....

အပြုံးယုယုဖြင့် ဟန်ချင်အိဆိုကြည့်သည်။

'ခင်ဗျား ကျုပ်ဆီကို ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ရောက်လာတယ်
ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်။ ဒါမေမယ့် ကျုပ်ပြောတာထက် ခင်ဗျား
ပြောတာက ပိုပြီး ဆီလျော်လိမ့်မယ်ထင်အယ်'

ဟန်ချင်အိက အရက်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက် ငွေ့ယူသောက်
လိုက်သည်။

'ကျုပ် ခင်ဗျားဆီကိုရောက်လာရတဲ့အကြောင်းကို ဖွင့်ဖွင့်
ဆင်းလင်း ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ စာန်ဂေဟာက မိန်းကလေး

ပျောက်နေလို့ အယ်လိုရန်သူလက်ထဲ ရောက်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိချင်တယ်'

'ဟား...ဟား...ဟား...ဟား'

မီးအိမ်နီကမှ ကျယ်လောင်စွာ အစ်ကော်ရယ်မောသံ ထွက် ပေါ်လာသည်။

ဟန်ချင်အိက အဖိုမကျားသစ်ပုံစံမျိုးဖြင့် မီးအိမ်နီကို အကဲ ခတ်သလိုမျိုး ကြည့်လိုက်သည်။

'တန်ကျင်ကျင်ထု ဟန်ချင်အိရဲ့ နီးလေခင်းဆိုတာ ကျုပ် သိတာတယ်၊ ခုလို မိန်းကလေး ရန်သူလက်ထဲရောက်နေတဲ့ အချိန်မှာ ခင်ဗျား အယ်လိုခံစားရမယ်ဆိုတာ ကျုပ် သဘော ပေါက်ပါတယ်၊ ဝါခဲကြောင့် ကျုပ်ရယ်စားကို အယ်လိုမှ သဘော မထားပါနဲ့'

မီးအိမ်နီ၏ ချက်နှာထက်မှ အရယ်ရိပ်တို့ ပျောက်ကွယ် သွား လေသည်။

ဟန်ချင်အိက အိတ်ကပ်ထဲ သို့မဟုတ် နှိပ်ပြီး ရွှေတုံးတစ်တုံးကို ထုတ်ယူကာ မီးအိမ်နီရွှေသို့ ချပေးလိုက်သည်။

'တန်မိန်းကလေး တစ္ဆေဂိုဏ်း ရဲ့ လက်ထဲမှာ ရှိတယ်၊ တစ္ဆေ ဂိုဏ်းအနေနဲ့ အဆိပ်ပစ္စည်းများကို အလို ရှိ နေ တော့ မိန်းကလေးနဲ့ အဆိပ်ပစ္စည်း သိုလှမ်းကျွမ်းကို အလွဲ အလွယ် ပြုလုပ်မိမယ်လို့ ထင်အပ်...'

'တစ္ဆေဂိုဏ်းဟာ သေမင်းတောင်ကြားမှာ ခိုအောင်းနေတဲ့ သိုင်းသမားဆိုးတွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြေကုန်ဖျားပြီး သိုင်း လေခစာ တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးအနိုင်ယူမယ်ဆိုတဲ့ အကြံအစည် ရှိနေတယ်။'

'တန်မိန်းကလေးပိုင်ဆိုင်တဲ့ အဆိပ်ပစ္စည်းများဟာ တစ္ဆေ ဂိုဏ်းရဲ့ လက်ထဲရောက်သွားရင် သိုင်းလေခစာ တစ်ခုလုံး အတွက် အန္တရာယ်ရှိလာနိုင်တာ အမှန်ပဲ'

မီးအိမ်နီက စကားဖြတ်ပြီး အရက်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက် အညှို့၍ သောက်ဆီတတ်သည်။

ဟန်ချင်အိက တစ်စုံတစ်ခုကို အလေးအနက် စဉ်းစား ပေးတော့ နေဟန်မျိုးဖြင့် အစာနီကြာမျှ နှုတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

မြေတိုက်ခန်းအတွင်း၌ အပ်ကျသံမျှပင် မကြားရလေခင် အောင် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေသည်။ အစာနီကြာမျှ ငြိမ်သက် ခြင်းကို ဟန်ချင်အိက စတင်လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။

'တစ္ဆေဂိုဏ်းက တန်မိန်းကလေးကို ဖမ်းထားတာ အမှန်ပဲ ခဲ့ရင် ဘယ်နေရာမှာ တန်မိန်းကလေး ရှိတယ်ဆိုတာကို ကျုပ်ပဲ ဆီ ချင်တယ်၊ ကျုပ်ကို တူညီတဲ့ အတွက် အခွင့်သာတဲ့ ဘစ်နေမှာ ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးပြန်ဆပ်မှာပဲ'

ဟန်ချင်အိ လေးနစ်တည်ကြည်သော အမူအရာဖြင့် ပြော
လိုက်သည်။

မီးအိမ်နီထံမှ အစ်ပြင်းချသံသံ သဲ ထုတ်ပေါ်လာသည်။

‘တစ္ဆေဂိုဏ်းနဲ့ အပေးအဖူမလုပ်ဘဲ ခင်ဗျားက တစ်ကိုယ်
တော်စွန့်စားပြီး ဟန်မိန်းကလေးကို တစ္ဆေဂိုဏ်းသားတွေနဲ့
လက်ထဲက ကယ်ထုတ်ဖို့ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားအတွက်
အန္တရာယ်ကြီးမားလိမ့်မယ်...’

‘ဟန်မိန်းကလေးကို သေမင်းတေခင်ကြားအလွန်မှာရှိတဲ့
ဓမ္မာအုပ်ထဲက မရုဏ်စင်္ကြံပေါ်လိုက်ရုံမှ ချုပ်နှောင်ဆွေးနွေး
လို့ သိရတယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ သေမင်းတေခင်ကြားထံ ပြန်
ကျော်နိုင်တာအစစ် မရုဏ်စင်္ကြံပေါ်လိုက်ရုံထဲဆို ခင်ဖို့မလွယ်
ပါဘူး။’

မီးအိမ်နီက ကြောက်လန့်အောင် တမင်ခြိမ်းခြောက်နေခြင်း
မဟုတ်ကြောင်း ဟန်ချင်အိ သဘောပေါက်သည်။

ချစ်သူအစ်ဇော်က ဆုံးရှုံးရသည်ထက် သိုင်းလောကတစ်ခု
လုံး၏ အန္တရာယ်ကို စာကွယ်နိုင်ဖို့ အဓိကကျကြောင်း နားလည်
ဆင်ခြင်မိသည်။

‘ခင်ဗျားကို သတင်းပေးမှုကြောင့် တစ္ဆေဂိုဏ်းက တျှမိကို
အနှေးနဲ့ အမြန် ရန်ရှာသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားလေမယ်ဆိုတာကို
ကျုပ် တွက်ဆမိပါတယ်...’

‘ခင်ဗျားလေးတွေလမ်းမှာ ဘယ်လိုအန္တရာယ်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်
ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားမပြောဘဲ ကျုပ်သိပါတယ်...’

ဟန်ချင်အိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

မီးအိမ်နီထံမှ ဟန်ကျင်းကျင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော သတင်းကို
ရရှိလိုက်၍ မြေတိုက်ခန်းထဲမှ ထုတ်ခွာရန် အချိန်တန်ပြီဖြစ်
ကြောင်း ဟန်ချင်အိ နားလည်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်လိုချင်တဲ့ သတင်းကို အတိအကျ ပေးတဲ့အတွက်
ခင်ဗျားကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အခါအခွင့်သင့်လို့
ကျုပ်ဘက်က ကူညီနိုင်စရာအကြောင်းရှိလာရင် ကူညီဖို့အဆင်
ရှိနေမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားယုံကြည်ထားပါ။’

ဟန်ချင်အိ ထိုသို့ပြောပြီး ထိုင်နေရာမှ ထရစ်ကာ မီးအိမ်နီ
ကို ကျောခိုင်းပြီး မြေတိုက်ခန်းထဲမှ ဆွမ်းထွက်လိုက်သည်။

အခန်း (၂၀)

ဆန်ချင်အိ ဓားသေခက်ဆိုင်ကဲမှ ဆပြင်သို့လှမ်းလှူ၏
လို၏သည်နှင့် လူရိပ်တစ်ရိပ်က အနားသို့လျင်မြန်စွာတိုးဆင်
လာသည်။

ဓားစာစ်ကမ်းအကွာသို့ ရောက်ရှိလာသော မိန်းကလေးကို
ကြည့်ကာ ဆူက အံ့အားသင့်လွှားသည်။

‘မိန်းကလေး လိန်လင်ရှန်’

လိန်လင်ရှန်သည် ကြည်လင်ဆော့အပြုံးဖြင့် ခေါင်းညိ၏။
ပြီး ရွှေသို့ခြေတစ်လှမ်းတိုးလာသည်။

၁၀၀ X ဝင့်ကြယ်

ကျွန်မ ဆိုင်ထဲဝင်ဖော်တော့မလို့ စိတ်ကူးမနေခိုက်မှာ ထွက်လာစားမြင်တိုက်လို့ပဲ။ ရှင်ပြန်မထွက်လာနိုင်ရင် ကျွန်မ အစ်ဆိုင်လုံးကို မီးလောင်တိုက်ဖျက်ပစ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။

လိန်လင်ရှန်က စာစားအမှန် ပြောနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း အန်ချင်အိ သိသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တွေ့ဆုံမှုအချိန်ကလတိုသော်လည်း လိန်လင်ရှန်သည် ရန်သူမဟုတ်သော မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဖန်ချင်အိ သဘောပေါက်နားလည်စေသည်။

'ကျုပ် ဦးဆိုင်ထဲမှာရှိနေတယ်ဆိုတာ မိန်းကလေး ဘယ်လဲသိလဲ'

လိန်လင်ရှန်မှာ ကိုယ်လေးသိမိသိမိခါအောင် ရယ်မောလိုက်သည်။

'ကျွန်မ ရှင်ရှင်ကိုမိမေ့စရာညာကို မမိမေ့စရာ ရှင်အစ်မမ ရှိမယ်ဆိုတာကို မပြောဘဲသိနိုင်တယ်။ ရှင် ကျွန်မကိုရှောင်ကွင်းပြီး တစ်နေရာကိုထွက်သွားမယ်ဆိုရင်လဲ ကျွန်မက တွေ့လိုက်ရင် အန္တရာယ် ရှင်ကိုတွေ့အောင်ရှာနိုင်တယ်ဆိုတာကို ရှင် ယုံကြည်ထားပါ'

ဖန်ချင်အိက ပရုံးနှစ်ဘက်တွန်၍ ပြုံးတိုက်သည်။

'ဂစ်...ဂစ်...ဂစ်'

အမှောင်ထဲမှထူးခြားသောငုတ်အော်သံတစ်မျိုး ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် နှစ်ယောက်လုံး တိုင်ပင်စားသည့်အလား အသံစာအုတ်သို့ ပြိုင်စွာမျက်နှာလှည့်လိုက်သည်။

အင်းအိုက်မာမပင် လောတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး အမှောင်ထဲမှ အနက်ရောင်ဝက်စုံများကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူအစ်စုထွက်ပေါ်လာသည်။

တစ်ဆောက်ဆတ်မနည်းသော အနက်ရောင်ဝက်စုံရှင်တစ်စုံက ထူထိုက်ထွက်ထွက် ခက်ခိုင်းသဏ္ဍာန် ဝိုင်းရံထားတိုက်လေသည်။

'အဆိပ်ပန်းသခင်မ လိန်လင်ရှန် စည်းဝိုင်းအပြင်အင်ကို ဆွတ်နေလိုက်ပါ။ ကျုပ်တို့ ဖန်ချင်အိနဲ့ စာရစ်ရှင်၊ ခေယျိုကိုစု မှာ မိန်းကလေး ဝင်မထွက်စေချင်ဘူး'

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဖန်ချင်အိသောသူတစ်ယောက်ထံမှ အေးသံထွက်ပေါ်လာသည်။

လိန်လင်ရှန်က အေးစက်သောလေသံဖြင့် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ဟန်ချင်အိက ကျွန်မပီထီဆွဲဆိုင်ဆွဲစွဲ သူ့ ဟိုရန်ပြုလားတဲ့ လူမှန်သမျှ ကျွန်မရန်ကုမဲ့၊ ရှင်ထိုမသေချင်သေးဘူးဆိုရှင်တော့ ဝီဒေရာဇာ အမြန်ဆုံးထုတ်ဖျားပါ'

လိန်လင်ရှန်က တင်းမာသောစေသံဖြင့် ခြေရာလိုက်သည်။

အနက်ရောင်စေ့စုံရှင်များ၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားပြီး နေရာထက်၌ချိတ်လွယ်ဖမ်းဆေးစေရောင်စမ်းဖျားကို ထုတ်ဖျ လိုက်သည်။

'တိုက်...'

လူထစ်ဖော့အိက ကျယ်ထောင်စွာ အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံ နှင့်အတူ ဓားနှောင်များ၊ ဝင်းလတ်ထွားသည်။

'ဟိုင်း...'

'ယား...'

'ဝှစ်...'

'ချွင်း...'

အစ်အော်မနေသွင်းကြိုးစီးသံ၊ ဇစ်တိုးဆံ၊ လတ်နုထံ ချွင်း ထိခံသံများ ထုထပ်ပေါ်လာသည်။

လိန်လင်ရှန်က ထက်စာစိတ်ကိုတွေ့ယမ်းက လက်နက် ပုန်းများ၊ ပစ်လွန်လိုက်သည်။

'အား...'

'အင့်...'

အနက်ရောင်ဝတ်စုံရှင်ကုန်စေရက် စာတ်နုနုပုန်းထိမှန် ပြီး ဖြေပေါ်သို့လှဲကျသွားသည်။

ဖုန်ချင်အိ ဓားအိမ်ထဲမှ ဝေးလို့ထုတ်ထူကစ ထိုးနှစ် ထိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

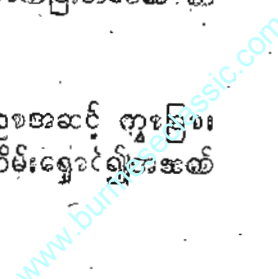
'ဝှစ်...'

'ချွင်း...'

'အား...'

အနက်ရောင် ဝတ်စုံရှင်များ၊ အစ်ဖော့စာပြီးတစ်ယောက် ဖြေပြင်ပေါ်သို့လှဲကျကုန်သည်။

လူအင်အားများဆော်လည်း သိုင်းပညာစာဆင့် ကျားခြား၊ သဖြင့် အနက်ရောင်စေ့စုံရှင်များ ဆုတ်ခွဲတိမ်းရှောင်ရွှံ့အာအစ် များပြားရတော့သည်။

တိုက်ပွဲအချိန်အခါ ကြောမြင်မှမရှိသော်လည်း အနစ်
ရောင် ဝတ်စုံရှင်ခနစ်ဖော်ခတ် မြေပြင်ထစ်၌ ဆဲကျသေဆုံး
ကျန်နေရစ်သည်။

ဟန်ချင်အိမ် သွေးစွန်း သောစကေကို ခေးအိမ်ထဲသို့
ထွင်းလို့ဖော်စဉ်မှ လိန်လင်ရှင်၏ အနားသို့တိုးကပ်လာသည်။

ရန်ပွဲတစ်ပွဲဘာ ငြီးဆုံးသွားပြီပေါ့လေ၊ အင်း... ခါလေ
မယ်၊ ဒီပွဲမှာအနိုင်ရလို့ ရှင် ဝမ်းမသာနဲ့၊ ရန်သူက ရှင်ကို မပြန်
မနေ သတ်ဖို့ကြိုးစားလိမ့်မယ်။

ခြေတစ်ချင်းမှားထာခဲ့ ရန်သူက လက်ဦးမူယူသွားလိမ့်
မယ်၊ တစ္ဆေဂိုဏ်းရဲ့ အဓိကပစ်မှတ်က တန်မိသားစုမဟုတ်
အော့ဘူး၊ သရဖူခားသမား ဟန်ချင်အိ ပြစ်နေပြီ။

ဟန်ချင်အိမ် စိတ်မသက်အဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်
လေသည်။

ကျုပ်အတူကံကြောင့် မိန်းကလေးမှာ ရန်သူတွေ့မှားလာ
ပြီ၊ ကျုပ်နောက်ကဆက်မလိုက်တဲ့နေ့စာ မိန်းကလေးအတွက်
အန္တရာယ်ကင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်။

ကျုပ်အပေါ်မှာထားတဲ့ မိန်းကလေးရဲ့စေအားကို အသိ
အမှတ်ပြုလို့ ခုလိုအားမျိုးပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်

အထွက်ကြောင့် အထိသုမု ခုကမရောက်စေချင်လို့ စေအားနဲ့
ပြောတာပါ။

ဟန်ချင်အိမ် လေသံအေးအေးဖြင့် ရှင်းလင်းပြောဆိုလိုက်
လေသည်။

သို့မသော်...

လိန်လင်ရှင်ထံမှ စကားသံထွက်ပေါ်လာခြင်းမရှိ။

အတန်ကြာမှ တွေဝေငေးငိုင်နေသည်။

ထို့နေ့က...

ဟန်ချင်အိမ်ကို မျက်နှာလှည့်ကာ ဟန်ချင်အိမ်ကို အထန်
ကြာ စူးစိုက်ကြည့်ပြီး ရပ်နေရာမှ လှည့်ထွက်သွားသည်။

အခန်း (၂၁)

လိန်လင်ရှန်မှ စိတ်မစောစော၊ ပြစ်သားကြောင်း၊ ဟန်ချစ်
တီ သိသော်လည်း၊ အန့်စားမှုမပြုဘဲ လိန်လင်ရှန်၏ကျောပြင်
ကိုအစ ဝေးကြည့်နေလိုက်မိသည်။

ယင်းအနီထိမှစပင် ဟန်ချစ်အိမ်ကျော့နေခက်ဘုတ် ဝါး
ထိပ်ပြန်အကွာမှ မြေတူနီသံသဲ သဲ ကို ကြားလိုက်ရသည်။

အန့်ချင်အိ လျှင်မြန်သော လှုပ်ရှားမှုဖြင့် မြေတူနီသံ
ထွက်ပေါ်လာရာဘုတ်သို့ မျက်နှာလှည့်ထိုက်မိသည်။

အမှောင်အမှောင်သို့ ကျော့မြင်ရခြင်းမရှိသော်လည်း ကျွဲ
အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ မြေဘုရင်ရောက်ရှိနေပြီဟု ဟန်ချစ်အိ
ထွက်ဆီလိုက်မိသည်။

အမှောင်ထဲမှ ထူအချို နီဆွပ်ရွေးသံကို ကြားလာရသည်။
'ဝှစ်...'

'ဝှစ်...'

လေတိုးသံများနှင့်အတူ အဖြူရောင် အလင်းတန်းများက ဟန်ချင်အိမ်သို့ ပြေးဝင်လာသည်။

ဟန်ချင်အိမ် သတိရှိရှိဖြင့် တိမ်းရှောင်လိုက်သည်။

လက်နက်ပုန်းများထိမှန်ခြင်းမရှိဘဲ လှည့်လည်သွားသည်နှင့် လူနစ်စုက ဟန်ချင်အိမ်ကို စာရကြမ်းစင်ရောက်အိုက်ခိုက်လိုက် ဖြစ်သည်။

'ဟိုင်း...'

'ဟား...'

ဖုတ်အော်အန်သွင်း ကြုံးဝါးအံနှင့်အတူ ဓားရိပ်လူရိပ် များ ရှုပ်ထွေးသွားသည်။

ဟန်ချင်အိမ် ဓားအိမ်ထဲမှ ဓားကို ထုတ်ယူစား ဝှေ့ယမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

'အား...'

'အင့်...'

နာကျင်စွာ ဖုတ်အော်သံများနှင့်အတူ အနက်ရောင်စက်စုံ ရှင်များ တစ်ဖက်တစ်ခြမ်း ပြေးတစ်ယောက် ပြေးပြင်ပေါ်သို့ လဲကျ ကုန်သည်။

'ဟန်ချင်အိမ် ငါ့တို့လာပြီဟေ့'

လူတစ်ယောက်၏ ကျယ်လောင်စွာ ဖုတ်အော်ပြောဆိုသံနှင့် အတူ ကျေခင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လူတို့ တိုက်ပွဲအတွင်း သို့ဝင်ရောက် လာသည်။

'ဝှစ်...'

'ချွင်း...'

'အား...'

'အေ...'

ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လူ၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် လူနစ်စု ယောက်ထံမှ နှာကျင်စွာ ဖုတ်အော်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဟန်ချင်အိမ် ဓားကို တစ်ဖက်မပြုတ်စေ့ယမ်း တိုက်ခိုက်ပြီး မြေဘုရင်အိမ် အလျင်အမြန် ရှေးပေလိုက်သည်။

ဆိုတဲ့ပွဲတုန်းသို့ မြေဘူရင် ဝင်ရောက်လာခြင်းမရှိခံကြာမှီး
ဟန်ချင်အိ သတိပြုမိသည်။

လူအင်အားများသော်လည်း သိုင်းပညာအဆင့်ကွာခြား၍
ရန်သူသိုင်းသမားများ နေ့စက်သို့ဆုတ်ခွာကုန်သည်။

မြေပြင်ထဲသို့ လဲကျသေဆုံးနေအေးစ အလေ့စမ်းများ၏
အလယ်၌ လူသုံးယောက် မျက်နှာချမ်းဆိုင်ရပ်လိုက်သည်။

မိန်းမလေး လိန်လင်ရှန်ကို တွေ့ပြီးပြီလား။

ဟန်ချင်အိက စိတ်မအဖော်သဘာဟန်အမူအရာမျိုးဖြင့် ခေါင်း
ညှိဖော်လိုက်သည်။

ထိုနေ့စက်။

သေဆုံးနေသေးစလေ့စမ်းများကို ကျောခိုင်းကာ သို့
ယောက်အတူ မြို့တုန်းသို့စင်သောလမ်းအတိုင်း လျှောက်လေ
ခဲ့ကြလေသည်။

အချိန်မှာ ညဉ့်ယံပိုင်းသို့ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်၍ လမ်းမကြီး
ပေါ်၌ ရုတ်တရက်အလားကင်းရှင်းလျက်ရှိသည်။

လမ်းမပေါ်၌ ယှဉ်တွဲလျှောက်လှမ်းလာသော ဟန်ချင်အိတို့
သုံးယောက် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရွှေ့သို့အရောက်၌ လှမ်း
နေသော ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ဆိုင်ထဲ၌ မီးရောင်များလင်းနေပြီး စားအေးစက်နေသူ ငါး
ယောက်ခန့်သာရှိသည်။

ဟန်ချင်အိတို့သုံးယောက် ဟိုင်မင်ဇာားသည့်အခါအား ဆိုဝ်
ထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

အရက်နှင့် စားစရာများမှတ်ပြီး ဖိုခုံလေးစက်ဆိုင်ဆိုင်အစ
အတန်ကြာမျှ အတွေးကိုယ်စီနှင့် နြိမ်သက်နေသည်။

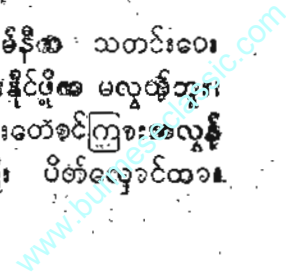
မကြာမီ မှာစားအေးစအရက်နှင့် အငွေ ထောင်းထေ့စင်း
အနေအေးစားပွင့်ရာများရောက်လေသည်။

ငြိမ်သက်ခြင်းကို ကျွေးစမ်းအိမ်က စတင်လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။

'မီးအိမ်နီနီတွေ့ပြီးပြီလား ဟန်ချင်အိ၊ လိုချင်တဲ့ သဘင်း
အချက်အလက်ကော့ ရလိုက်ပြီပြီလား။'

ဟန်ချင်အိက ပစ်ခန်းကျင်ကိစ္စလုံးဝကြည့်ပြီး ခေါင်း
ညှိဖော်လိုက်သည်။

'တန်မိန်းကလေးရှိတဲ့နေရာကို မီးအိမ်နီနီက သတင်းပေး
လိုက်တယ်၊ ခါစေမယ် အဲဒီနေရာကိုသွားနိုင်ဖို့အ မလွန်ဘူး၊
အစွေဂိုဏ်းက တန်မိန်းကလေးကို သေမင်းတေ့စင်ကြားအလွန်
ဆ မရုဏဝက်မပါလိုက်မှုမှာ မမ်းချုပ်ပြီး ပိတ်လှောင်ထား
မယ်လို့ သိရတယ်'

ဟန်ချင်အိက လေးပင်စောစောသံဖြင့် ပြောလိုက်အညီ။

ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လုံက တစ်ယောက်ချင်းနာ တစ်
စော့စာ ကြည့်လိုက်သည်။

'တန်မိသားစုပိုင်တဲ့ အဆိပ်ပစ္စည်းသိုင်းကျွန်းကို ရနိုင်
ဖို့အတွက် တစ္ဆေဂိုဏ်းက တန်မိန်းကလေးကို အန်ဆာခံအဖြစ်
ဖမ်းထားတာလား'

အရက်ထိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက် ငွေယူပြီး ဟူရင်လုံက မေး
လိုက်သည်။

တန်မိန်းကလေးကို ဖမ်းထားတဲ့ရည်ရွယ်ချက်က အဆိပ်
ပစ္စည်းသိုင်းကျွန်းကိုယူဖို့ပဲ။ တန်မိသားစုက တန်မိန်းကလေး
အတွက် အစဉ်အဆက် ထိန်းသိမ်းလားတဲ့ အဆိပ်ပစ္စည်း
သိုင်းကျွန်းကို ခုခံရိုက်သမားတွေထက်လဲ လွှဲအပ်လိုက်ရင် သိုင်း
လောကသားတွေအတွက် အန္တရာယ်တွေအများကြီးရင်အိုင်ရဖို့
ရှိတယ်'

ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လုံ သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်း
ညှိတ်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိက စိတ်ရှုပ်ပေးသောအခါအရာဖြင့် အရက်အို
ထဲမှ အရက်တစ်ခွက်ထည့်၍ သောက်လိုက်သည်။

'အက်ဦးတေ့ ဘယ်လိုလုပ်ရှားဖို့အစီအစဉ်ရှိလဲ'

ဟူရင်လုံက မေးသည်။

ဟန်ချင်အိက အဖြေမပေးဘဲ နှုတ်ဆိက်ကစဉ်းစား၍
နေလေသည်။

'တစ်ခုတေ့ရှိတယ်။ ဒီအကြောင်းတွေကိုသာ တန်မိသားစု
သိရင် သူတို့ဆီက အပြုတစ်ခုထွက်လာ ဖို့ဘော့ရှိမယ်'

ကျောင်းအိမ်က တွေးတွေးဆဆဖြင့် ပြောသည်။

ဟန်ချင်အိက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'တန်မိန်းကလေးရဲ့အဖေက ဆူသမီးကို ရန်သူလက်က
လွတ်မြောက်ဖို့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားမှာပေချာတယ်။ ဒါပေ
မယ့် အလွယ်နဲ့တေ့ တန်မိန်းကလေးကို ရန်သူလက်ထဲက
လွယ်မြောက်အောင်ကယ်ဆောင်ဖို့ ရနိုင်မှပေမယ့်တဲဘူး...

'သွေးချောင်းစီးတိုက်ပွဲကော့ ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ အကြောင်းရှိ
သလို တန်ချင်းခန့်နဲ့ တန်ကျီယွင်အတွက် အသက်အန္တရာယ်
ရှိနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် တန်မိန်းကလေးကိုကယ်ဆောင်ဖို့ ကျုပ်
တစ်ဆောင်တည်း စွန့်စားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်'

ဟန်ချင်အိမ်မှ မျှော်လင့်မထားသော စကားကြောင့် ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လို လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားသည်။

ကျောင်းအိမ်က မယုံနိုင်ဟန်ဖြင့် ဟန်ချင်အိမ်ကို ကြည့်သည်။

'တန်မိန်းကလေးကို ကယ်တင်ဖို့ မင်းတစ်ယောက်တည်း ဖွန့်စားမယ် ဟုတ်လား ဟန်ချင်အိမ်၊ အင်အားများတဲ့ ဒုစရိုက် သမားတွေကို မင်းတစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်မယ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ ဆုံးဖြတ်ရတာလဲ၊ မင်းရဲ့မိတ်ဆွေအောင်းတွေကို ဘာကြောင့် မစ်ပယ်ချင်ဘာလဲ'

ကျောင်းအိမ်၏အမေးကို 'ဟန်ချင်အိမ်' အပြေအပူရန် အခက် တွေ့သွားသည်။

တစ်စုံတစ်ခုကို အလေးအနက် စဉ်းစားနေဟန်မျိုးဖြင့် အတန်ကြာငေးငိုင်နေပြီး ဟန်ချင်အိမ် စကားစသည်။

'တန်မိန်းကလေးက ကျုပ်နဲ့ တစ်ချိန်မှာလက်ထပ်ဖို့ရည်မုန်း ထားတဲ့ ကျုပ်ရဲ့ချစ်သူဆိုတာ ခင်ဗျားတို့အားလုံး သိထားပြီး သားမ...'

'တန်မိန်းကလေး တစ်ယောက်အတွက် မဆိုင်တဲ့လူတွေရဲ့ အသက် ဆုံးရှုံးရတာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ ကျုပ်အတွက်

ကြောင့် ကျုပ်မိတ်ဆွေတွေကို ထိခိုက်နှစ်နာမှုမရှိစေချင်တာ ကျုပ်စေ့ဆီနာပါ'

ဟန်ချင်အိမ် အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာဖြင့် ပြောသည်။

ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လို အစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ဖောထိ ကြည့်မိလိုက်မိလေတော့သည်။

စာခန်း (၂၂)

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ငယ်ပေါင်းကြီးပေါင်းများ
အဖွဲ့အစည်းများ၊ ဆွေးနွေးသောရင်းလို ခင်မင်သူများဖြစ်၍
ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရစ်ဆုံ မျက်နှာညှိုးနှမ်းလျက်ရှိသည်။

မျက်နှာများ မကောင်းကြာ။

ယင်းအနိတ်မှစ၍ စေးသောခေါင်းဆိုင်အမျိုးသမီးမှ လူအစ်
အောင်၏ လှုပ်ရှားထိသံ သံတ ဟန်ချင်အိန္ဒိယထဲသို့ ဝင်လာ
လေသည်။

'အမိုးပေါ်မှာလူတစ်ဆောင်ရှိနေတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဝီမှခင်
စားသေပတ်ရင်း ထိုင်နေပါ၊ ဈာန်ဆွေးကြည့်လိုက်မယ်'

ဟန်ချင်အိမ် ထိုသို့ပြောပြီး ထိုင်နေရာမှ လှမ်းမြန်ဆေး
လှမ်းရှားမှုဖြင့် ဆိုက်ပြင်သို့ပြေးထွက်သည်။

ဆိုက်ပြင်သို့ရောက်သည်နှင့် အတွင်းအားကို အဆုံးပြုစား
အမိုးပေါ်သို့ခန့်တစ်လိုက်သည်။

အမိုးပေါ်၌ အနက်ရောင်စေ့စုံမျှား၊ အက်အေးခတ်ဆင်တူ
ဝတ်ဆင်ကာ မျက်နှာဖုံးစုပ်ထားသော လူနှစ်ယောက် ရှိနေ
လေသည်။

လူနှစ်ယောက်က ခေးအိမ်ထဲမှခေးချားကို ထုတ်ယူစား
ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ အယ်ဂိုဏ်းကထဲ၊ ဒီအမိုးပေါ်အို့ ဘယ်လို
အကြောင်းနဲ့ ရှေ့တိနေတာလဲ'

ဟန်ချင်အိ မျက်နှာချင်းဆိုင်၌ရှိနေသော လူနှစ်ယောက်ကို
အကဲခတ်သလိုကြည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

'ဟာ...ဟာ...ဟာ...ဟာ...'

အနက်ရောင်စေ့စုံရှင်တစ်ဆောင်ထံမှ ကျယ်လောင်စွာ
ဟစ်အော်ရယ်မေသို့ ထုတ်ဖော်လှေသည်။

'မင်းက သံဖေ့ခေးသမား ဟန်ချင်အိ မဟုတ်လား၊ ဝီတို့
ဘယ်သူဆိုတာဆိုလို့ မင်းအတွက် ဘာမှအကြောင်းထူးမလေး
နိုင်စေစွပါလား၊ အကြောင်းလိုဆိုတာ မင်းက သေရမတို့
လူတစ်ဆောင် ပြစ်နေလို့ပဲ'

အနက်ရောင်စေ့စုံရှင်က စကားဆုံးသည်နှင့် လက်ထဲ၌
ကိုင်ဆောင်ထားသောခေးကို ဖင့်မြှောက်လိုက်သည်။

'ဝှစ်...'

လေတိုးလံနှင့်အတူ ခေးရောင်တစ်ချက် ဖင်းခနဲလက်
ထွားပြီး ခေးအူခေးက ဟန်ချင်အိထံသို့ လျင်မြန်စွာကျပျော်
စားသည်။

ဟန်ချင်အိက အထိကြိုးစွာစား၍ တိမ်းရှောင်လိုက်သည်။

ရန်သူကို ညွှာတေးစွာတိုက်ခိုက်သော်လည်း အကြောင်း
ထူးလေးနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဈေးမိ၍ ခေးအိမ်ထဲမှခေးကို
ထုတ်ယူလိုက်သည်။

'ဝှစ်...'

'ချင်း...'

'အား...'

'အင့်...'

လေတိုးသံနှင့် လက်နှစ်ချင်းထိခတ်မိသံများ၊ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာပြီး အနတ်ရောင်ဝတ်စုံရှင်နှစ်ယောက် ဝေးချစ်ထိမှန်ကာ အမိုးထူမှ အောက်သို့ပြုတ်ကျသွားသည်။

ဟန်ချင်အိမ် အမိုးထက်မှ အောက်သို့ခုန်ဆင်းကာ စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသည်။

ရန်သူနှစ်ယောက်ကို လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း သုတ်သင်လိုက်သော်လည်း သူ၏အမှုရာဇာ အေးစက်တည်ငြိမ်လွန်းသည်။

စားပွဲဝိုင်း၌ အရက်ဆေးစက်နေသော ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လုံ စားပွဲဝိုင်းအနီးသို့ တည်ငြိမ်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် လျှောက်လှမ်းလာသော ဟန်ချင်အိမ်ကို အကဲခတ်ဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိမ်က မူလထိုင်ခဲ့သောခုံ၌ တည်ငြိမ်စွာ ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

အမိုးပေါ်မှ လူနှစ်ယောက်၏အသံ၊ အယ်ဂိုက်၊ အပွဲတထဲ ဆိုသောစော့ အတိအကျပြောလို့မရဘူး၊ ကျုပ်စွဲ ဝေးလို့ မရဘဲနဲ့ လက်စတုံးရှင်းပစ်လိုက်တယ်။

ဟန်ချင်အိမ် ထိုသို့ပြောပြီး အရက်အိုးထဲမှ အရက်တစ်ခွက်ငွေ့ သောက်လိုက်သည်။

ကျောင်းအိမ်နှင့် ဟူရင်လုံစာ အတွေးကိုယ်စီနှင့်ငြိမ်သတ်နေသည်။

ဟန်ချင်အိမ် အရက်သောက်ရင်း သေမင်းတောင်ကြား သို့ သွားရောက်ရမည်ခရီးစဉ်ကို စဉ်းစားနေသည်။

အခန်း (၂၃)

သွေးသောက်မိတ်ဆွေများကို အဆိမပေးဘဲ ဟန်ချင်ဟန်တတ်စိတ်ဆိတ်ထုတ်ခွာလာသည်။

ခရီးကြမ်းကို နှိတ်သန်းလာခဲ့ရသည်ကြောင့် ဆူ မောပန်းနွမ်းနယ်နေသည်။

မြေလျင်စွာလားစီခရီးကြမ်းကြမ်းမည်ဟု တွေးတောပြီး မြို့ပေါ်ထောင့်တစ်မြို့မှ မြင်းတစ်ကောင် ဝယ်စီးလာသည်။ နှင်းမြူတို့ဝေနေသော နံနတ်ခင်းဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြည်၏ အနောက်မြောက်ပိုင်း၊ ခေမတစ်ခုလုံး၌ အအေးခေတ်က ကြီးစိုးလျက်ရှိသည်။

ဟန်ချင်အိစာ မြင်းညိုကြီးကို အသားထကျ စီးနှင်းလိုက်ပါစားသည်။

ကျယ်ပြန့်သောမြတ်ခင်းလွင်ပြင်ကို မြင်းကြီးထဖြတ်ကျော်လာသည်။

သူ ဇယ်ယူလာသောမြင်းသည် အဖိုးတန်၍ သန်မာထူးကျွင်းသော မျိုးကောင်းမျိုးသန့် စစ်သုံးမြင်းတစ်ကောင်ဖြစ်လေသည်။

ဟန်ချင်အိစာ ရိုက်နှက်မေခင်းနှင့်ရခြင်းမရှိဘဲ မြင်းကြီးထအလိုက်သိစွာ ပြေးလွှားနေသည်။

မကြာမီ ကျယ်ပြန့်သောလွင်ပြင်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီး နေ့လစီးပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

တောလမ်းပေါ်ရောက်သည်နှင့် ရွှေတစ်မှ မြင်းစီးဆဲမားအစ်စကို တွေ့မြင်လိုက်သည်။

‘ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်’

ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာသော မြင်းခွာဆံများနှင့်အတူ မြင်းစီးသမားတစ်စုက ဟန်ချင်အိ၏ မြင်းပြေးထမ်းကို ပိတ်ဆို့တန့်တားလိုက်သည်။

အနက်ရောင်ဝတ်စုံတိုဝတ်ဆင်ကာ မျက်နှာဖုံးများတပ်ဆင်ထားသဖြင့် အစွေဂိုက်အေးများဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။

မြင်းစီးသမားများအနက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသူက ဟန်ချင်အိရွှေဆယ်ပေခန့်အကွာသို့ မြင်းစီးလျက်ရောက်ရှိလာလေသည်။

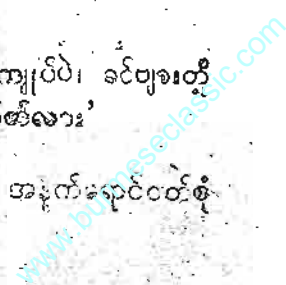
ထိုလူ၏ကျောထက်၌ စားကျောမတ်တစ်လက်ကို ချိတ်လှယ်ထားသည်။

‘ခင်းက သပေ့စားသမား ဟန်ချင်အိ မတုတ်လား’

ဟန်ချင်အိက ‘အေးစက်သောအပြုံးဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်လိုက်သည်။

‘ဆရပူစေးသမား ဟန်ချင်အိဆိုက ကျုပ်ပဲ၊ ခင်ဗျားတို့က မိစ္ဆာဂိုဏ်းရဲ့ နေ့ခင်းလိုက်ခွေးတွေမတုတ်လား’

ဟန်ချင်အိက ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့် လှိုင်လှိုင်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

မင်း၊ အဆက်ငယ်ငယ်နဲ့ မုသေချင်ဘူးဆိုရင် ဒီနေရာကနေ နောက်ကြောင်းကို ပြန်လှည့်သွားပါ။ ကျုပ်စကားကို နားမခံစောင်ဘဲ ရွှေဆာထိတိုးမယ်ဆိုရင်ခဏခွဲ မင်း၊ ရွှေဆာထိပြီး အသက်ရှင်ခွင့်ရှိမှပေးမဖို့ဘူး။

ဟန်ချင်အိက အေးစက်သောလေထိဖြင့် ရယ်မောလို့လေသည်။

ဆိုင်းလော့ကသားတွေက ကျုပ်ကို ထရုတ်ခွေးသမားတွေ အကြောင်းမေးပေးထားတာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခဏ်းပျား အတေးပေါက်နားလည်ရင် ကျုပ်ကို ခုလိုစကားမျိုးမပြောသင့်ဘူး။ ခင်ပျားတို့ ကျုပ်သွားမယ့်လမ်းရွေ့စာ အမြန်ဆုံးမယ်လို့တိပ်ပါ။

ဟန်ချင်အိ စကားဆုံးသည်နှင့် ရွှေခွံရှိနန်းသား မြင်းစီးသမားက ခေးအိမ်ထဲမှခေးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

‘ဟိုင်း...’

‘ယား...’

‘ဝှမ်း...’

‘ချင်း...’

ဟစ်အော်မာန်သွင်းကြုံးဝါးသံ၊ လေတိုးသံ၊ ဇာတ်နက်ချင်း သီခတ်မိသံများ၊ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာပြီး ခေးရိပ်လူရိပ်များ ရှုပ်ထွေးသွားသည်။

ဟန်ချင်အိ ခပ်ခပ်စမ်းစမ်းမိသည်။

တန်ကျင်းကျင်းကို အချိန်မီအယ်ဒိုင်ရေးအတွက် ရန်သူကို သတ်ညွှာစွာ တိုက်ခိုက်၍မရနိုင်ကြောင်း ဟန်ချင်အိ သိသည်။

တိုက်ပွဲကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ တိုက်ခိုက်မှုမပြုလို၍ ခေးအိမ်ထဲမှခေးကို ထုတ်ယူကာ တိမ်ခြေခေးကွက်ကို အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

‘အေး...’

‘အင့်...’

‘အို...’

‘အင့်...’

နဂကျင်စွာအော်ထစ်သံများ၊ အဆက်မပြတ်ထွက်ပေါ်လာပြီး မြင်းစီးသမားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မြေပြင်ပေါ်သို့ လဲကျကုန်သည်။

အဖြူရိပ်တစ်ခု ရိပ်ခနဲ ထစ်ခနဲလှုပ်ရှားတာ တန်ချင်အိ
သည် ကူးလူးပြတ်သန်း၍ လိပ်ပြာတစ်စောင်ပျံ့ဝဲသလို ဧွ
လျားတိုက်ခိုက်နေသည်။

‘အေး...’

‘အေး...’

တိုက်ပွဲအေး၊ အချိန်ကြာမြင့်မှုမရှိ။

စောအတွင်းမှ ပြီးဆုံးသွားသည်။

အစောင်းများ မြေပြင်ပေါ်၌ ပြန်ကြသွားသလို ရင်ဆူထို
စီးနင်းလာသောမြင်းများ၊ ခြေဦးတည့်ရာသို့ ပြေးကုန်ကြ၏။

‘ဟီး...ဟီး...ဟီး...’

ချောက်ချားပူမီရာရယ်သံကြီးထွက်ပေါ်လာပြီး လေထဲ
အရိမ်မည်းကြီးဟစ်ခု မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျရောက်စေ၏။

အရိပ်မည်းကြီးမှ အနက်ရောင်စတံစုံကို ထက်အောက်
ဆင်တူဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်ပင်ဖြစ်တော့
သည်။

အဘိုးအို၏လှုပ်ရှားဖန်တီးမှု ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုအဘိုး
အိုမှာ အဆင်ပြေပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိသာလှ
သည်။

အဘိုးအိုက နီရဲတော့၏ ကျီသေ့မျက်လုံးများဖြင့် ဖန်ချင်
အိကို ခူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

အခန်း (၂၄)

‘မင်း၏ ခားစွမ်း အတော်ထက်နေတယ် တုတ်လား။ တန်
မိသားစုလက်ထဲက အဆိပ်ပစ္စည်းသိုင်းကျမ်းကို ရယူဖို့ကိစ္စ
မှစ မင်းအထွတ်နဲ့ အချိန်တွေ နေ့စဉ်နှေးကြာကြာမှ ဖြစ်ရ
သလို မိစ္ဆာရိုက်ကတိုင်းသမား အတော်များများပဲ ဆုံးရှုံး
တူးခဲ့တယ်...’

‘သေဆုံးသွားတဲ့မိစ္ဆာရိုက်ကတိုင်းအားတွေအထွတ် မင်းအထက်
ကို လျော်ကြေးပြန်ယူရမယ်’

ဟန်ချင်အိက လျင်မြန်သောလှုပ်ရှားမှုဖြင့် မြင်းထပ်မှအင်း၊
အာ အဘိုးအိုနှင့် ဗျတ်နှာရမ်းဆိုင်ရပ်လိုက်သည်။

‘အဘအ ဘယ်သူ့ထဲ၊ အစွဲဂိုဏ်းနဲ့ ဘယ်လိုပစ်သတ်
နေလဲ’

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟား’

ဟန်ချင်အိကကား၌ ရယ်စရာမပါသော်လည်း အဘိုးအို
ထံမှ ကျယ်လောင်သောရယ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘ဝိညာဉ်ခုနစ်ဖော်ထဲက တစ်လောက်ခိုရစ် မင်းသိနိုင်
လောက်ပါတယ်၊ မင်းက ခေးစုမ်းသိပ်ထက်နေတယ်ကြားလို့
ဝင်းကို ဝေါ့ကိုယ်တိုင်ထုတ်ဆင်ဖို့ သေမင်းတောင်ကြားက ထုတ်
လာတာပဲ’

အဘိုးအိုက ထိုသို့ပြောပြီး ဖက်တစ်ဘက်ကိုစေ့ စမ်းလိုက်
သည်နှင့် ကြွယ်ပွဲသဏ္ဍာန် အက်နတ်ပုန်းသုံးခုက ဟန်ချင်အိ
ထံသို့ ပြေးဝင်လာသည်။

ဟန်ချင်အိက သတိကြီးစွာအား၍ တိမ်းရှောင်လိုက်သည်။

လက်နက်ပုန်းများကို လှော်မြောက်အောင်ဆိမ်းရှောင်နိုင်
ကြောင်း သိသည်နှင့် အဘိုးအို၏မျက်လုံးများ အရောင်ပြောင်း

သွားပြီး လေ၏လျှင်မြန်ခြင်းမျိုးဖြင့် လေ၏ခါးရိုက်ချက်ကို
အသုံးပြုတိုက်ခိုက်လာသည်။

ဟန်ချင်အိက လက်ဝါးချင်းဆိုင်၍ ခုခံခြင်းမပြုဘဲ နေဘံ
သို့ ခုန်ဆုတ်တိမ်းရှောင်လိုက်သည်။ အဘိုးအိုက လက်ဝါး
ရိုက်ချက်များကို အဆက်မပြတ်အသုံးပြု တိုက်ခိုက်လာသည်။

ဟန်ချင်အိက တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်မှုမပြုဘဲ ခံစစ်အနေ
အထားမှ ခုခံတိုက်ခိုက်သည်။

သိုင်းလီထင်ကဆယ်ကွက် ပြည့်လာသည်အထိ အဘိုးအို၏
တိုက်ခိုက်မှုက ဟန်ချင်အိ၏ အင်္ကျီကိုမျှ ထိခိုက်အောင်
တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းမရှိသဖြင့် အဘိုးအိုမှ ခေါ်သပေါ်ဖက်ကွဲထွေး
ခေမည်။

‘ဦး...ဦး...ဦး...ဦး’

အဘိုးအို၏ပါးစပ်မှထူးခြားသော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏
အော်သံမျိုး ထွက်ပေါ်လာသည်။

အဘိုးအို၏အော်သံဆုံးသည်နှင့် လေထဲမှသံပိုက်လွန်ထစ်စွာ
ဟန်ချင်အိ ဘယ်ပေါ်သို့ ကျဆောက်လာသည်။

ဟန်ချင်အိတ ပိုက်ကွန်ကိုရှောင်တိမ်းရန် ကြိုးစားသော်လည်း ခြေတစ်ဆင့်မှမီးနေောက်ကျ၍ ပိုက်ကွန်နှင့်လုံးထွေးသွားစေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟွား...ဟား’

အဘိုးအိုထံမှ ကျယ်လောင်စေသောရယ်စံ ထွက်ပေါ်လာစေလေသည်။

ဇက်နတ်ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ထားသော အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ချစ်တစ်စုံ စောစောမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘လူစွမ်းအေးစီးလုပ်ချင်တဲ့အခါ ခုတေစု မင်း အာတတ်နိုင်သေးတဲ့ မင်းကို ဖော်ခါတည်းသတ်ပစ်ရမယ်၊ မင်းရဲ့အဖေဘိတွေ့လဲ မင်းကိုလေးစားနိုင်ဖို့အခွင့်အရေး မရှိတေစုဘူး’

အဘိုးအိုက ထိုသို့ပြောပြီး လျင်မြန်အေးလှုပ်ရှားမှုဖြင့် ခားအိမ်ထဲမှခားလိုထုတ်ကာ ဟန်ချင်အိအနီးသို့ တိုးအပ်လာစေသည်။

တစ်ဆစ်တည်းလိုလိုပင် ဖတ်ထဲ၌ကိုင်ဆောင်ထားသော ခားကို ပင့်မြှောက်လိုက်သည်။

‘ဟွမ်း...’

ခေးတိုးသံနှင့်အတူ ခားရောင်တစ်မျှစ် ဝင်လတ်သွားပြီး ခားထွားထဲ ဟန်ချင်အိကိုယ်ပေါ်သို့ ကျဆောက်လာသည်။

ပိုက်ကွန်ထဲသို့ရောက်နေအေး ဟန်ချင်အိမှ တိမ်းရှောင်ရန် အခွင့်မသားဘဲ မျက်စေ့ကိုမှိတ်ထားလိုက်သည်။

‘ချင်း...’

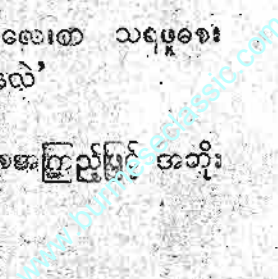
‘လတ်နတ် နှစ်ခုထိခတ်မိသံ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာပြီး အဘိုးအိုလတ်ထဲမှခားမှ လွင့်ထွက်သွားသည်။’

ဟန်ချင်အိအသစ်ကို နယ်အင်လိုက်ချမှ လိန်လင်ရှန် ဖြစ်သည်။

အဘိုးအိုက မပျော်စရာကလေးစားစေသော မိန်းကလေးတို့ကြည့်တစ အံ့အားသင့်စွာသည်။

‘မိန်းကလေးထဲ ဘယ်သူလဲ၊ မိန်းကလေးထဲ သရပူခားအမာ၊ ဟန်ချင်အိနဲ့ အယ်လိုပတ်သတ်နေလဲ’

လိန်လင်ရှန်က အေးစိတ်တင်မောသောအကြည့်ဖြင့် အဘိုးအိုကို ကြည့်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိက ပိုက်ကုန်ထဲမှ လျင်မြန်စွာရုံးထွက်လိုက်စေ
တေစုသည်။

‘ဟန်ချင်အိက ကျွန်မရဲ့ အဖိုးနီးဆုံးမိတ်ဆွေတစ်ယောက်
ပါပဲ။ ဟန်ချင်အိအသက်ကို ရန်ရှာဖွေတဲ့လူမုန်အမျှ ကျွန်မ
ရန်သူပဲ...’

‘ကျွန်မက လိန်လင်ရှန်ပါပဲ။ သိုင်းလှစင်ကသားတူက
စောစော အဆိုပေးပေးဖို့ ခေါ်ကြတယ်’

အဘိုးအိုမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဟန်မျိုးဖြင့် ကြည့်ရှင်း
နောက်သို့ ခြေကပ်လှမ်းဆုတ်သွားသည်။

‘မိန်းကလေးက ကြာပြုဂိုဏ်းက ကြာပြု ဖယ် ရဲ့ သမီး
ဟုတ်သား။ မိန်းကလေးက ဒီကိစ္စမှာ နှောင့်ဆုတ်ပေးဖို့ ကျွန်
ပြောချင်တယ်’

လိန်လင်ရှန်က ကိုယ်ကိုသိမ့်သိမ့်ခါအခါအခါ ရယ်စရာ
လိုက်သည်။

‘ဟန်ချင်အိဆိုတဲ့လူက နှစ်ယောက်အထွက် ကျွန်မအသက်ကို
စွန့်ဖို့ အဆင့်ရှိနေတယ်ဆိုတာ ရှိတိုသိပြီ။ ရင် ဒီးနုရာအ အမြန်
ဆုံး ရှာဖွေထုတ်သွားပါ’

အဘိုးအိုက စိတ်ရှုပ်ထွေးဟန်ဖြင့် ခေါင်းသစ်ခါလိုက်
စေသည်။

‘တိုက်...’

အဘိုးအိုထံမှ အမိန့်ပေးသံဆုံးသွားသည်နှင့် လူကစီရံက
ဇာတ်နက်ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ကာ ဟန်ချင်အိတို့ နှစ်ယောက်ကို
ခက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်စိုင်း၍ တိုက်ခိုက်လာတော့သည်။

အခန်း (၂၅)

‘ဟိုင်း...’

‘ယော...’

‘စစ်...’

‘ချစ်...’

အစ်အော်မာန်အိုင်ကြုံးဝါးသံ၊ လေတိုသံနှင့် ဓာတ်နက်
ချင်း ထိခတ်မိသံများ အဆက်မပြတ်ထုတ်ပေါ်လာပြီး ဓမ္မာရုံ
လူရိုက်များ ရှုပ်ထွေးလှေ့လာသည်။

ဟန်ချင်အိနှင့် လိန်လင်ရှန် ကျော့ခြင်းထပ်၍ ခုခံတိုက်ခိုက်
လေသည်။

‘အား...’

‘အင့်...’

‘အု...’

နဂကျင်စွာ ဖာစ်အော်သံများ၊ အဆက်မပြတ်ထွတ်ပေါ်
သွားသည်။

စာရွှေဂိုက်းသားများ၊ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြေပြေ
ပေါ်သို့ လဲကျကုန်သည်။

တိုက်ပွဲအခြေအနေကို အကဲခတ်စောင့်ကြည့်နေသော အဘိုး
အိုက အခြေအနေစာနံမှန်းသိသည်နှင့် အစေးသို့ဆုတ်ခွာကာ
ဇောအုပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

အလောင်း၊ များမှာ ပြေပြင်ပေါ်၌ မြင်မကောင်းအောင်
ပြန်ကြည့်နေလေသည်။

ဟန်ချင်အိက ထွေးစွန်းနေသောစားကို ဓားစိမ်းထဲသို့
ဆွင်းလိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိနှင့် လိန်လင်ရှန်တို့သည် တစ်ယောက်မကုန်နှင့်
တစ်ယောက်ကြည့်စား ပြုံးလိုက်သည်။

‘မိန်းကလေးသား အချိန်မီရောက်မလာရင် ကျုပ်တော့
ခုချိန်မှ အသက် ရှိစောစောမဟုတ်ဘူး...’

‘မိန်းကလေးက ကျုပ်ရဲ့ အသက်ဆင်ကျော့ဇူးရှင် ဖြစ်
သွားပြီ၊ အခုအခါဆင်တဲ့အစစ်နေ့မှာ မိန်းကလေးကို ကျော့ဇူး
စို့ပြန်မှပေါ့’

လိန်လင်ရှန်က ခေါင်းခါယမ်းဆည်း။

‘အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ကူညီစား ကျွန်မကိုကျော့ဇူးစင်ဖို့
မလိုပါဘူး၊ ရှင့်အပေါ်ထားတဲ့ ကျွန်မရဲ့သံယေးဇဉ်နဲ့ စေတနာ
ကို နားလည်ရင် ကျွန်မကျော့နပ်ပါတယ်...’

‘ကျွန်မ ရှင်နဲ့ပမ်းခဲ့ထုတ်လာတယ်ဆိုမေမေ့ ရှင့်နေ့စက်မှ
ကျွန်မအရိပ် ကပ်ပါနေမိတယ်’

ဟန်ချင်အိက နားလည်စွာဖြင့် ခေါင်း ညိတ်ဖို့က လေ
တော့သည်။

ထို့နောက်...

အလောင်း၊ များကိုကျော့ခိုင်းတာ မြင်းကိုယ်စီနှင့် ခရွှာကံ
၍ ခရီးထွက်ခွာလေသည်။

တစ်တောဝင်တစ်တောဝင်ထွက်ဖြင့် ခရီးထွက်လာရာ နေဝင်
စာချိန်၌ သေမင်းတောင်ကြားသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

တန်ချင်အိနှင့် လိန်လင်ရှန် မြင်းထပ်မှဆင်းပြီး တောင်
ကြားထဲသို့ သွေးရောင်လှမ်းစင်ရောက်လာသည်။

‘ဝှစ်...’

‘ဝှစ်...’

‘အဆိပ်ထူးမြားတွေ၊ မိန်းကလေးသတိစား’

မြားတံများက ပျားတစ်အုပ်ပျံ့ဝဲသကဲ့သို့ ပြေးဝင်လာ
လေသည်။

တန်ချင်အိက ဓားအိမ်ထဲမှဓားကိုထုတ်ဆွဲကာ လိန်လင်ရှန်
ကို သတိပေးလိုက်သည်။

‘ဝှစ်...’

‘ထောက်...’

‘ထောက်...’

တန်ချင်အိက ဗန်းရိုင်းလေးခွဲခွဲကုတ်ကို အသုံးပြုပြီး
ဓားကိုတော် ဖမ်းကာ မြားတံများကို ဓားဖြင့်ခတ်ထုတ်ဖယ်ရှား
ပစ်လိုက်သည်။

မြားတံများမှ အပိုင်းပိုင်းအတစ်တစ် ပြတ်စေစေကာ
မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျရောက်ကျန်သည်။

တောင်ကြားထဲမှ လက်နှစ်မျိုးစုံတိုင်ဆောင်ထားသော လူ
တစ်စု ထွက်ပေါ်လာသည်။

တန်ချင်အိနှင့် လိန်လင်ရှန်မှ အိမ်အားများသောရန်သူ
ကျောခြင်းအပ်၍ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကြ၏။

သေမင်းတောင်ကြား၌ နေထိုင်သူများသည် သိန်းလှောင်
အူစ် နှစ်မည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားနေကြသော အဆင့်မြင့် သိုင်း
စည်းရှင်များ ဖြစ်သည်။

‘ဝှစ်...’

‘အား...’

‘အား...’

လိန်လင်ရှန်က ဇာတ်နက်ပုန်းများဖြင့် အဆင်မပြေ
ဝစ်လွန်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရန်သူအတော်များများ ဇာတ်နက်
ပုန်းထိမှန်၍ သေဆုံးကုန်သည်။

ရန်သူအများစု၏ တိုက်ခိုက်မှုကို သတိကြီးစူးကား၍ ခုခံ
ထွာကွယ်တိုက်ခိုက်နေစဉ် တန်ချင်ခန့်၊ ဆန်ရင်လိနှင့် ဟူခင်

၂၂၄ * ဝင်ကြွယ်

ဇနီး ကျောင်းအိမ်တို့ သေမင်းတော်ကြီးထံသို့ ဝင်ရောက် လာလေသည်။

အလောင်းများမှာ မြေပေါ်၌ မြင်မရောင်းအောင်ပြန်ကြဲ လာကာ တိုက်ပွဲအရှိန်အဟုန် မြင့်မားလာသည်။

ဖန်ချင်အိတို့တက်မှလူအင်အားနည်းအောင်လည်း အားလုံး ထိပ်ဆီးတိုင်းမညာရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။

ရန်သူလူစုကို အသားစီးမှတိုက်ခိုက်နိုင်၍ တန်ချင်းခန့်က တိုက်ပွဲတွင်းမှထွက်ခွာအာ မရကတော်ပါလိုက်ရှိရာသို့ ထွက် လာသည်။

'သေမင်းတော်ကြီး၏ ရောက်ရှိလာတဲ့ ရပ်ဝေးအ ဧည့်သည်များကို ကြိုဆိုမှုပေါ့လျှော့ခဲမိအကုန်တော့ ခွင့်လှစ် ကြပါ'

အခဲအ ချိုင့်စမ်းထဲမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဧည့်လဲရမ်းဇော်ဆက်ဆံမှုတို့မည်သည် ဤသို့သော ဖန်ဆောင် မှုများ ရှိခြေပေ။

ဆူတိုက်ထဲတွင် အလွန်မုန်းတမ်းသော ဧည့်သည်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား ရုတ်တရက် ချက်နှာချင်းဆိုင်မိလျှင် အလွန်

အားနာမှုပြုကာ အလေးတစား ဖန်ဆောင်ဆက်ဆံတတ်သည် မတုတ်ပါလား။

'အင်း... အပြောထောင်းပါ၊ အပြောထောင်းပါ'

တန်ချင်အိက အတွင်းအားများစုစည်းကာ တတားဖျား ရယ်ပြီ၊ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ချက်ချင်းပင် စောင့်တမ်းပါ၊ ယုံကြီးအတင်း၌ တန်ချင်အိ၏ အတွင်းအားပါသ ည့် ရယ်မောသံကြီးက ဟိန်းတစ်သွားတေစု လေသည်။

ရယ်မောသံကြီးမှာ ချောက်ကြီးထဲတွင် တော်တော်နှင့် စဲမသွားတဲ့ ပုံတင်ထပ်နေသည်။

'ကျွန်တော်တို့ကိုးချုပ်ကြီးက ချောက်ထဲမှစောင့်ကြိုနေ မိတယ်၊ ဂေဟဒဏ်ကြွပါခင်ဗျား'

အစောင့်ဖြစ်ဟန်ရှိသေးလှရှယ်က ပြောပြီးသည်နှင့် နွေစ ကိုယ်ကို ဘေးသို့တမ်းရှောင်ပေးလိုက်ပြီး ကြိုဆိုဖိတ်ခေါ်ခြင်း ပြုလိုက်သည်။

တန်ချင်အိက ခြေလှမ်းကြုံကြီးများဖြင့် လျှောက်ခင်သွား ဇေသည်။

လိန်လင်ရှန်သည်၊ ဟန်ချင်အိနေ့စာမှ လျှောက်လှမ်း
လိုက်ပါသွားသည်။

အနည်းဆုံး ဆတ်လျှောက်လစာမိကြလျှင် ဝါးရုံကြီးထူထပ်
သည်နေရာသို့ ရောက်လာပြီး တစ်ဘက်ညီကျွေ့လိုက်သည်နှင့်
မျက်စိရွှေ့၍ အိမ်များ ဘူးခနဲပေါ်လာသည်။

ထိုအိမ်များမှာ အေးလုံး ကျောက်အိမ်များဖြစ်ကြသည်။

‘ဖိစွာအိုကြီး၊ ဧည့်သည်တွေလာစားကို ဟန်လုပ်နေရသေး
သလား’

ဟန်ချင်အိက ထည့်ခါခမ်းနားအေး ကျောက်အိမ်ကြီး
တစ်အိမ်ရွှေ့သို့ ရောက်သည်နှင့် ထျယ်လောင်စွာအော်ပြော
လိုက်သည်။

‘စကားဆုံးသည်နှင့် ဟန်ချင်အိက အင်္ကျီလက်ပွကျယ်ကြီး
နှစ်စမြင့် ရွှေ့သို့ဝှေ့ ယမ်းလိုက်သည်။

ဤကွင် ဝန်းခနဲမြည်ဟည်းသံကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့်
တစ်ချိန်ထည်းမှာ ပြင်ထန်သောလေလှိုင်းကြီး ထွက်ပေါ်ထိမှန်
သွားပြီး ပိတ်ထားသောတံခါးကြီး ပွင့်ထွက်သွားသည်။

ခန်းကျယ်ကြီး၏ အလယ်ဗဟိုလှေစာတံတွင် ခန့်ညားသော
ကုလားထိုင်ကြီးတစ်လုံး ရှိနေသည်။

ကုလားထိုင်ကြီးကို အနီရင့်ခေ့ခေ့ တတ္တိပါကော်ခေ့ကြီး
အပြည့်ခမ်းထားသည်။

ယင်း အနီရောင်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ချကြီးအစ်အေးအစ်
တိတ်ဟန်အပြည့်နှင့် ထိုင်နေသည်။

ထိုင်နေသူမှစ လမ်းလျှိုက်ကျွမ်းကြီး မိစ္ဆာဘုရင်ပင် ဖြစ်
လေသည်။

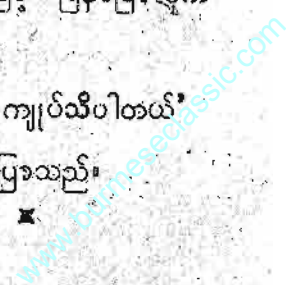
‘မထင်မှတ်ဘဲ ဒီအေးကော်ခေ့ကြီးခေါင်ခေါင်ဆီကို လာ
ရောက်လည်ပတ်တဲ့ ဧည့်သည်အောင်ထူးတွေမို့ ရှိသေးသလို၊’

ဖိစွာဂိုက်ကျွမ်းကြီးက အေးစက်စက်လေသံဖြင့် ပြောလိုက်
လေသည်။

‘မှန်တယ်၊ ကျွမ်းကြီးရောက်လာတာ အကြောင်းထူးရှိလို့
မခနဲတာပဲ’

ဟန်ချင်အိက တည်ငြိမ်သောလေသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်
လေသည်။

‘မောင်ရင်ရောက်လစတဲ့အကြောင်းကို ကျုပ်သိပါတယ်’
မိစ္ဆာဘုရင်က ကေးဆေးစွာမင် ပြန်ပြောသည်။

မိစ္ဆာအိုကြီး၏စကားကို ကြားလိုက်ရလော့အခါ လိန်လင် ရှန်မှ စတင်တုန်းတုန်းစကားကဲ့သို့ပင်။

ရင်ထဲတွင်မျှသိပ်ထားသမျှ အကျန်ပွင့်ထွက်နီးနီး ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

မျှသိပ်ထားနိုင်တော့သဖြင့် အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်စေတော့သည်။

‘ရှင်တစ်သက်လုံးမှာ ခုစရိုက်မှုတွေ များစွာပြုခဲ့တယ်။ ခါပေမယ့် ပြုခဲ့သမျှခုစရိုက်တွေထဲမှ မိမိအပြုအမူက ရက်စက် ယုတ်မာဆုံးပဲ...’

‘တန်မိန်းအလေးကို နဂိုအတိုင်းပြန်မလွတ်မေးဘူးဆိုလို့က တော့ ကျွန်မသေပြီတော့ အရိယာအစကတည်း ရှင်ကို ချမ်းသာ မပေးဘူးဆိုတ မှတ်စားလိုက်စမ်းပါ’

လိန်လင်ရှန်၏အသွင်မှာ လုံးဝကြီးမတ်၍ ခြမ်းမရှိ။

တည်ကြည်ရဲရင့်စွာ ရှိနေသည်။

မိစ္ဆာအိုကြီးက လိန်လင်ရှန်၏စကားကို သည်းခံကာ ဆုံးအောင် နားထောင်ပြီမှ နေ့သဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘လူကြီးတွေ စကားစကားစကားပြောနေတာကို နှင်စား ခံယူရတာရမ်းရမ်း စင်မြောရသလား။ မိစ္ဆာ မောင်ရင်၊ ဆိုလို့နေစက်ပါမလို့ မိန်းကလေးအပေါ်မှာ ဆိုဆုံးမတာ သိပ် တန်မကျသေးဘူးနဲ့တူတယ်’

‘မိစ္ဆာအိုကြီး၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဒီသို့ဟန်ပန်မျိုးတွေကို ကျုပ်က အိပ်တုန်းအမှတ်သက်ခံခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ အခု ခင်ဗျား တန်မိန်းကလေးကို ဘယ်မာဂျက်ထားသလဲ’

‘မောင်ရင်စကားက ရယ်စရာကြီးဖြစ်နေပြီ။ တန်မိန်းအလေး ကို ကျုပ်က အာဂုံကံစားစရာလိုလဲ’

အာဂုံစကားများပြောဆိုနေခြင်းကို ဟန်ချင်အိစ စိတ်မရှည် နိုင်တော့ပေ။

ထို့ကြောင့်-

ခင်းကိုဆွဲထုတ်၍ မိစ္ဆာအိုကြီးရှိရာသို့ သွားကပ်လှမ်းကစား မိစ္ဆာအိုကြီး၏ရင်ဝဲသို့ ခင်းရှည်ဖြင့် လှမ်းသို့လိုက်သည်။

မိစ္ဆာအိုကြီးမှာ မတုန်မလှုပ် ငြိမ်သက်စွာရှိနေပြီ။ ခင်းဖြား အရှင်ဝဲသို့ရောက်လျှင် အချိန်ကျမှ ခန္ဓာကိုယ်ကို ထုတ်လက် စွဲ လှုပ်ရှားလိုက်ရင်း ခင်းသို့လှားနေထိမ်းရှောင်ထွက်သွား လေသည်။

ဘေးသို့ခုန်ထွက်သွားသည်နှင့် တစ်ချိန်တည်းမှာ ဖန်ခွက်
အိမ်၏ နံရံသို့လည်း မိစ္ဆာဘုရင်က လက်ပြန်တစ်ချက် ခို
ထည့်လိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိသည် မိမိခေးချက်လွဲသွားသည်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာ
အည်း အိမ်စောင်းကား လက်မောက်ဝတ်ကို တစ်ချက်အင်
လိုက်သည်။

တစ်အက်တည်းပင် ခေးဝန်းရိပ်မျှားက ပြောဆိုခြားစွာ
ထွက်ပေါ်လာပြီ။ ခေးဖျားမှ တစ်ရပ်လှုပ်ခါသွားသည်။

ခေးဖျားလှုပ်ခါသွားခြင်းက မိစ္ဆာဘုရင်၏ မျက်လုံးအင်
ရှိရာသို့ ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤခေးကွက်စာ မိုးပြေခေးကွက်ဝင် ဖြစ်သည်။

တစ်ကွက်တည်းမှပင် အဆင့်ကိုးဆင့်ရှိပြီ။ လိုရင်းနေရာသို့
အမိအရထိုးနှက်နိုင်မှုအတွက် အထူးထက်မြက်သောခေးကွက်
ဖြစ်သည်။

မိစ္ဆာဘုရင်မှာ ဆူ၏ခေးကို ဦးစွာထုတ်နိုင်ပါစေ ဟန်ချင်
အိမ်၏ ခေးကွက်ကို အနိုင်ရနိုင်၏။

သို့သော်—

မိစ္ဆာဘုရင်မှာ သူ့ ကိုယ်သူ့ အလွန်အမင်းယုံကြည်ချက်ဖြင့်
မုချနိုင်ရမည်ဟု ထင်မှတ်ထားသည်။

ထို့ကြောင့်—

ခေးကိုဆွဲထုတ်ရန် အနည်းငယ်နှောင့်နှေးဝံ့စားရခြင်း ဖြစ်
လေသည်။

အခန်း (၂၆)

နှောင်နှေးသည့်ကြားမှ ထွက်လာသည့်အဖန်ဖြင့် ဟန်ချင်အိ-လက်ထဲမှ ဓားရွည်ကို လှံဖျာလိုသည့်အတိုင်း ဓားကိုဆွဲထုတ်ရန် နှောင်နှေးသွားချိန်ဖြစ်သည်။

ဓားဖျားမှာ မိစ္ဆာဘုရင်၏ဦးခေါင်း အပေါ်ပိုင်းတစ်ခုလုံး ပုံးအုပ်ခဲ့လေပြီ။

မိစ္ဆာဘုရင်မှာ ဓားထိုးဆွဲထုတ်နိုင်စေသည့်အတွက် မိုးမြေဓားတိုက်ကို ဟန်ချင်အိထ အသုံးပြုနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိစ္ဆာအိုကြီး၏မျက်စိရွေ့တွင် ဓားရောင်စာဝင်းဝင်းရှုပ်ထွေးအောင် မော်လာခဲအေးပင် မိစ္ဆာအိုကြီးမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။

မိစ္ဆာအိုကြီးမှာ နေ့ခင်းကျောရိုဓားထိမိမှ ထူ၏ဆောင်စားကို အလျင်အမြန်ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ဓားကိုဆွဲထုတ်လိုက်သည်နှင့် ဖန်ပြိုင်နက် ဟန်ချင်အိရင်ဖဲသို့ ဓားဖျားက တန်းဝင်လာသည်။

'အစ်ကို့ ယတ်'

လိန်လင်ရှန်က လန့်သွားစော သတိပေးလိုက်သည်။

ဟန်ချင်အိသည် မိစ္ဆာအိုကြီး၏ လှုပ်တစ်ပြတ် ဓားထိုးချက်ကို တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် မိစ္ဆာအိုကြီး၏ ညှဉ်းစာတ်ပခုံးဆီသို့ လက်ဝါးရိုက်ချက်တစ်ချက် ရိုက်ထည့်လိုက်သည်။

ကြီးကျယ်သော ဒဏ်ရာအနာအရေဖြစ်သော်လည်း တပည့်ချွေးနှင့် အမျှအရွေ့မောက်ထွစ် အရှုစိရစရာမို့ မိစ္ဆာအိုကြီးမှာ ခေါ်ဆူမုန်တသွားသည်။

ဒေါသအမျှတ်ထုတ်နေသော မိစ္ဆာအိုကြီးသည် ဆူ၏လက်စွဲတော် လက်နက်ဖြစ်သောဓားဖြင့် ဆင်အန်းတော့တိုးတိုက်ခိုက်လေတော့၏။

ဓားရိပ်ဓားရောင်များ၏ တစ်ဆက်တက် တပွေးပွေးဆနေလေသည်။

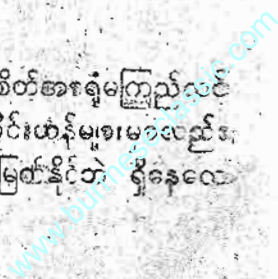
လက်နက်ချွင်းထိစတူသံ ခင်ခင်ဒေါင်ဒေါင်တို့က ထောင်ကြားထဲတွင် ပဲတင်ထပ်မျှ ဆူညံစွာပေါ်ထွက်နေသည်။

ဒဏ်အတွင်းမှာ သိုင်းလုံလင်၏ဆယ်ကျော် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ပြီးသွားသည်။

မိစ္ဆာအိုကြီးသည် ဟန်ချင်အိကို အနည်းငယ်မသိမသာ ပိနှိပ်တိုက်ခိုက်နေသော်လည်း ထိခိုက်အနာထရဖြစ်ကောင်မှာ မလှုပ်နိုင်အေးချေ။

မိစ္ဆာအိုကြီးမှာ ပို၍ဒေါသစန့်ပွားစေ ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း တိုက်ခတ်ဆင်သည်။

ဒေါသစိတ်ကြီးမားနေသောကြောင့် စိတ်အားရုံမကြည်လင် မတည်ငြိမ်ဘဲဖြစ်နေရာ သူ၏သိုင်းလုံလင်ကုန်ဆုံးပျက်စီးသွားစေရန်အစွမ်းဆက်မြက်သင့်သလောက် မထင်မြင်နိုင်ဘဲ ရှိနေလေတော့သည်။

ဟန်ချင်အိသည် မိစ္ဆာအိုရှိရာသို့ ရုတ်တရက်ချဉ်းအပ်သွားပြီး အဘွားအေး၊ ပြည်အေးသော လက်ဝါးရိုက်ချက်တစ်ချက်ဖြင့် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ဖို့ကံသည်။

ကျယ်လေးစစ်သေးအသံ ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် မိစ္ဆာအိုသည် လက်ဝါးချင်းဆိုင်ရိုက်စီရာမှ ထွက်ပေါ်လာသော အေးဟန်၏ တွန်းတန်မှုကို ကြုံကြုံမခံနိုင်ဘဲ နေရာတံသို့ ရွေ့သုံးလှမ်းမျှ ယိမ်းယိုစီထွက်သွားသည်။

ဟန်ချင်အိုမှာ ခန္ဓာကိုယ်မိမ်းယိုင်ခြင်းမရှိဘဲ နေရာတွင်ပင် အည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရပ်နေနိုင်သည်။

လက်ဝါးရိုက်ချက်တစ်ကွက် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မိအညီနှင့် ဟန်ချင်အို၏ သိုင်းပညာစွမ်းရည်က မိစ္ဆာအိုထက် ဖိုမိုယာလွန်ကြောင်း သိအောင်ပေါ်လွင်သွားသည်။

မိစ္ဆာအို၏ ပါးစပ်ထဲမှသွေးစိမ်းများ သုံးကြိမ်မျှထိုးအန်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

မြေကြီးပေါ်သို့ အရမ်းကြီးပြတ်သဲကျကစ ခြိမ်သက်သွားတော့၏။

အခန်း (၂၃)

မူလက ဟန်ချင်အိုမှာ မိစ္ဆာတူရင်အေး အရှင်လက်ရပမ်း၊ ကာ တရာ၊ ရုံးတစ်ခုအောင် လိန်လင်ရှန်ကိုသက်သေအာပြစ်ထား၍ တရားစွဲရန် ကြံစည်စိတ်ကူးထားခဲ့သည်။

ဤအတိုင်းလုပ်ဆောင်ရန်လည်း သူ၏စိတ်ဆန္ဒများအတိုင်း ခဲ့သည်။

သို့မှစ၍ နောင်လစနေအင်အေးများမှာ ဤကဲ့သို့ ခုခံရိုက်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့ပါက ကျေးဇူးတင်အားတင်အားပြစ်ခက်တော်ခြင်းကို မလွဲမခံအောင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာရရှိစေရန်အကြံနှင့် ပြစ်သည်။

မိမိကိုယ်တိုင်လည်း တရားဥပဒေ၏ဘက်တော်သား တစ်ဦး
ပင် ဖြစ်သည်။

ထို နောက်....

မတရားမှုနှင့် ခုစရိတ်မှုများကို ရှုရှုမှန်းမှန်းတည်းသူလည်း
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်—

ယင်းသို့သော အမှုကိစ္စများကို သက်စွန့်ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ယခု မိမိ၏ရည်မှန်းချက်များ အစဉ်အတည် ပေါ်ခဲ့
လေပြီ။

သို့သော်...

ဟန်ချင်ထိမှာ တစ်ခုတော့ဘဝင်မကျဖြစ်ခဲ့၏။

မိစ္ဆာဘုရင်ကို မိမိက အရှင်လတ်ရပမ်းဆီ၊ နှိုသည်။

ယခုအထိ ဤသို့ဖြစ်မလာခဲ့။

ခုစရိတ်ခေါင်းအောင်ကြီး မိစ္ဆာဘုရင်ကား အသက်ရှင်
လျက်နှင့် တရားဥပဒေလက်ဆွမ်းသို့ မအာမိနိုင်ခြင်းအတွက်သာ
ဟန်ချင်အံ ယူကြားမရဖြစ်ရသည့်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မကောင်းမှုခုစရိတ်ကို ကျူးလွန်ခဲ့သူများ
သည် မိမိပြုစုပုံသည့် ခုစရိတ်မှုများနှင့်အညီ နေောင်ထစ်ချိန်
ပြန်လည်ခံစားကြခံစားရမည်မှာ မလွဲပေ။

တရားဥပဒေ၏ ဆုံးမအပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းခံရမည်။

သို့တည်းမဟုတ် ပြည်သူများ၏ လတ်တံ့ပြန်မှုကိုခံရမည်။

ထို့အပြင် ခုစရိတ်မှုပြုသူအချင်းချင်း အစွမ်းအောက်ကစ
တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ကြကား နောက်ဆုံး တစ်ယောက်မှမကျန်
သည့်အထိ တွေ့ကြုံရပေမည်။

ဤသည့်ကား မည်သည့်ခုစရိတ်သမားမဆို မလွဲမသွ
ကြံတော့ခံစားရမည့် ဆိုးရွားသောရလဒ်ပင်ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း လမ်းလွဲခေါင်းဆောင် ခုစရိတ်သမားကြီး မိစ္ဆာ
ဘုရင်မှာ သူ၏သိုင်းပညာ မည်မျှပင်နက်ရှိုင်းထက်မြက်စေကာ
မူ ဟန်ချင်အံကဲ့သို့ အစွမ်းထက်မြက်သော အဖြူရောင် သိုင်း
သမားများနှင့်တွေ့ပါက ဤသို့ပင်ဖြစ်ရမေမည်။

မိမိ၏ မတောင်းသော အကြံအစည်နှင့် လုပ်ရပ်များအ
နောက်ဆုံး မိမိအသက်ဇီဝိန်ကို နှုတ်လွှားမည်သာဖြစ်သည်။

မကောင်းမှုလုပ်သောသူသည် ခေတ္တခဏသာ စိတ်ချမ်းသာ
မည် ထင်ရသော်လည်း အဆိုး၌ နိဂုံးမတောင်းပေါ့ချေ။

၂၅၈ * ဝဋ်ကြယ်

လူ၏ အမြော်အမြင်ရှိသော လုပ်ရပ်များသည် တစ်သက်
အာပတ်လုံး သူ့အားပေးကျေညီမည်။

စိတ်ချမ်းသာမှုကို ခပေးစွမ်းမည်သာ ဖြစ်သည်။

အလားအူပင် မှားယွင်းသော အမြော်အမြင်နည်းသော
လုပ်ရပ်များသည်လည်း သူ့နောက်သို့ ထမတောက်တောက်
လိုက်၍ နောင်ယှက်ဖျက်ဆီးမည်။

နှိပ်စက်ကလျာမှုမည်ပင် မတုတ်မီလစ။

ပြီးပါပြီ။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဝဋ်ကြယ်။